

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 73/2009 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Ιανουαρίου 2009

σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1290/2005, (ΕΚ) αριθ. 247/2006, (ΕΚ) αριθ. 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως τα άρθρα 36, 37 και 299 παράγραφος 2,

την Πράξη Προσχωρήσεως του 1979 και ιδίως την παράγραφο 6 του Πρωτοκόλλου αριθ. 4 για το βαμβάκι,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησε, μετά από μη υποχρεωτική διαβούλευση ⁽²⁾,

η Επιτροπή των Περιφερειών γνωμοδότησε, μετά από μη υποχρεωτική διαβούλευση ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Οι μεταρρυθμίσεις της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής (ΚΓΠ) που συμφωνήθηκαν το 2003 και 2004 περιλάμβαναν διατάξεις σχετικά με εκθέσεις αξιολόγησης της αποτελεσματικότητάς τους. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή υπέβαλε στις 20 Νοεμβρίου 2007 ανακοίνωση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο με τίτλο «Προετοιμασία για το check up της μεταρρύθμισης της ΚΓΠ». Η ανακοίνωση αυτή και οι συζητήσεις που ακολούθησαν σχετικά με τα κύρια στοιχεία της ανακοίνωσης στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου, της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής και της Επιτροπής των Περιφερειών καθώς και οι πολυάριθμες συμβολές που προέκυψαν στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης θα πρέπει να ληφθούν υπόψη.
- (2) Η πείρα που αποκτήθηκε από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2003 για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης ⁽⁴⁾, καταδεικνύει ότι θα πρέπει να προσαρμοσθούν ορισμένα στοιχεία του μηχανισμού στήριξης. Συγκεκριμένα, θα πρέπει να επεκταθεί η αποσύνδεση της άμεσης στήριξης

και να απλουστευθεί η λειτουργία του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης. Επιπλέον, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 τροποποιήθηκε ουσιαστικά με διάφορες ευκαιρίες. Λόγω των ανωτέρω εξελίξεων και για λόγους σαφήνειας, ο εν λόγω κανονισμός θα πρέπει να καταργηθεί και να αντικατασταθεί από τον παρόντα κανονισμό.

- (3) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 θέσπισε την αρχή σύμφωνα με την οποία οι γεωργοί οι οποίοι δεν πληρούν ορισμένες απαιτήσεις στους τομείς της δημόσιας υγείας, της υγείας των ζώων και των φυτών, του περιβάλλοντος και της καλής μεταχείρισης των ζώων υφίστανται μειώσεις των άμεσων ενισχύσεων ή αποκλείονται από αυτές. Αυτό το σύστημα της «πολλαπλής συμμόρφωσης» αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της κοινοτικής στήριξης στο πλαίσιο των άμεσων ενισχύσεων και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να διατηρηθεί. Ωστόσο, η πείρα κατέδειξε ότι ορισμένες απαιτήσεις εντός του πεδίου εφαρμογής της πολλαπλής συμμόρφωσης δεν σχετίζονται επαρκώς με τη γεωργική δραστηριότητα ή τη γεωργική γη ή αφορούν μάλλον τις εθνικές αρχές παρά τους γεωργούς. Συνεπώς, κρίνεται σκόπιμο να αναπροσαρμοσθεί το πεδίο εφαρμογής της πολλαπλής συμμόρφωσης.
- (4) Εξάλλου, για να αποφευχθεί η εγκατάλειψη της γεωργικής γης και να εξασφαλιστεί ότι θα διατηρηθεί η γη σε καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 καθόρισε κοινοτικό πλαίσιο εντός του οποίου τα κράτη μέλη θεσπίζουν πρότυπα που λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαιτερότητες των σχετικών περιοχών και ιδίως τις εδαφικές και κλιματικές συνθήκες, τα συστήματα καλλιέργειας (χρήση γης, αμειψισπορά, καλλιεργητικές πρακτικές) και τη διάρθρωση των εκμεταλλεύσεων. Το πλαίσιο αυτό θα πρέπει να διατηρηθεί. Η πείρα έχει δείξει πάντως ότι η σημασία και η χρησιμότητα ορισμένων προτύπων δεν επαρκούν ώστε να δικαιολογείται η εφαρμογή τους από όλα τα κράτη μέλη. Τα πρότυπα αυτά θα πρέπει συνεπώς να καταστούν προαιρετικά για τα κράτη μέλη. Ωστόσο, προκειμένου να εξασφαλιστεί το συνεπέστερο δυνατό πλαίσιο, ένα πρότυπο δεν θα πρέπει να είναι προαιρετικό εάν πριν από το 2009 το οικείο κράτος μέλος το έχει χρησιμοποιήσει ως βάση για στοιχειώδη απαίτηση ή εάν ισχύουν εθνικοί κανόνες που εφαρμόζουν το πρότυπο αυτό.
- (5) Η κατάργηση της υποχρεωτικής παύσης καλλιέργειας στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης κατά τον παρόντα κανονισμό ενδέχεται, σε ορισμένες περιπτώσεις, να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον, ιδίως όσον αφορά ορισμένα χαρακτηριστικά του τοπίου. Επομένως, είναι σκόπιμο να ενισχυθούν οι κοινοτικές διατάξεις προστασίας συγκεκριμένων χαρακτηριστικών του τοπίου. Σε συγκεκριμένες περιπτώσεις θα πρέπει να επιτρέπεται επίσης στα κράτη μέλη να προβλέπουν τη δημιουργία ή/και διατήρηση οικοτόπων.

⁽¹⁾ Γνώμη της 19ης Νοεμβρίου 2008 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην ΕΕ).

⁽²⁾ Γνώμη της 23ης Οκτωβρίου 2008 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην ΕΕ).

⁽³⁾ Γνώμη της 8ης Οκτωβρίου 2008 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην ΕΕ).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 270, 21.10.2003, σ. 1.

- (6) Η προστασία και η διαχείριση των υδάτων στο πλαίσιο της γεωργικής δραστηριότητας καθίστανται όλο και πιο προβληματικές σε ορισμένες περιοχές. Συνεπώς, θα πρέπει να ενισχυθεί και το κοινοτικό πλαίσιο για την καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση, με σκοπό την προστασία των υδάτων από τη ρύπανση και τις επιφανειακές απορροές και τη διαχείριση της χρήσης των υδάτων.
- (7) Στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, αναγνωρίστηκε η θετική επίδραση των μόνιμων βοσκότοπων στο περιβάλλον. Τα μέτρα του κανονισμού για την ενθάρρυνση της διατήρησης των υφιστάμενων μόνιμων βοσκότοπων ώστε να αποφευχθεί η μαζική τους μετατροπή σε αρόσιμες εκτάσεις θα πρέπει να διατηρηθούν.
- (8) Προκειμένου να επιτευχθεί καλύτερη ισορροπία μεταξύ των μέσων άσκησης πολιτικής για την προώθηση της αειφόρου γεωργίας και εκείνων που αποσκοπούν στην προαγωγή της αγροτικής ανάπτυξης, θεσπίθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 ένα σύστημα υποχρεωτικής σταδιακής μείωσης των άμεσων ενισχύσεων («διαφοροποίηση»). Το σύστημα αυτό θα πρέπει να διατηρηθεί και να περιλάβει την εξαίρεση των άμεσων ενισχύσεων ύψους έως 5 000 EUR.
- (9) Οι οικονομίες που πραγματοποιούνται μέσω της διαφοροποίησης χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση μέτρων στο πλαίσιο της πολιτικής αγροτικής ανάπτυξης. Από την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 και μετά, ο γεωργικός τομέας αντιμετωπίζει νέες και δύσκολες προκλήσεις, όπως η αλλαγή του κλίματος, και η αυξανόμενη σημασία της βιοενέργειας, καθώς και η ανάγκη καλύτερης διαχείρισης των υδάτων και αποτελεσματικότερης προστασίας της βιοποικιλότητας. Η Κοινότητα, ως συμβαλλόμενο μέρος του Πρωτοκόλλου του Κιότο⁽¹⁾, κλήθηκε να αναπροσαρμόσει τις πολιτικές της, λαμβάνοντας υπόψη τους προβληματισμούς σχετικά με την αλλαγή του κλίματος. Εξάλλου, λόγω των σοβαρών προβλημάτων που σχετίζονται με τη λειψυδρία και την ξηρασία, το Συμβούλιο, στα συμπεράσματά του για τη λειψυδρία και τις ξηρασίες της 30ής Οκτωβρίου 2007, έκρινε ότι θα πρέπει να δοθεί περισσότερη προσοχή στα θέματα διαχείρισης των υδάτων στη γεωργία. Εξάλλου, στα συμπεράσματά του για την ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας της 18ης Δεκεμβρίου 2006 τόνισε ότι η προστασία της βιοποικιλότητας εξακολουθεί να αποτελεί πολύ μεγάλη πρόκληση και, ενώ έχει συντελεσθεί σημαντική πρόοδος, η επίτευξη του στόχου βιοποικιλότητας της Κοινότητας έως το 2010 θα απαιτήσει πρόσθετη προσπάθεια. Επιπλέον, αφού η καινοτομία μπορεί ιδίως να συμβάλει στην ανάπτυξη νέων τεχνολογιών, προϊόντων και διαδικασιών, θα πρέπει κατά συνέπεια να στηρίξει τις προσπάθειες αντιμετώπισης των νέων αυτών προκλήσεων. Η λήξη του καθεστώτος γαλακτοκομικών ποσοστώσεων το 2015 δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου της 22ας Οκτωβρίου 2007 για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα⁽²⁾ θα απαιτήσει ειδικές προσπάθειες από την πλευρά των παραγωγών γαλακτοκομικών προϊόντων προκειμένου να προσαρμοσθούν στις μεταβαλλόμενες συνθήκες, ιδίως στις μειονεκτικές περιοχές. Είναι συνεπώς σκόπιμο να χαρακτηριστεί και η συγκεκριμένη αυτή κατάσταση ως νέα πρόκληση την οποία θα πρέπει να είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν τα κράτη μέλη προκειμένου να εξασφαλίσουν την «ομαλή προσγείωση» των γαλακτοκομικών τομέων τους.
- (10) Η Κοινότητα αναγνωρίζει την ανάγκη αντιμετώπισης των νέων αυτών προκλήσεων στο πλαίσιο των πολιτικών της. Στο γεωργικό τομέα, τα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης που εγκρίθηκαν δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2005 για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ)⁽³⁾ ενδείκνυνται ως μέσο για την αντιμετώπιση των εν λόγω προκλήσεων. Για να μπορέσουν τα κράτη μέλη να αναθεωρήσουν αναλόγως τα οικεία προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης χωρίς να αναγκασθούν να μειώσουν τις τρέχουσες δραστηριότητες τους αγροτικής ανάπτυξης σε άλλους τομείς, χρειάζονται συμπληρωματικοί χρηματοδοτικοί πόροι. Ωστόσο, στις δημοσιονομικές προοπτικές για την περίοδο 2007-2013, δεν προβλέπονται οι αναγκαίοι χρηματοδοτικοί πόροι για την απαιτούμενη ενίσχυση της πολιτικής αγροτικής ανάπτυξης της Κοινότητας. Επομένως, μεγάλο μέρος της αναγκαίας χρηματοδότησης θα πρέπει να κινητοποιηθεί με τη σταδιακή επιτάχυνση της μείωσης των άμεσων ενισχύσεων μέσω της διαφοροποίησης.
- (11) Η κατανομή της άμεσης εισοδηματικής στήριξης μεταξύ των γεωργών χαρακτηρίζεται από τη χορήγηση πολυαριθμών ενισχύσεων σε σχετικά μικρό αριθμό μεγάλων δικαιούχων. Είναι σαφές ότι οι μεγάλοι δικαιούχοι δεν χρειάζονται το ίδιο επίπεδο ενιαίας στήριξης για να επιτευχθεί ο στόχος της εισοδηματικής στήριξης. Επιπλέον, χάρη στις δυνατότητες προσαρμογής τους, οι δικαιούχοι αυτοί μπορούν ευκολότερα να λειτουργήσουν με χαμηλότερα επίπεδα ενιαίας στήριξης. Επομένως, είναι δίκαιο να αναμένεται από τους γεωργούς που λαμβάνουν μεγάλα ποσά στήριξης να συμβάλουν ιδιαίτερα στη χρηματοδότηση των μέτρων αγροτικής ανάπτυξης που αποσκοπούν στην αντιμετώπιση των νέων προκλήσεων. Χρειάζεται έτσι να θεσπισθεί ένας μηχανισμός για σημαντικότερη μείωση των μεγαλύτερων ενισχύσεων. Τα ποσά που θα προκύψουν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για την αντιμετώπιση των νέων προκλήσεων στο πλαίσιο της αγροτικής ανάπτυξης.
- (12) Η ιδιαίτερη γεωγραφική θέση των εξόχως απόκεντρων περιφερειών, καθώς και ο νησιωτικός χαρακτήρας τους, το μικρό τους μέγεθος, τα ορεινά εδάφη τους και το κλίμα τους επιβάλλουν επιπλέον επιβάρυνση στους γεωργικούς τομείς τους. Προκειμένου να μετριασθούν οι επιβαρύνσεις αυτές, θα πρέπει να προβλεφθεί παρέκκλιση από την υποχρέωση εφαρμογής της μείωσης δυνάμει της διαφοροποίησης για τους γεωργούς των εξόχως απόκεντρων περιφερειών.

(1) Απόφαση 2002/358/ΕΚ του Συμβουλίου της 25.4.2002 για την έγκριση, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, του Πρωτοκόλλου του Κιότο στη Σύμβαση Πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές και την από κοινού τήρηση των σχετικών δεσμεύσεων (ΕΕ L 130, 15.5.2002, σ. 1).

(2) ΕΕ L 299, 16.11.2007, σ. 1.

(3) ΕΕ L 277, 21.10.2005, σ. 1.

- (13) Τα κράτη μέλη που επέλεξαν την εφαρμογή συστήματος προαιρετικής διαφοροποίησης θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα αυξημένα ποσοστά υποχρεωτικής διαφοροποίησης. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 378/2007 του Συμβουλίου, της 27ης Μαρτίου 2007, σχετικά με τον καθορισμό των κανόνων της προαιρετικής διαφοροποίησης των άμεσων ενισχύσεων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς⁽¹⁾, θα πρέπει συνεπώς να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (14) Τα ποσά που προκύπτουν από την εφαρμογή των 5 ποσοστιαίων μονάδων που αντιστοιχούν στις μειώσεις της διαφοροποίησης τις οποίες προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 θα πρέπει να κατανέμονται μεταξύ των κρατών μελών σύμφωνα με κριτήρια ίδια με εκείνα που θεσπίζονται δυνάμει του εν λόγω κανονισμού, δηλαδή σύμφωνα με αντικειμενικά κριτήρια, παράλληλα δε θα πρέπει να ορισθεί ότι ένα συγκεκριμένο ποσοστό των ποσών αυτών παραμένει στα κράτη μέλη όπου προκύπτουν. Λόγω των διαρθρωτικών προσαρμογών που προκύπτουν από την κατάργηση της παρέμβασης για τη σίκαλη, θα πρέπει να διατηρηθούν τα ειδικά μέτρα για ορισμένες περιοχές παραγωγής σίκαλης οι οποίες χρηματοδοτούνται με μέρος των ποσών που προκύπτουν από τη διαφοροποίηση. Εξάλλου, τα ποσά που προκύπτουν από την εφαρμογή κάθε περαιτέρω μείωσης της διαφοροποίησης θα πρέπει να διατίθενται στα κράτη μέλη όπου προκύπτουν.
- (15) Προκειμένου να διευκολυνθεί η λειτουργία της διαφοροποίησης, ιδίως όσον αφορά τις διαδικασίες χορήγησης άμεσων ενισχύσεων στους γεωργούς και τις μεταφορές στα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης, θα πρέπει να καθοριστούν καθαρά ανώτατα όρια για κάθε κράτος μέλος προκειμένου να περιορισθούν οι ενισχύσεις προς καταβολή στους γεωργούς λόγω της εφαρμογής της διαφοροποίησης. Για να ληφθούν υπόψη οι ιδιαιτερότητες της στήριξης που παρέχει η ΚΠΠ στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες και το γεγονός ότι οι άμεσες ενισχύσεις δεν υπόκεινται σε διαφοροποίηση, το καθαρό ανώτατο όριο για τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει τις άμεσες ενισχύσεις στις περιοχές αυτές. Επομένως, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 2005 για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽²⁾ θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (16) Οι γεωργοί των νέων κρατών μελών που εντάχθηκαν στην Ένωση την ή μετά την 1η Μαΐου 2004 λαμβάνουν άμεσες ενισχύσεις στο πλαίσιο ενός μηχανισμού σταδιακής εισαγωγής που προβλέπεται στις αντίστοιχες πράξεις προσχώρησής τους. Για να επιτευχθεί ορθή ισορροπία μεταξύ των μέσων άσκησης πολιτικής που αποσκοπούν στην προαγωγή της αειφόρου γεωργίας και εκείνων που αποσκοπούν στην προαγωγή της αγροτικής ανάπτυξης, το σύστημα διαφοροποίησης δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στους γεωργούς των νέων κρατών μελών πριν το επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων που εφαρμόζεται στα εν λόγω κράτη μέλη φθάσει το επίπεδο που εφαρμόζεται στα κράτη μέλη, πλην των νέων.
- (17) Η διαφοροποίηση δεν πρέπει να μειώνει το καθαρό ποσό που καταβάλλεται στον γεωργό νέου κράτους μέλους σε επίπεδο χαμηλότερο από το ποσό προς καταβολή σε αντίστοιχο γεωργό των κρατών μελών, πλην των νέων. Επομένως, μόλις η διαφοροποίηση αρχίσει να εφαρμόζεται στους γεωργούς των νέων κρατών μελών, το ποσοστό μείωσης θα πρέπει να περιορισθεί στη διαφορά μεταξύ του επιπέδου που εφαρμόζεται στο πλαίσιο του μηχανισμού σταδιακής εισαγωγής και του επιπέδου στα κράτη μέλη, πλην των νέων, μετά την εφαρμογή της διαφοροποίησης. Επιπλέον, η διαφοροποίηση θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τη χορήγηση συμπληρωματικών εθνικών άμεσων ενισχύσεων σε γεωργούς στα νέα κράτη μέλη που υπόκεινται στη διαφοροποίηση.
- (18) Προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι τα ποσά για τη χρηματοδότηση της ΚΠΠ τηρούν τα ετήσια ανώτατα όρια που καθορίζονται στις δημοσιονομικές προοπτικές, θα πρέπει να διατηρηθεί ο χρηματοοικονομικός μηχανισμός του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 με τον οποίο προσαρμόζεται το επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων όταν προβλέπεται ότι θα υπάρξει υπέρβαση του επιμέρους ανώτατου ορίου του τομέα 2, με περιθώριο ασφαλείας 300 εκατομμ. EUR, σε ένα δεδομένο οικονομικό έτος. Λαμβανομένων υπόψη των επιπέδων των άμεσων ενισχύσεων για τους γεωργούς των νέων κρατών μελών συνεπεία της σταδιακής εισαγωγής, και στο πλαίσιο της εφαρμογής του μηχανισμού σταδιακής εφαρμογής σε όλες τις άμεσες ενισχύσεις που χορηγούνται στα νέα κράτη μέλη, αυτό το μέσο της δημοσιονομικής πειθαρχίας δεν θα εφαρμόζεται σε αυτά τα κράτη μέλη πριν το επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων που εφαρμόζεται σε αυτά τα κράτη μέλη φθάσει τουλάχιστον το επίπεδο που εφαρμόζεται στα κράτη μέλη, πλην των νέων. Λόγω του ιδιαίτερου βάρους για τον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του πόρου που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της απόφασης 2007/436/ΕΚ του Συμβουλίου της 7.6.2007 για το σύστημα των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽³⁾, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί κατ' εξαίρεση ότι το Συμβούλιο λαμβάνει την απαιτούμενη απόφαση για την εφαρμογή του μέσου δημοσιονομικής πειθαρχίας προτάσει της Επιτροπής.
- (19) Προκειμένου να βοηθηθούν οι γεωργοί να ανταποκριθούν στα πρότυπα μιας σύγχρονης γεωργίας υψηλής ποιότητας, τα κράτη μέλη συνεχίζουν να εφαρμόζουν το γενικό σύστημα παροχής γεωργικών συμβουλών στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις, το οποίο προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003. Το σύστημα αυτό αναμένεται να βοηθήσει τους γεωργούς να ευαισθητοποιηθούν στη σχέση μεταξύ, αφενός, των ροών υλικών και των διαδικασιών που εφαρμόζουν στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις και, αφετέρου, του περιβάλλοντος, της ασφάλειας των τροφίμων, της υγείας και της καλής μεταχείρισης των ζώων, χωρίς να θίγεται η υποχρέωση και η ευθύνη τους για την τήρηση των εν λόγω προτύπων.
- (20) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1290/2005, τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να βεβαιώνονται ότι οι πράξεις που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) έχουν

⁽¹⁾ ΕΕ L 95, 5.4.2007, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 209, 11.8.2005, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ L 63, 23.6.2007, σ. 17.

- όντως πραγματοποιηθεί και υλοποιούνται ορθά, και να προλαμβάνουν και να διώκουν τις παρατυπίες. Προς το σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν ένα ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου των άμεσων ενισχύσεων. Προκειμένου να βελτιωθούν η αποτελεσματικότητα και ο έλεγχος της κοινοτικής στήριξης, θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν το ολοκληρωμένο σύστημα και στην περίπτωση των κοινοτικών καθεστώτων που δεν καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.
- (21) Τα κύρια στοιχεία του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου, θα πρέπει να διατηρηθούν, ιδίως δε διατάξεις για μια ηλεκτρονική βάση δεδομένων, ένα σύστημα αναγνώρισης των αγροτεμαχίων, τις αιτήσεις ενίσχυσης που υποβάλλουν οι γεωργοί, ένα εναρμονισμένο σύστημα ελέγχου και, σε σχέση με το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, ένα σύστημα για τον προσδιορισμό και την καταγραφή των δικαιωμάτων ενίσχυσης.
- (22) Η διαχείριση μικροποσών επιβαρύνει το έργο των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών. Για να αποφευχθεί ο υπερβολικός διοικητικός φόρτος, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει γενικά να χορηγούν άμεσες ενισχύσεις όταν το σχετικό ποσό θα ήταν χαμηλότερο από 100 EUR ή όταν η αίτηση ενίσχυσης αφορά επιλέξιμη περιοχή μικρότερη από ένα εκτάριο. Ωστόσο, δεδομένου ότι οι διαρθρώσεις των γεωργικών οικονομιών των κρατών μελών διαφέρουν σημαντικά μεταξύ τους και είναι δυνατόν να διαφέρουν σημαντικά από τη μέση κοινοτική διάρθρωση, θα πρέπει να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις ώστε να επιτραπεί στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν ελάχιστα κατώτατα όρια προσαρμοσμένα στην ειδική κατάσταση τους. Λόγω της πολύ ειδικής γεωργικής διάρθρωσης των εξόχως απόκεντρων περιφερειών και των νήσων του Αιγαίου, στις περιφέρειες αυτές δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται ελάχιστα κατώτατα όρια. Επιπλέον, ενδείκνυται να αφεθεί στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών η επιλογή της εφαρμογής του ενός από τους δύο αυτούς τύπους ελάχιστων κατώτατων ορίων ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες της διάρθρωσης των γεωργικών τους τομέων. Δεδομένου ότι ειδικά δικαιώματα ενίσχυσης χορηγήθηκαν σε κατόχους εκμεταλλεύσεων «χωρίς γη», η εφαρμογή του κριτηρίου της έκτασης θα ήταν απρόσφορη. Επομένως, στους γεωργούς αυτούς θα πρέπει να ισχύει το ελάχιστο ποσό βάσει της μέσης στήριξης. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η ίση μεταχείριση των γεωργών στους οποίους παρέχονται άμεσες ενισχύσεις στο πλαίσιο διαδικασίας σταδιακής εισαγωγής, το ελάχιστο κατώτατο όριο θα πρέπει να βασίζεται στα τελικά ποσά που θα παρέχονται στο τέλος της διαδικασίας σταδιακής εισαγωγής.
- (23) Η πείρα από την εφαρμογή του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης κατέδειξε ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, χορηγήθηκε αποσυνδεδεμένη εισοδηματική στήριξη σε δικαιούχους των οποίων οι γεωργικές δραστηριότητες αποτελούσαν ασήμαντο μέρος των συνολικών οικονομικών δραστηριοτήτων ή των οποίων ο επιχειρηματικός στόχος δεν αφορά καθόλου ή οριακά μόνον την άσκηση γεωργικής δραστηριότητας. Για να αποφευχθεί η χορήγηση γεωργικής εισοδηματικής στήριξης σε τέτοιους δικαιούχους και να διασφαλισθεί ότι η κοινοτική στήριξη χρησιμοποιείται πλήρως για την εξασφάλιση δικαίου βιοτικού επιπέδου για τον γεωργικό πληθυσμό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξουσιοδοτηθούν να μη χορηγούν άμεσες ενισχύσεις δυνάμει του παρόντος κανονισμού σε αυτά τα φυσικά και νομικά πρόσωπα.
- (24) Οι ενισχύσεις που προβλέπονται στα πλαίσια των κοινοτικών καθεστώτων στήριξης θα πρέπει να καταβάλλονται στο ακέραιο από τις αρμόδιες εθνικές αρχές στους δικαιούχους, αφού αφαιρεθούν οι μειώσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό και εντός καθορισμένων περιόδων. Προκειμένου να καταστεί η διαχείριση των άμεσων ενισχύσεων πιο ευέλικτη, θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να καταβάλλουν τις εν λόγω ενισχύσεις έως και σε δύο δόσεις ετησίως.
- (25) Τα καθεστάτα στήριξης δυνάμει της ΚΓΠ προβλέπουν άμεση εισοδηματική στήριξη, ιδίως προκειμένου να εξασφαλισθεί ικανοποιητικό επίπεδο διαβίωσης για τη γεωργική κοινότητα. Ο στόχος αυτός συνδέεται στενά με τη διατήρηση των αγροτικών περιοχών. Για να αποφευχθεί η ανορθολογική κατανομή των κοινοτικών κονδυλίων, δεν θα πρέπει να παρέχονται ενισχύσεις στους γεωργούς που δημιούργησαν τεχνητά τις συνθήκες που απαιτούνται για να λάβουν τις ενισχύσεις αυτές.
- (26) Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της ΚΓΠ, τα κοινά καθεστάτα στήριξης θα πρέπει να προσαρμόζονται στις μεταβαλλόμενες εξελίξεις, εν ανάγκη εντός στενών χρονικών ορίων. Οι δικαιούχοι δεν δύνανται, συνεπώς, να επαφινται στο γεγονός ότι οι συνθήκες στήριξης θα παραμείνουν αμετάβλητες και θα πρέπει να είναι προετοιμασμένοι για πιθανή αναθεώρηση των καθεστώτων, ιδίως ανάλογα τις οικονομικές εξελίξεις ή την κατάσταση του προϋπολογισμού.
- (27) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 θέσπισε ένα καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης το οποίο συνένωσε σε ένα καθεστώς αποσυνδεδεμένων άμεσων ενισχύσεων τους διάφορους υφιστάμενους μηχανισμούς στήριξης. Η πείρα από την εφαρμογή του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης καταδεικνύει ότι μερικά από τα στοιχεία του μπορούν να απλουστευθούν προς όφελος των γεωργών και των διοικήσεων. Επιπλέον, δεδομένου ότι το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης εφαρμόζεται πλέον από όλα τα κράτη μέλη τα οποία όφειλαν να το εφαρμόσουν, ορισμένες διατάξεις που σχετίζονται με την αρχική του εφαρμογή έχουν ξεπεραστεί και, επομένως, ενδείκνυται να αναπροσαρμοσθούν. Εν προκειμένω, διαπιστώθηκε ανεπαρκής χρησιμοποίηση των δικαιωμάτων ενίσχυσης σε ορισμένες περιπτώσεις. Προς αποφυγή τέτοιων καταστάσεων και επειδή οι γεωργοί είναι ήδη εξοικειωμένοι με τη λειτουργία του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης, ενδείκνυται να μειωθεί σε δύο έτη η περίοδος που καθορίσθηκε αρχικά για την επιστροφή των αχρησιμοποίητων δικαιωμάτων ενίσχυσης στο εθνικό απόθεμα.
- (28) Τα κύρια στοιχεία του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης θα πρέπει να διατηρηθούν. Ιδιαίτερα, ο καθορισμός εθνικών ανώτατων ορίων θα πρέπει να διασφαλίζει ότι το συνολικό επίπεδο στήριξης και δικαιωμάτων δεν υπερβαίνει τους υφιστάμενους περιορισμούς του προϋπολογισμού. Επίσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν εθνικό απόθεμα το οποίο να μπορούν να χρησιμοποιούν για να διευκολύνουν τη

συμμετοχή νέων γεωργών στο καθεστώς ή για να ανταποκρίνονται στις ειδικές ανάγκες ορισμένων περιοχών. Θα πρέπει να θεσπισθούν κανόνες σχετικά με τη μεταβίβαση και τη χρησιμοποίηση των δικαιωμάτων ενίσχυσης, προκειμένου να αποφευχθούν οι κερδοσκοπικές μεταβιβάσεις και η σώρευση δικαιωμάτων ενίσχυσης που δεν ανταποκρίνονται στη γεωργική πραγματικότητα.

- (29) Η σταδιακή ένταξη περισσότερων τομέων στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης καθιστά αναγκαία την αναθεώρηση του ορισμού των επιλέξιμων εκτάσεων στο πλαίσιο του καθεστώτος ή για την ενεργοποίηση των δικαιωμάτων ενίσχυσης. Ωστόσο, θα πρέπει να προβλεφθεί η εξαίρεση της στήριξης εκτάσεων που καλλιεργούνται με οπωροκηπευτικά στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη έχουν επιλέξει να αναβάλουν την ένταξη του τομέα αυτού στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης. Εξάλλου, ενδείκνυται να θεσπισθούν ειδικά μέτρα για την κάρναβη ώστε να αποφευχθεί η χορήγηση στήριξης για παράνομες καλλιέργειες.
- (30) Η υποχρεωτική παύση καλλιέργειας αρόσιμης γης εισήχθη ως μηχανισμός ελέγχου της προσφοράς. Οι εξελίξεις στην αγορά του τομέα των αροτραίων καλλιεργειών σε συνδυασμό με την εισαγωγή των αποσυνδεδεμένων ενισχύσεων δεν δικαιολογούν πλέον την ανάγκη διατήρησης του μέσου αυτού το οποίο θα πρέπει, επομένως, να καταργηθεί. Επομένως, τα δικαιώματα από παύση καλλιέργειας που θεσπίστηκαν σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 θα πρέπει να ενεργοποιούνται βάσει εκταρίων υπό τους ίδιους όρους επιλεξιμότητας με οποιοδήποτε άλλο δικαίωμα. Η κατάργηση της υποχρεωτικής παύσης καλλιέργειας ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα εκτάσεις που ήταν επιλέξιμες για ενεργοποίηση δικαιωμάτων από παύση καλλιέργειας να μην είναι πλέον επιλέξιμες. Προκειμένου να διατηρηθεί η επιλεξιμότητα των εκτάσεων αυτών θα πρέπει να προβλεφθεί ότι ορισμένες αναδασωμένες περιοχές, περιλαμβανομένων εκείνων που αναδασώνονται στο πλαίσιο εθνικών προγραμμάτων βασιζόμενων στους σχετικούς κανόνες του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 ή περιοχές που υπόκεινται σε ορισμένες περιβαλλοντικές δεσμεύσεις είναι επιλέξιμες βάσει του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης.
- (31) Εκτός από την ένταξη της προηγούμενης συνδεδεμένης στήριξης της αγοράς στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, η αξία των δικαιωμάτων ενίσχυσης στα κράτη μέλη που είχαν επιλέξει την ιστορική εφαρμογή βασιζόταν στο ατομικό επίπεδο της παλαιότερης στήριξης. Με την παρέλευση όλο και περισσότερων ετών από την καθιέρωση του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης και μετά τη διαδοχική ένταξη και άλλων τομέων στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, καθίσταται όλο και δυσκολότερο να δικαιολογηθεί το βάσιμο των σημαντικών ατομικών διαφορών στα επίπεδα στήριξης οι οποίες βασίζονται μόνον στο ύψος των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στο παρελθόν. Για το λόγο αυτόν, θα πρέπει να επιτραπεί, υπό ορισμένους όρους, στα κράτη μέλη τα οποία επέλεξαν την εφαρμογή του ιστορικού μοντέλου να αναθεωρήσουν τα χορηγηθέντα δικαιώματα ενίσχυσης με σκοπό την προσέγγιση της μοναδιαίας αξίας τους, τηρώντας ταυτόχρονα τις γενικές αρχές της κοινοτικής νομοθεσίας και τους στόχους της ΚΓΠ. Εν προκειμένω, τα κράτη μέλη δύνανται να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαιτερότητες των γεωγραφικών περιοχών για τον καθορισμό παρόμοιων αξιών. Η ευθυγράμμιση των δικαιωμάτων ενίσχυσης θα πρέπει να πραγματοποιείται κατά

τη διάρκεια κατάλληλης μεταβατικής περιόδου και με περιορισμένο φάσμα μειώσεων, ώστε να επιτραπεί στους γεωργούς να προσαρμοσθούν ικανοποιητικά στα μεταβαλλόμενα επίπεδα στήριξης.

- (32) Βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, τα κράτη μέλη είχαν τη δυνατότητα επιλογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με το ιστορικό μοντέλο ή με το περιφερειακό μοντέλο. Έκτοτε, τα κράτη μέλη είχαν την ευκαιρία να αξιολογήσουν τα αποτελέσματα των επιλογών τους όσον αφορά τόσο την οικονομική όσο και τη διοικητική καταλληλότητά τους. Επομένως, θα πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να αναθεωρήσουν την αρχική τους επιλογή βάσει της πείρας τους. Για το λόγο αυτόν, εκτός από τη δυνατότητα ευθυγράμμισης της αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης, πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη που εφαρμόσαν το ιστορικό μοντέλο να μεταβούν σε μια περιφερειακή εφαρμογή του συστήματος ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με τις εναλλακτικές δυνατότητες που προβλέπονται ήδη στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003. Ειδικότερα, θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να προσαρμόζουν την εδαφική κατανομή της άμεσης στήριξης πραγματοποιώντας ανακατανομή της στήριξης αυτής μεταξύ περιφερειών. Αυτή η εναλλακτική δυνατότητα θα παρείχε στα κράτη μέλη αυξημένη ευελιξία να ρυθμίσουν την άμεση στήριξη κατά τον καταλληλότερο τρόπο, με βάση τους στόχους που θεσπίζει το άρθρο 33 της Συνθήκης και με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια όπως το γεωργικό δυναμικό και ο περιβαλλοντικός αντίκτυπος. Επιπλέον, θα πρέπει να επιτραπεί, υπό ορισμένους όρους, στα κράτη μέλη τα οποία επέλεξαν την εφαρμογή του περιφερειακού μοντέλου, να αναθεωρήσουν τις αποφάσεις τους με σκοπό την προσέγγιση της αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης σύμφωνα με προκαθορισμένα ετήσια στάδια, τηρώντας τις γενικές αρχές της κοινοτικής νομοθεσίας και τους στόχους της ΚΓΠ. Οι αλλαγές αυτές θα πρέπει να πραγματοποιηθούν κατά τη διάρκεια κατάλληλης μεταβατικής περιόδου και με περιορισμένο φάσμα μειώσεων, ώστε να επιτραπεί στους γεωργούς να προσαρμοσθούν ικανοποιητικά στα μεταβαλλόμενα επίπεδα στήριξης.
- (33) Παράλληλα με την καθιέρωση καθεστώτος αποσυνδεδεμένης ενιαίας ενίσχυσης, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 επέτρεπε στα κράτη μέλη να εξαιρούν εντελώς ή εν μέρει ορισμένες ενισχύσεις από το καθεστώς αυτό. Αυτός ο κανονισμός προέβλεπε επίσης την επανεξέταση και ενδεχόμενη αναθεώρηση της επιλογής αυτής βάσει των εξελίξεων της αγοράς και των διαρθρωτικών εξελίξεων. Η ανάλυση της σχετικής πείρας καταδεικνύει ότι η αποσύνδεση εισάγει ευελιξία στην επιλογή των προϊόντων προς καλλιέργεια, επιτρέποντάς στους γεωργούς να αποφασίζουν όσον αφορά την παραγωγή με βάση την αποδοτικότητα και τις επιταγές της αγοράς. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τους τομείς των αροτραίων καλλιεργειών και του λυκίσκου και, σε κάποιο βαθμό, για τους τομείς του βοείου και μοσχάρισου κρέατος και των σπόρων προς σπορά. Συνεπώς, οι εν μέρει συνδεδεμένες ενισχύσεις στους τομείς των αροτραίων καλλιεργειών και του λυκίσκου θα πρέπει να ενταχθούν στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης από το 2010. Όσον αφορά το λυκίσκο, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 επέτρεπε στα κράτη μέλη να χορηγούν μέρος των στρεμματικών ενισχύσεων για τον λυκίσκο σε αναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών. Προκειμένου να μπορούν οι οργανώσεις παραγωγών να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους όπως προηγουμένως, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1234/2007, όπως τροποποιήθηκε δια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 72/2009 της 19ης Ιανουαρίου 2009

σχετικά με τροποποιήσεις της Κοινής γεωργικής πολιτικής ⁽¹⁾ ορίζει ότι τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη χρησιμοποιούν ισοδύναμα ποσά για τις ίδιες δραστηριότητες. Επομένως, τα ποσά αυτά θα πρέπει να αφαιρούνται από τα εθνικά ανώτατα όρια που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό για το συγκεκριμένο κράτος μέλος. Προκειμένου να επιτραπεί στους κτηνοτρόφους του τομέα του βοείου και μοσχαρίσιου κρέατος και τους γεωργούς του τομέα των σπόρων προς σπορά να προσαρμοσθούν στις νέες ρυθμίσεις στήριξης, ενδείκνυται να προβλεφθεί η ένταξη των ενισχύσεων για το βόειο και μοσχαρίσιο κρέας και της ενίσχυσης στον τομέα των σπόρων προς σπορά, η οποία θα πρέπει να πραγματοποιηθεί το αργότερο έως το 2012. Δεδομένου ότι οι εν μέρει συνδεδεμένες ενισχύσεις στον τομέα των οπωροκηπευτικών εισήχθησαν πρόσφατα και μόνον ως μεταβατικό μέτρο, η εξαίρεση των ενισχύσεων αυτών από το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης θα πρέπει να συνεχίσει να επιτρέπεται, ενώ θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να αναθεωρήσουν τις αποφάσεις τους αυξάνοντας το βαθμό αποσύνδεσης.

(34) Ωστόσο, όσον αφορά τους τομείς των θηλαζουσών αγελάδων και του κρέατος αιγοπροβάτων, η διατήρηση ενός στοιχειώδους επιπέδου γεωργικής παραγωγής ενδέχεται να είναι ακόμη αναγκαία για τη γεωργική οικονομία ορισμένων περιοχών και, ιδιαίτερα, όταν οι γεωργοί δεν μπορούν να προσφύγουν σε άλλες οικονομικές εναλλακτικές δραστηριότητες. Επομένως, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να διατηρούν τη συνδεδεμένη στήριξη είτε στο σημερινό επίπεδο είτε, για τις θηλάζουσες αγελάδες, σε χαμηλότερο επίπεδο. Στην περίπτωση αυτήν, θα πρέπει να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις για την τήρηση των απαιτήσεων αναγνώρισης και καταγραφής που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1760/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουλίου 2000 για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών και την επίσημανση του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το βόειο κρέας ⁽²⁾ και από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 21/2004 του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2003 για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των αιγοπροβάτων ⁽³⁾, προκειμένου, ιδίως, να εξασφαλισθεί η ιχνηλασιμότητα των ζώων.

(35) Θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν έως το 10 % των εθνικών ανώτατων ορίων τους στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης για τη χορήγηση ειδικής στήριξης σε σαφώς καθορισμένες περιπτώσεις. Η στήριξη αυτή αναμένεται ότι θα επιτρέψει στα κράτη μέλη να αντιμετωπίσουν περιβαλλοντικά προβλήματα και προβλήματα συνθηκών διαβίωσης των ζώων και να βελτιώσουν την ποιότητα και την εμπορία των γεωργικών προϊόντων. Θα πρέπει επίσης να διατίθεται ειδική στήριξη για την άμβλυση των συνεπειών της σταδιακής κατάρτησης των ποσοστώσεων γάλακτος και της αποσύνδεσης της στήριξης σε ιδιαίτερα ευαίσθητους τομείς. Δεδομένου ότι η αποτελεσματική διαχείριση των κινδύνων αποκτά όλο και μεγαλύτερη σημασία, θα πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να συνεισφέρουν στα ασφάλιστρα που καταβάλλουν οι γεωργοί για την ασφάλιση των καλλιεργειών, των ζώων και των φυτών καθώς και στη χρηματοδότηση των αποζημιώσεων για ορισμένες απώλειες σε περίπτωση ασθένειας ζώων ή φυτών και περιβαλλοντικών ατυχημάτων. Με σκοπό την τήρηση των διεθνών υποχρεώσεων της Κοινότητας, οι πόροι που μπορούν να

χρησιμοποιούνται για οποιαδήποτε συνδεδεμένη στήριξη θα πρέπει να περιορίζονται σε κατάλληλο επίπεδο, ενώ θα πρέπει να επιτρέπονται μεταβατικές εξαιρέσεις για τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν δυσκολίες. Οι όροι που διέπουν τις χρηματοδοτικές συνεισφορές για την πριμοδότηση και την ασφάλιση των καλλιεργειών, των ζώων και των φυτών και τις αποζημιώσεις για ασθένειες ζώων ή φυτών και περιβαλλοντικά ατυχήματα θα πρέπει να καθορισθούν αναλόγως. Επιπλέον, θα πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη που έχουν κάνει χρήση του άρθρου 69 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 επαρκής μεταβατική περίοδος ώστε να μεταβούν ομαλά στους νέους κανόνες όσον αφορά την ειδική στήριξη.

(36) Από την πείρα προκύπτει ότι προς το παρόν τα κράτη μέλη δεν χρησιμοποιούν ολόκληρο το ποσό των διαθέσιμων κεφαλαίων έως τα εθνικά ανώτατα όρια για το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, ιδίως στην περίπτωση που τα δικαιώματα ενίσχυσης δεν έχουν ενεργοποιηθεί. Προκειμένου να διευκολυνθεί η αποτελεσματικότερη χρήση των κεφαλαίων, είναι σκόπιμο να επιτραπεί στα κράτη μέλη να χορηγούν στήριξη άνω των εθνικών ανώτατων ορίων τους έως ποσό του οποίου το επίπεδο θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι παραμένει εντός των περιθωρίων υποαπορρόφησης του εθνικού ανώτατου ορίου τους. Το ποσό αυτό θα πρέπει να υπολογίζεται βάσει της δημοσιονομικής υποαπορρόφησης για το πλέον πρόσφατο διαθέσιμο έτος και δεν επιτρέπεται να θέτει υπό αμφισβήτηση την τήρηση των συνολικών καθαρών ανώτατων ορίων για τις άμεσες ενισχύσεις ανά κράτος μέλος. Για το λόγο αυτό και προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι οι γεωργοί δεν αντιμετωπίζουν απρόβλεπτες περικοπές των ενισχύσεων, ο υπολογισμός θα πρέπει να πραγματοποιείται εντός ορισμένων περιθωρίων ασφαλείας. Τα ποσά είτε θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση της συγκεκριμένης στήριξης είτε να μεταφέρονται στο ΕΓΤΑΑ.

(37) Οι άμεσες ενισχύσεις δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης βασίζονταν σε ποσά αναφοράς των άμεσων ενισχύσεων που είχαν χορηγηθεί στο παρελθόν ή σε περιφερειοποιημένα ποσά ανά εκτάριο. Οι γεωργοί των νέων κρατών μελών δεν έλαβαν κοινοτικές άμεσες ενισχύσεις και δεν είχαν ιστορικές αναφορές για τα ημερολογιακά έτη 2000, 2001 και 2002. Επομένως, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 προέβλεπε ότι, στα νέα κράτη μέλη, το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης θα βασιζόταν σε περιφερειοποιημένα ποσά ανά εκτάριο. Ωστόσο, μετά την παρέλευση αρκετών ετών μετά την προσχώρηση των νέων κρατών μελών στην Κοινότητα, θα μπορούσε να εξετασθεί το ενδεχόμενο της χρήσης των περιόδων αναφοράς για τα νέα κράτη μέλη τα οποία δεν έχουν ακόμη ενταχθεί στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης. Επομένως, για να διευκολυνθεί η μετάβαση στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης και, ιδίως, να αποφευχθεί η υποβολή κερδοσκοπικών αιτήσεων, είναι σκόπιμο να επιτραπεί στα νέα κράτη μέλη να λαμβάνουν υπόψη, για τον υπολογισμό των δικαιωμάτων ενίσχυσης στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης, τις περιοχές στις οποίες χορηγείτο παραδοσιακά στήριξη δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης.

(38) Βάσει της περιφερειοποιημένης επιλογής για το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, τα νέα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αναπροσαρμόζουν την αξία των δικαιωμάτων

⁽¹⁾ Βλέπε σ. 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽²⁾ ΕΕ L 204, 11.8.2000, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 5, 9.1.2004, σ. 8.

ενίσχυσης ανά εκτάριο με βάση αντικειμενικά κριτήρια, ώστε να εξασφαλίζεται η ίση μεταχείριση των γεωργών και να αποφεύγονται στρεβλώσεις της αγοράς.

- (39) Τα νέα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τις ίδιες δυνατότητες με τα άλλα κράτη μέλη όσον αφορά τη μερική εφαρμογή του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης.
- (40) Η αποσύνδεση της άμεσης στήριξης και η εισαγωγή του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης αποτέλεσαν βασικά στοιχεία στη διαδικασία μεταρρύθμισης της ΚΓΠ. Ωστόσο, το 2003, διάφοροι λόγοι επέβλεψαν τη διατήρηση της ειδικής στήριξης για ορισμένες καλλιέργειες. Από την πείρα που αποκτήθηκε κατά την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 σε συνδυασμό με την εξέλιξη της κατάστασης της αγοράς προκύπτει ότι τα καθεστώτα τα οποία δεν εντάχθηκαν στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης το 2003 μπορούν σήμερα να ενταχθούν στο εν λόγω καθεστώς για την προαγωγή μιας αειφόρου γεωργίας περισσότερο προσανατολισμένης στην αγορά. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τον τομέα του ελαιολάδου, στον οποίον εφαρμόστηκε μόνον οριακή αποσύνδεση. Ισχύει επίσης για τις ενισχύσεις στους τομείς του σκληρού σιταριού, των πρωτεϊνούχων καλλιεργειών, του ρυζιού, του αμύλου πατάτας και των καρπών με κέλυφος, στους οποίους η φθίνουσα αποτελεσματικότητα των εναπομένουσών συνδεδεμένων ενισχύσεων υποστηρίζει την επιλογή της αποσύνδεσης. Στην περίπτωση του λίνου και της κάνναβης, των ξηρών ζωοτροφών και του αμύλου πατάτας, η στήριξη στη μεταποίηση θα πρέπει επίσης να καταργηθεί, τα δε σχετικά ποσά να ενταχθούν στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης. Όσον αφορά τις πρωτεϊνούχες καλλιέργειες, το ρύζι, το άμυλο πατάτας, τους καρπούς με κέλυφος και τον λινό και την κάνναβη, προκειμένου να επιτραπεί στους παραγωγούς να προσαρμοσθούν, φαίνεται σκόπιμο να ενταχθούν οι ενισχύσεις αυτού του τομέα στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης από το 2012 και ταυτοχρόνως, με εξαίρεση τις ενισχύσεις μεταποίησης για τις οποίες προνοεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1234/2007, να επιτραπεί στα κράτη μέλη να αποφασίζουν προγενέστερη ημερομηνία ένταξής τους. Όσον αφορά τους καρπούς με κέλυφος, θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να εξακολουθήσουν να καταβάλλουν το εθνικό μερίδιο της ενίσχυσης κατά τρόπο συνδεδεμένο ώστε να μετριασθούν οι επιπτώσεις της αποσύνδεσης.
- (41) Λόγω της ένταξης και άλλων τομέων στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, θα πρέπει να προβλεφθεί ο υπολογισμός του νέου επιπέδου της ατομικής εισοδηματικής στήριξης δυνάμει του εν λόγω καθεστώτος. Στην περίπτωση των καρπών με κέλυφος, του αμύλου πατάτας, του λίνου και της κάνναβης και των αποξηραμένων χορτονομών, η σχετική αύξηση θα πρέπει να χορηγείται με βάση τη στήριξη που έλαβαν οι γεωργοί κατά τα πλέον πρόσφατα έτη. Ωστόσο, στην περίπτωση της ένταξης ενισχύσεων οι οποίες εξαιρούνταν εν μέρει από το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, θα πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να χρησιμοποιούν τις αρχικές περιόδους αναφοράς. Όσον αφορά το άμυλο πατάτας, στις περισσότερες περιπτώσεις είναι διαθέσιμες προς διανομή στη Γερμανία και τις Κάτω Χώρες, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι διασυνοριακές παραδόσεις αμύλου πατάτας που παράγεται σε ένα από αυτά τα κράτη μέλη προς μεταποίηση στο άλλο. Επιπλέον, προκειμένου να καλυφθούν οι συγκεκριμένες ανάγκες των γεωργικών τους τομέων και να εξασφαλιστεί ότι δεν θα μειωθεί δραστικά η στήριξη την οποία λάμβαναν οι γεωργοί στο παρελθόν, θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν εντός ορισμένων ορίων τα κεφάλαια που εντάσσονται στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης για τη στήριξη γεωργών οι οποίοι ασκούσαν ορισμένες γεωργικές δραστηριότητες σε άλλους τομείς κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, λ.χ. χρήση βοσκοτόπων ή εκτροφή ζώων.
- (42) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 θεσπίστηκε ειδική στήριξη για τις ενεργειακές καλλιέργειες με σκοπό την υποβοήθηση της ανάπτυξης του τομέα. Λόγω των πρόσφατων εξελίξεων στον τομέα της βιοενέργειας και, ιδίως, της σημαντικής ζήτησης των προϊόντων αυτών στις διεθνείς αγορές και του καθορισμού δεσμευτικών στόχων όσον αφορά το μερίδιο της βιοενέργειας στα συνολικά καύσιμα έως το 2020, δεν υπάρχουν πλέον επαρκείς λόγοι για τη χορήγηση ειδικής στήριξης στις ενεργειακές καλλιέργειες.
- (43) Όταν ο τομέας του βαμβακιού εντάχθηκε στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, κρίθηκε ότι ένα μέρος της στήριξης θα πρέπει να εξακολουθεί να συνδέεται με την καλλιέργεια βαμβακιού μέσω μιας ειδικής ενίσχυσης καλλιέργειας ανά επιξέσιμο εκτάριο, ώστε να αποφευχθεί κίνδυνος διατάραξης της παραγωγής στις περιοχές βαμβακοπαραγωγής. Η επιλογή αυτή θα πρέπει να διατηρηθεί σύμφωνα με τους στόχους που ορίζονται στο Πρωτόκολλο αριθ. 4 για το βαμβάκι, που προσαρτάται στην Πράξη Προσχωρήσεως του 1979.
- (44) Προκειμένου να μετριασθούν οι συνέπειες της διαδικασίας αναδιάρθρωσης στα κράτη μέλη τα οποία χορηγούσαν την ενίσχυση αναδιάρθρωσης που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 320/2006 της 20ής Φεβρουαρίου 2006 για τη θέσπιση προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα (¹), η ενίσχυση που προβλέπεται για τους παραγωγούς ζαχαροτεύτλων και ζαχαροκάλαμου επί πέντε το πολύ συναπτά έτη θα πρέπει να διατηρηθεί.
- (45) Όταν τα οπωροκηπευτικά εντάχθηκαν στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, προβλέφθηκε προσωρινή στρεμματική συνδεδεμένη ενίσχυση για τις φράουλες και τα σμέουρα. Είναι σκόπιμο να παραταθεί αυτή η στήριξη πέραν της αρχικής προθεσμίας και ταυτοχρόνως να προβλεφθεί η αποσύνδεση αυτής της ενίσχυσης από την παραγωγή. Τα εθνικά ανώτατα όρια θα πρέπει να προσαρμοστούν έτσι ώστε να λαμβάνουν υπόψη το στοιχείο αυτό.
- (46) Το καθεστώς μεταβατικής απλουστευμένης στήριξης για τη χορήγηση άμεσων ενισχύσεων στα νέα κράτη μέλη με βάση την έκταση, το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης, αποδείχθηκε αποτελεσματικό και απλό σύστημα χορήγησης εισοδηματικής στήριξης στους γεωργούς των νέων κρατών μελών. Για λόγους απλούστευσης, θα πρέπει να επιτραπεί στα νέα κράτη μέλη που επέλεξαν να εφαρμόσουν το καθεστώς να εξακολουθήσουν να το εφαρμόζουν έως το τέλος του 2013.
- (47) Μετά τις αντίστοιχες μεταρρυθμίσεις των τομέων της ζάχαρης και των οπωροκηπευτικών και την ένταξή τους στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη που επέλεξαν την εφαρμογή του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης να χορηγούν εισοδηματική στήριξη στους καλλιεργητές ζαχαροτεύτλων, ζαχαροκάλαμου

(¹) ΕΕ L 58, 28.2.2006, σ. 42.

ή κιχωρίου και στους παραγωγούς ορισμένων οπωροκηπευτικών με τη μορφή χωριστών ενισχύσεων. Ομοίως, θα πρέπει να επιτραπεί στα ίδια κράτη μέλη να καταβάλλουν χωριστή ειδική στήριξη υπό όρους αναλόγους με εκείνους που εφαρμόζονται στα άλλα κράτη μέλη.

- (48) Λόγω της σταδιακής εισαγωγής των άμεσων ενισχύσεων στα νέα κράτη μέλη, επιτράπη στα νέα κράτη μέλη να καταβάλλουν συμπληρωματικές εθνικές άμεσες χορηγήσεις. Η χορήγηση αυτών των ενισχύσεων θα πρέπει να διατηρηθεί.
- (49) Κατά την αρχική κατανομή των δικαιωμάτων ενίσχυσης από τα κράτη μέλη, μερικά λάθη οδήγησαν στην καταβολή ιδιαίτερα υψηλών ενισχύσεων στους γεωργούς. Αυτή η μη συμμόρφωση κανονικά ακολουθείται από δημοσιονομικές διορθώσεις μέχρις ότου ληφθούν διορθωτικά μέτρα. Ωστόσο, λαμβανόμενη υπόψη της παρέλευσης χρόνου από την πρώτη κατανομή των δικαιωμάτων ενίσχυσης, η απαιτούμενη διόρθωση θα είχε ως αποτέλεσμα δυσανάλογες νομικές και διοικητικές επιβαρύνσεις για τα κράτη μέλη. Επομένως, για λόγους ασφάλειας δικαίου, θα πρέπει να διευθετηθεί η κατανομή των εν λόγω ενισχύσεων.
- (50) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, η Γαλλία, η Ισπανία, και η Πορτογαλία αποφάσισαν να εξαιρέσουν από το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης τις άμεσες ενισχύσεις προς τα Γαλλικά Υπερπόντια Διαμερίσματα, τις Αζόρες και τη Μαδέρα, και τις Κανάριες Νήσους αντιστοίχως και να τις χορηγήσουν υπό τους όρους που καθορίζονται στον τίτλο IV του εν λόγω κανονισμού. Ορισμένες από τις ενισχύσεις που προβλέπονται στον τίτλο αυτό έχουν ενταχθεί πλήρως στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης. Χάριν απλούστευσης και για να ληφθούν υπόψη οι ιδιαιτερότητες των εξόχως απόκεντρων περιφερειών, η διαχείριση των εν λόγω ενισχύσεων θα πρέπει να πραγματοποιείται στο πλαίσιο των προγραμμάτων στήριξης που θεσπίζονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 247/2006 της 30ής Ιανουαρίου 2006 περί καθορισμού ειδικών μέτρων για τη γεωργία στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης (1). Προς το σκοπό αυτό, τα αντιστοίχα κονδύλια θα πρέπει να μεταφερθούν από τα εθνικά ανώτατα όρια για τις άμεσες ενισχύσεις στο ποσό που καθορίζεται στον εν λόγω κανονισμό. Για να μπορέσουν τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη να προσαρμόσουν τα προγράμματα στήριξης, οι μεταφορές αυτές θα πρέπει να λάβουν χώρα μόλις το 2010. Εν τω μεταξύ οι άμεσες ενισχύσεις θα εφαρμόζονται στις εξόχως απόκεντρες περιοχές υπό τους όρους του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003. Επομένως, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 247/2006 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (51) Θα πρέπει να προβλεφθεί ότι οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού, οι οποίες ενδέχεται να οδηγήσουν σε ενέργεια κράτους μέλους που πιθανόν να συνιστά κρατική ενίσχυση, εξαιρούνται, εκτός αν ορίζεται άλλως στον παρόντα κανονισμό, από την εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις, δεδομένου ότι οι εν λόγω διατάξεις περιλαμβάνουν κατάλληλους όρους για τη χορήγηση στήριξης ή προβλέπουν την έγκριση τέτοιων όρων από την Επιτροπή, προκειμένου να αποφεύγεται αθέμιτη στρέβλωση του ανταγωνισμού.
- (52) Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την

απόφαση 1999/468/ΕΚ (2) του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή.

- (53) Για να μπορέσουν τόσο τα κράτη μέλη όσο και η γεωργική κοινότητα να επωφεληθούν από τους μηχανισμούς απλούστευσης που εισάγονται με τον παρόντα κανονισμό και ιδίως από την κατάργηση της υποχρέωσης παύσης της καλλιέργειας, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμοσθεί από την 1η Ιανουαρίου 2009. Ωστόσο, οι διατάξεις που είναι δυνατόν να περιορίσουν τα δικαιώματα των γεωργών ή να δημιουργήσουν νέες υποχρεώσεις, μεταξύ άλλων υποχρεώσεις πολλαπλής συμμόρφωσης που υπέχουν οι γεωργοί όλο το χρόνο, θα πρέπει να εφαρμοσθούν μόνο από το 2010 και, στην περίπτωση της προδιαγραφής για τη δημιουργία των ζωνών ανάσχεσης κατά μήκος υδατορρευμάτων, από την 1η Ιανουαρίου 2012. Επιπλέον, θα πρέπει να δοθεί επαρκής χρόνος στα κράτη μέλη για να εφαρμόσουν τις διατάξεις που επιτρέπουν την περαιτέρω απώλωση των άμεσων ενισχύσεων και των διατάξεων που τους επιτρέπουν να αναθεωρούν τις αποφάσεις που έλαβαν στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης του 2003. Για το λόγο αυτόν, οι σχετικές διατάξεις του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να ισχύουν μόνον από το 2010 και ο καταργούμενος κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 να εφαρμόζεται κατά το έτος 2009 στα καθεστώτα ενισχύσεων τα οποία θα ενταχθούν στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης μόνον από το 2010,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει:

- α) κοινούς κανόνες για τις άμεσες ενισχύσεις,
- β) καθεστώς εισοδηματικής στήριξης των γεωργών (εφεξής «καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης»),
- γ) μεταβατική απλουστευμένη εισοδηματική στήριξη των γεωργών των νέων κρατών μελών ως ορίζονται στο άρθρο 2 ζ) (εφεξής «καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης»),
- δ) καθεστώς στήριξης για τους γεωργούς που παράγουν ρύζι, γεώμηλα αμυλοποιίας, πρωτεϊνούχες καλλιέργειες, καρπούς με κελυφό, σπόρους προς σπορά, βαμβάκι, ζάχαρη, οπωροκηπευτικά, κρέας αιγοπροβάτων και βόειο μοσχαρίσιο κρέας,

(1) ΕΕ L 42, 14.2.2006, σ. 1.

(2) ΕΕ L 184, 17.7.1999, σ. 23.

ε) πλαίσιο για να παρέχεται στα νέα κράτη μέλη ως ορίζονται στο άρθρο 2 ζ) η δυνατότητα να συμπληρώνουν τις άμεσες ενισχύσεις.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- α) «γεωργός»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ή ομάδα φυσικών ή νομικών προσώπων, ανεξαρτήτως της νομικής ιδιότητας που αποδίδει το εθνικό δίκαιο στην ομάδα και τα μέλη της, του οποίου η εκμετάλλευση βρίσκεται στην επικράτεια της Κοινότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 299 της Συνθήκης, και το οποίο ασκεί γεωργική δραστηριότητα,
- β) «εκμετάλλευση»: το σύνολο των παραγωγικών μονάδων τις οποίες διαχειρίζεται ο γεωργός και οι οποίες βρίσκονται στην επικράτεια του ίδιου κράτους μέλους,
- γ) «γεωργική δραστηριότητα»: η παραγωγή, η εκτροφή ή η καλλιέργεια γεωργικών προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων της συγκομιδής, της άμεξης, της αναπαραγωγής και εκτροφής ζώων για γεωργικούς σκοπούς, ή η διατήρηση της γης σε καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση, όπως ορίζεται στο άρθρο 6,
- δ) «άμεση ενίσχυση»: η πληρωμή που καταβάλλεται απευθείας στο γεωργό στο πλαίσιο καθεστώτος εισοδηματικής στήριξης που αναφέρεται στο Παράρτημα I,
- ε) «ενισχύσεις που χορηγούνται για ένα συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος» ή «ενισχύσεις που χορηγούνται για την αντιπροσωπευτική περίοδο»: οι ενισχύσεις που χορηγούνται ή που θα χορηγηθούν, για συγκεκριμένο έτος ή έτη, οι οποίες περιλαμβάνουν όλες τις ενισχύσεις που χορηγούνται και για άλλες χρονικές περιόδους οι οποίες αρχίζουν κατά το συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος ή έτη,
- στ) «γεωργικά προϊόντα»: τα προϊόντα που απαριθμούνται στο Παράρτημα I της Συνθήκης,, εξαιρουμένων των αλιευτικών προϊόντων, συμπεριλαμβανομένου του βαμβακιού,
- ζ) «νέα κράτη μέλη»: η Βουλγαρία, η Τσεχική Δημοκρατία, η Εσθονία, η Κύπρος, η Λετονία, η Λιθουανία, η Ουγγαρία, η Μάλτα, η Πολωνία, η Ρουμανία, η Σλοβενία και η Σλοβακία,
- η) «γεωργική έκταση»: οποιαδήποτε έκταση αρόσιμης γης, μόνιμων βοσκοτόπων και μόνιμων καλλιεργειών.

Άρθρο 3

Χρηματοδότηση των άμεσων ενισχύσεων

Τα καθεστώτα στήριξης που απαριθμούνται στο Παράρτημα I του παρόντος κανονισμού χρηματοδοτούνται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΑΜΕΣΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Πολλαπλή συμμόρφωση

Άρθρο 4

Κύριες απαιτήσεις

1. Ο γεωργός που λαμβάνει άμεσες ενισχύσεις οφείλει να τηρεί τις κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης που απαριθμούνται στο Παράρτημα II, και την καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση που αναφέρεται στο άρθρο 6.

Οι υποχρεώσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο εφαρμόζονται μόνο όσον αφορά τη γεωργική δραστηριότητα του γεωργού ή τη γεωργική έκταση της εκμετάλλευσής.

2. Η αρμόδια εθνική αρχή διαθέτει στο γεωργό, μεταξύ άλλων, με ηλεκτρονικά μέσα, τον κατάλογο με τις κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης και την ορθή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση που πρέπει να τηρηθεί.

Άρθρο 5

Κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης

1. Οι κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης που απαριθμούνται στο Παράρτημα II θεσπίζονται από την κοινοτική νομοθεσία στους ακόλουθους τομείς:

- α) δημόσια υγεία, υγεία των ζώων και των φυτών,
- β) περιβάλλον,
- γ) καλή διαβίωση των ζώων.

2. Οι διατάξεις που αναφέρονται στο Παράρτημα II ισχύουν με την ισχύουσα μορφή τους και, στην περίπτωση των οδηγιών, με βάση την εφαρμογή τους από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 6

Καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε κάθε γεωργική γη, και ιδιαίτερα γη η οποία δεν χρησιμοποιείται πλέον για παραγωγικούς σκοπούς, να διατηρείται σε καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση. Τα κράτη μέλη καθορίζουν, σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο, στοιχειώδεις απαιτήσεις για την καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση με βάση το πλαίσιο που καθορίζεται στο Παράρτημα III, λαμβάνοντας υπόψη τους τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των συγκεκριμένων περιοχών, όπως το έδαφος και οι κλιματικές συνθήκες, τα υφιστάμενα συστήματα γεωργικής εκμετάλλευσης, η χρήση γης, η αμειψισπορά, οι γεωργικές πρακτικές και η διάρθρωση των εκμεταλλεύσεων. Τα κράτη μέλη μπορούν να μην ορίζουν ελάχιστες απαιτήσεις που δεν προβλέπονται στο πλαίσιο αυτό.

Τα πρότυπα που απαριθμούνται στην τρίτη στήλη του Παραρτήματος III είναι προαιρετικά, εκτός εάν:

- α) ένα κράτος μέλος έχει ορίσει, για το εν λόγω πρότυπο, μια ελάχιστη απαίτηση για καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση πριν από την 1η Ιανουαρίου 2009, και/ή
 - β) στο κράτος μέλος ισχύουν εθνικοί κανόνες που εφαρμόζουν το πρότυπο.
2. Τα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών μεριμνούν ώστε η γη που αποτελούσε μόνιμους βοσκότοπους κατά την ημερομηνία που προβλέπεται για την υποβολή αίτησης στρεμματικής ενίσχυσης για το 2003 να παραμένει μόνιμος βοσκότοπος. Τα νέα κράτη μέλη, πλην της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, μεριμνούν ώστε η γη που αποτελούσε μόνιμο βοσκότοπο την 1η Μαΐου 2004 να παραμένει μόνιμος βοσκότοπος. Η Βουλγαρία και η Ρουμανία μεριμνούν ώστε η γη που αποτελούσε μόνιμο βοσκότοπο την 1η Ιανουαρίου 2007 να παραμένει μόνιμος βοσκότοπος.

Ωστόσο, ένα κράτος μέλος μπορεί, σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, να παρεκκλίνει από το πρώτο εδάφιο, υπό τον όρον ότι λαμβάνει μέτρα για την αποφυγή τυχόν σημαντικής μείωσης της συνολικής του έκτασης μόνιμων βοσκοτόπων.

Το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται σε εκτάσεις μόνιμων βοσκοτόπων που πρόκειται να αναδασωθούν, εάν η αναδάσωση αυτή είναι συμβατή με το περιβάλλον και με την εξαίρεση των φυτειών χριστουγεννιάτικων δένδρων και ειδών ταχείας ανάπτυξης που καλλιεργούνται βραχυπρόθεσμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Διαφοροποίηση και δημοσιονομική πειθαρχία

Άρθρο 7

Διαφοροποίηση

1. Τα ποσά άμεσων ενισχύσεων που χορηγούνται σε γεωργό για ένα συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος και υπερβαίνουν τις 5 000 EUR μειώνονται για κάθε έτος έως το 2012 κατά τα ακόλουθα ποσοστά:

- α) 2009: 7 %,
- β) 2010: 8 %,
- γ) 2011: 9 %,
- δ) 2012: 10 %.

2. Οι μειώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 αυξάνονται κατά τέσσερις ποσοστιαίες μονάδες όσον αφορά τα ποσά που υπερβαίνουν τα 300 000 EUR.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται στις άμεσες ενισχύσεις που χορηγούνται στους γεωργούς στα Γαλλικά Υπερπόντια Διαμερίσματα, στις Αζόρες και τη Μαδέρα και στις Κανάριες Νήσους και τις Νήσους του Αιγαίου.

Άρθρο 8

Καθαρά ανώτατα όρια

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 11 του παρόντος κανονισμού, τα συνολικά καθαρά ποσά άμεσων ενισχύσεων που μπορούν να χορηγούνται σε ένα κράτος μέλος για ένα ημερολογιακό έτος μετά την εφαρμογή των άρθρων 7 και 10 του παρόντος κανονισμού και του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 378/2007 και εξαιρουμένων των άμεσων ενισχύσεων που χορηγούνται δυνάμει των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 247/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1405/2006 δεν υπερβαίνουν τα ανώτατα όρια που καθορίζονται στο Παράρτημα IV του παρόντος κανονισμού. Όταν απαιτείται, τα κράτη μέλη προβαίνουν σε γραμμική μείωση των ποσών των άμεσων ενισχύσεων ως προς τα οποία ισχύει η μείωση που προβλέπεται στα άρθρα 7 και 10 του παρόντος κανονισμού και το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 378/2007, προκειμένου να τηρούν τα ανώτατα όρια του Παραρτήματος IV.

2. Η Επιτροπή αναθεωρεί, με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, τα ανώτατα όρια του Παραρτήματος IV του παρόντος κανονισμού προκειμένου να ληφθούν υπόψη:

- α) οι τροποποιήσεις του συνόλου των ανώτατων ποσών άμεσων ενισχύσεων που μπορούν να χορηγούνται,
- β) οι τροποποιήσεις του συστήματος προαιρετικής διαφοροποίησης που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 378/2007,
- γ) οι διαρθρωτικές αλλαγές των εκμεταλλεύσεων,
- δ) οι μεταφορές στο ΕΓΤΑΑ σύμφωνα με το άρθρο 136 παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 9

Ποσά που προκύπτουν από τη διαφοροποίηση

1. Τα ποσά που προκύπτουν από την εφαρμογή των μειώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 7 του παρόντος κανονισμού, σε κάθε κράτος μέλος πλην των νέων κρατών μελών, διατίθενται ως πρόσθετη κοινοτική στήριξη για μέτρα δυνάμει του προγραμματισμού αγροτικής ανάπτυξης τα οποία χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΑΑ, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1698/2005, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.

2. Τα ποσά που αντιστοιχούν σε μία ποσοστιαία μονάδα κατανέμονται στα κράτη μέλη όπου παράγονται. Τα ποσά που αντιστοιχούν στη μείωση κατά 4 ποσοστιαίες μονάδες κατανέμονται μεταξύ των ενδιαφερόμενων κρατών μελών με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2, με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) γεωργική έκταση,
- β) γεωργική απασχόληση,
- γ) ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕγχΠ) κατά κεφαλή σε αγοραστική δύναμη.

Ωστόσο, κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος λαμβάνει τουλάχιστον 80 % των συνολικών ποσών τα οποία αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο τα οποία παρήχθησαν στο εν λόγω κράτος μέλος.

3. Κατά παρέκκλιση από το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2, εάν, σε ένα κράτος μέλος, η παραγωγή σίκαλης, ως μέρος της συνολικής παραγωγής σιτηρών, υπερέβη το 5 % κατά μέσο όρο κατά τη διάρκεια της περιόδου 2000-2002 και η αναλογία της στη συνολική κοινοτική παραγωγή σίκαλης υπερέβη το 50 % κατά την ίδια περίοδο, τουλάχιστον το 90 % των ποσών που παρήχθησαν στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος λόγω της διαφοροποίησης αναδιτιθεται στο κράτος μέλος αυτό έως και το 2013.

Στην περίπτωση αυτήν, με την επιφύλαξη των δυνατοτήτων που προβλέπονται στο άρθρο 68, τουλάχιστον το 10 % του ποσού που διατίθεται στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος διατίθεται για τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου σε περιοχές παραγωγής σίκαλης.

Για το σκοπό της παρούσας παραγράφου, ως «σιτηρά» νοούνται τα προϊόντα που απαριθμούνται στο Παράρτημα V.

4. Το υπόλοιπο ποσό που προκύπτει από την εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 1 και τα ποσά που προκύπτουν από την εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 2 διατίθενται στο κράτος μέλος στο οποίο παρήχθησαν τα αντίστοιχα ποσά, με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2. Τα ποσά αυτά χρησιμοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 69 παράγραφος 5α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005.

Άρθρο 10

Ειδικό κανόνες για τη διαφοροποίηση στα νέα κράτη μέλη

1. Το άρθρο 7 εφαρμόζεται στους γεωργούς νέου κράτους μέλους για οποιοδήποτε δεδομένο ημερολογιακό έτος μόνον εάν το επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων που εφαρμόζεται στο εν λόγω κράτος μέλος για το συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος δυνάμει του άρθρου 121 είναι τουλάχιστον ίσο με το επίπεδο που εφαρμόζεται εκείνη τη στιγμή στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών, λαμβανομένων υπόψη των τυχόν μειώσεων που εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1.

2. Όταν το άρθρο 7 εφαρμόζεται στους γεωργούς νέου κράτους μέλους, το εφαρμοστέο ποσοστό δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1 περιορίζεται στη διαφορά μεταξύ του επιπέδου των άμεσων ενισχύσεων που εφαρμόζεται στο εν λόγω κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 121 και του επιπέδου στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών, λαμβανομένων υπόψη των τυχόν μειώσεων που εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1.

3. Τα ποσά που προκύπτουν από την εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφοι 1 και 2 διατίθενται στο νέο κράτος μέλος στο οποίο παρήχθησαν τα αντίστοιχα ποσά, με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2. Τα ποσά αυτά χρησιμοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 69 παράγραφος 5α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005.

Άρθρο 11

Δημοσιονομική πειθαρχία

1. Προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι τα ποσά για τη χρηματοδότηση των δαπανών που σχετίζονται με την αγορά και των άμεσων ενισχύσεων της ΚΓΠ δυνάμει του τομέα 2 του Παραρτήματος Ι της διοργανικής συμφωνίας μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του

Συμβουλίου και της Επιτροπής για δημοσιονομική πειθαρχία και χρηστή δημοσιονομική διαχείριση⁽¹⁾ τηρούν τα ανώτατα όρια που καθορίζονται από την απόφαση των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών που συνήλθαν στα πλαίσια του Συμβουλίου της 18 Νοεμβρίου 2002, όσον αφορά τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου το οποίο συνήλθε στις Βρυξέλλες στις 24 και 25 Οκτωβρίου 2002⁽²⁾, καθορίζεται αναπροσαρμογή των άμεσων ενισχύσεων όταν, για ένα συγκεκριμένο οικονομικό έτος, οι προβλέψεις για τη χρηματοδότηση των προαναφερόμενων μέτρων δυνάμει του τομέα 2, προσαυξημένες κατά τα ποσά που αναφέρονται στα άρθρα 134 και 135 του παρόντος κανονισμού και πριν από την εφαρμογή της διαφοροποίησης που προβλέπεται στα άρθρα 7 και 10 του παρόντος κανονισμού και στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 378/2007, δείχνουν ότι θα υπάρξει υπέρβαση του προαναφερόμενου εφαρμοστέου ετήσιου ανώτατου ορίου, λαμβανομένου υπόψη περιθωρίου 300 εκατομμ. EUR κάτω του προαναφερόμενου ανώτατου ορίου.

2. Το Συμβούλιο, ενεργώντας κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής που υποβάλλεται το αργότερο στις 31 Μαρτίου του ημερολογιακού έτους για το οποίο εφαρμόζονται οι αναπροσαρμογές που αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθορίζει τις αναπροσαρμογές αυτές το αργότερο στις 30 Ιουνίου του εν λόγω ημερολογιακού έτους.

3. Στο πλαίσιο της εφαρμογής του χρονοδιαγράμματος των προσαυξήσεων που προβλέπεται στο άρθρο 121 για όλες τις άμεσες ενισχύσεις που χορηγούνται στα νέα κράτη μέλη, η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται στα νέα κράτη μέλη πριν την έναρξη του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο το ύψος των άμεσων ενισχύσεων που ισχύει στα νέα κράτη μέλη ισούται τουλάχιστον προς το ύψος των άμεσων ενισχύσεων που ισχύει την ημερομηνία αυτή στα κράτη μέλη, πλην των νέων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Σύστημα παροχής συμβουλών σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις

Άρθρο 12

Σύστημα παροχής συμβουλών σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις

1. Τα κράτη μέλη διαθέτουν σύστημα παροχής συμβουλών στους γεωργούς για τη διαχείριση της γης και των γεωργικών εκμεταλλεύσεων (εφεξής «σύστημα παροχής συμβουλών σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις») το οποίο λειτουργεί υπό την ευθύνη μιας ή περισσότερων οριζόμενων αρχών ή ιδιωτικών φορέων.

2. Το σύστημα παροχής συμβουλών σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις καλύπτει τουλάχιστον τις κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης και την καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση που αναφέρονται στο κεφάλαιο 1.

3. Οι γεωργοί μπορούν να συμμετέχουν στο σύστημα παροχής συμβουλών σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις σε εθελοντική βάση.

Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν, με αντικειμενικά κριτήρια, τις κατηγορίες προτεραιότητας όσον αφορά τους γεωργούς που έχουν πρόσβαση στο σύστημα παροχής γεωργικών συμβουλών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 139, 14.6.2006, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 323, 28.11.2002 σ. 48.

4. Το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010 η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του συστήματος παροχής συμβουλών σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις, συνοδευόμενη εφόσον απαιτείται, από κατάλληλες προτάσεις.

Άρθρο 13

Υποχρεώσεις των οριζόμενων αρχών και των ιδιωτικών φορέων

Με την επιφύλαξη της εθνικής νομοθεσίας για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι οριζόμενες αρχές και οι ιδιωτικοί φορείς που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 να μην κοινοποιούν προσωπικές ή ατομικές πληροφορίες και στοιχεία που αποκτούν στα πλαίσια της δραστηριότητας παροχής συμβουλών, σε πρόσωπα ξένα προς τον γεωργό που διαχειρίζεται τη σχετική εκμετάλλευση, εκτός εάν διαπιστώνουν παρατυπία ή παραβίαση κατά τη διάρκεια των δραστηριοτήτων τους, η οποία, με βάση το κοινοτικό ή το εθνικό δίκαιο, καλύπτεται από υποχρέωση πληροφόρησης των δημόσιων αρχών, ιδίως σε περίπτωση εγκληματικών παραβάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου

Άρθρο 14

Πεδίο εφαρμογής

Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει και διαχειρίζεται ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου (εφεξής καλούμενο «ολοκληρωμένο σύστημα»).

Το ολοκληρωμένο σύστημα εφαρμόζεται στα καθεστώτα στήριξης που απαριθμούνται στο Παράρτημα I.

Όπου απαιτείται, το σύστημα εφαρμόζεται και για τη διαχείριση και τον έλεγχο των κανόνων που καθορίζονται στα κεφάλαια 1 και 2 του παρόντος τίτλου.

Άρθρο 15

Στοιχεία του ολοκληρωμένου συστήματος

1. Το ολοκληρωμένο σύστημα περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) ηλεκτρονική βάση δεδομένων,
- β) σύστημα αναγνώρισης αγροτεμαχίων,
- γ) σύστημα προσδιορισμού και καταγραφής των δικαιωμάτων ενίσχυσης,
- δ) αιτήσεις ενίσχυσης,
- ε) ολοκληρωμένο σύστημα ελέγχου,
- στ) ενιαίο σύστημα καταγραφής της ταυτότητας κάθε γεωργού που υποβάλλει αίτηση ενίσχυσης.

2. Όταν εφαρμόζονται τα άρθρα 52 και 53 του παρόντος κανονισμού, το ολοκληρωμένο σύστημα περιλαμβάνει σύστημα αναγνώρισης και καταγραφής των ζώων το οποίο δημιουργείται σύμφωνα με τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 1760/2000 και αριθ. 21/2004.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιλαμβάνουν σύστημα γεωγραφικών πληροφοριών για τις ελαιοκαλλιέργειες στο σύστημα αναγνώρισης αγροτεμαχίων.

Άρθρο 16

Ηλεκτρονική βάση δεδομένων

1. Στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων καταγράφονται, για κάθε γεωργική εκμετάλλευση, τα δεδομένα που περιέχονται στις αιτήσεις ενίσχυσης.

Η βάση δεδομένων αυτή επιτρέπει, ιδίως, πρόσβαση, μέσω της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους, στα δεδομένα που σχετίζονται με τα ημερολογιακά έτη ή/και τις περιόδους εμπορίας, αρχής γενόμενης από το 2000. Επιτρέπει επίσης άμεση και απευθείας πρόσβαση στα δεδομένα που σχετίζονται με τα τέσσερα προηγούμενα έτη.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να δημιουργούν αποκεντρωμένες βάσεις δεδομένων υπό τον όρον ότι οι βάσεις αυτές, καθώς και οι διοικητικές διαδικασίες για την καταγραφή των δεδομένων και την πρόσβαση σε αυτά, σχεδιάζονται με ομοιογενή τρόπο για όλη την επικράτεια του κράτους μέλους και είναι συμβατές μεταξύ τους προκειμένου να επιτρέπουν διασταυρωτικούς ελέγχους.

Άρθρο 17

Σύστημα αναγνώρισης αγροτεμαχίων

Το σύστημα αναγνώρισης αγροτεμαχίων δημιουργείται με βάση χάρτες ή κτηματολογικά έγγραφα ή άλλες χαρτογραφικές αναφορές. Χρησιμοποιούνται τεχνικές ηλεκτρονικού συστήματος γεωγραφικών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένης κατά προτίμηση της εναέριας ή δορυφορικής ορθοφωτογραφίας, με ομοιογενή πρότυπα που εξασφαλίζουν ακρίβεια τουλάχιστον ισοδύναμη με χαρτογραφία κλίμακα 1:10000.

Άρθρο 18

Σύστημα για τον προσδιορισμό και την καταγραφή των δικαιωμάτων ενίσχυσης

1. Δημιουργείται σύστημα για τον προσδιορισμό και την καταγραφή των δικαιωμάτων ενίσχυσης που επιτρέπει επαλήθευση των δικαιωμάτων και διασταυρωτικούς ελέγχους για τις αιτήσεις ενίσχυσης και το σύστημα αναγνώρισης αγροτεμαχίων.

2. Το σύστημα της παραγράφου 1 επιτρέπει την άμεση και απευθείας πρόσβαση, μέσω της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους, στα δεδομένα που αφορούν τουλάχιστον τα προηγούμενα τέσσερα συνεχόμενα ημερολογιακά έτη.

Άρθρο 19

Αιτήσεις ενίσχυσης

1. Κάθε έτος, ο γεωργός υποβάλλει αίτηση για άμεσες ενισχύσεις, στην οποία αναφέρονται, ανάλογα με την περίπτωση, τα ακόλουθα:

- α) όλα τα αγροτεμάχια της εκμετάλλευσης και, όταν το κράτος μέλος εφαρμόζει το άρθρο 15 παράγραφος 3, τον αριθμό των ελαιοδέντρων και τη θέση τους στο αγροτεμάχιο,

- β) τα δικαιώματα ενίσχυσης που έχουν δηλωθεί για ενεργοποίηση,
- γ) κάθε άλλη πληροφορία που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό ή από το οικείο κράτος μέλος.

2. Τα κράτη μέλη παρέχουν, μεταξύ άλλων με ηλεκτρονικά μέσα, προεκτυπωμένα έντυπα αιτήσεων με βάση τις εκτάσεις που καθορίστηκαν το προηγούμενο έτος καθώς και σχεδιαγράμματα στα οποία εντοπίζονται η θέση αυτών των εκτάσεων και, όπου απαιτείται, η θέση των ελαιόδέντρων. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι η αίτηση ενίσχυσης περιλαμβάνει μόνο τις μεταβολές σε σχέση με την αίτηση ενίσχυσης που υπεβλήθη το προηγούμενο έτος.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι μια μοναδική αίτηση ενίσχυσης μπορεί να καλύπτει μερικά ή όλα τα καθεστώτα στήριξης που απαριθμούνται στο Παράρτημα I ή και άλλα καθεστώτα στήριξης.

Άρθρο 20

Επαλήθευση των όρων επιλεξιμότητας

1. Τα κράτη μέλη πραγματοποιούν διοικητικούς ελέγχους επί των αιτήσεων ενίσχυσης για την επαλήθευση των όρων επιλεξιμότητας για την ενίσχυση.

2. Οι διοικητικοί έλεγχοι συμπληρώνονται από ένα σύστημα επιτόπιων ελέγχων προκειμένου να επαληθεύεται η επιλεξιμότητα για την ενίσχυση. Προς το σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη καταρτίζουν πρόγραμμα δειγματοληψίας των γεωργικών εκμεταλλεύσεων.

Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιήσουν τεχνικές τηλεανίχνευσης και παγκοσμίου δορυφορικού συστήματος πλοήγησης (GNSS) ως μέσο για την πραγματοποίηση επιτόπιων ελέγχων στα αγροτεμάχια.

3. Κάθε κράτος μέλος ορίζει μία αρχή αρμόδια για το συντονισμό των παντοειδών ελέγχων που προβλέπονται στο παρόν κεφάλαιο.

Στην περίπτωση που το κράτος μέλος προβλέπει τη μεταβίβαση της αρμοδιότητας για ορισμένα τμήματα της εργασίας που πρέπει να πραγματοποιηθεί δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου, σε ειδικευμένους οργανισμούς ή επιχειρήσεις, η οριζόμενη αρχή διατηρεί τον έλεγχο και την ευθύνη για την εργασία αυτή.

Άρθρο 21

Μειώσεις και αποκλεισμοί σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τους κανόνες επιλεξιμότητας

1. Με την επιφύλαξη τυχόν μειώσεων και των αποκλεισμών που προβλέπονται στο άρθρο 23, όταν διαπιστώνεται ότι ένας γεωργός δεν συμμορφώνεται με τους όρους επιλεξιμότητας που σχετίζονται με τη χορήγηση ενίσχυσης που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, η ενίσχυση ή μέρος της ενίσχυσης που χορηγήθηκε ή που πρόκειται να χορηγηθεί για την οποία πληρούνται οι όροι επιλεξιμότητας, υπόκειται στις μειώσεις και τους αποκλεισμούς που καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2.

2. Το ποσοστό της μείωσης διαβαθμίζεται ανάλογα με τη σοβαρότητα, την έκταση, το διαρκή χαρακτήρα και την επανάληψη της

εντοπιζόμενης μη συμμόρφωσης και μπορεί να φθάνει έως τον πλήρη αποκλεισμό από ένα ή περισσότερα καθεστώτα ενίσχυσης για ένα ή περισσότερα ημερολογιακά έτη.

Άρθρο 22

Έλεγχοι για την πολλαπλή συμμόρφωση

1. Τα κράτη μέλη πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους προκειμένου να επαληθεύουν τη συμμόρφωση των γεωργών με τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στο κεφάλαιο 1.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα υπάρχοντα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου, προκειμένου να εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση προς τις κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης και την καλή γεωργική και περιβαλλοντική.

Τα συστήματα αυτά, και ιδίως το σύστημα αναγνώρισης και καταγραφής των ζών που θεσπίσθηκε σύμφωνα με την οδηγία 2008/71/ΕΚ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 2008, για την αναγνώριση και την καταγραφή των χοίρων⁽¹⁾ και τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 1760/2000 και (ΕΚ) αριθ. 21/2004, είναι συμβατά με το ολοκληρωμένο σύστημα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 23

Μείωση ή αποκλεισμός από τις ενισχύσεις σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τους κανόνες πολλαπλής συμμόρφωσης

1. Στις περιπτώσεις που δεν εφαρμόζονται οι κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης ή δεν τηρείται πάντοτε η καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση κατά τη διάρκεια ενός συγκεκριμένου ημερολογιακού έτους (εφεξής «το σχετικό ημερολογιακό έτος») και που η εν λόγω μη συμμόρφωση είναι το αποτέλεσμα πράξης ή παράλειψης άμεσα αποδιδόμενης στον γεωργό που υπέβαλε αίτηση ενίσχυσης κατά τη διάρκεια του σχετικού ημερολογιακού έτους, επιβάλλεται στον εν λόγω γεωργό μείωση του συνολικού ποσού άμεσων ενισχύσεων που χορηγήθηκαν ή πρόκειται να χορηγηθούν μετά την εφαρμογή των άρθρων 7, 10 και 11, ή αποκλεισμός από τη χορήγηση άμεσων ενισχύσεων, σύμφωνα με τους λεπτομερείς κανόνες του άρθρου 24.

Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται επίσης στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η εν λόγω μη συμμόρφωση είναι το αποτέλεσμα πράξης ή παράλειψης άμεσα αποδιδόμενης στο πρόσωπο στο οποίο ή από το οποίο μεταβιβάστηκε η γεωργική έκταση.

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, ως «μεταβίβαση» νοείται οιαδήποτε πράξη κατά την οποία γεωργική γη παύει να βρίσκεται στη διάθεση του μεταβιβάζοντος.

Κατά παρέκκλιση από το δεύτερο εδάφιο, από το 2010, όταν το πρόσωπο στο οποίο αποδίδεται ευθέως η πράξη ή παράλειψη υπέβαλε αίτηση ενίσχυσης για το συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος, η μείωση ή ο αποκλεισμός εφαρμόζονται στα συνολικά ποσά άμεσων ενισχύσεων που χορηγήθηκαν ή πρόκειται να χορηγηθούν στο πρόσωπο αυτό.

⁽¹⁾ ΕΕ L 213, 8.8.2008, σ. 31.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1 και σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στους λεπτομερείς κανόνες που αναφέρονται στο άρθρο 24 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να μην εφαρμόσουν μείωση ή αποκλεισμό ύψους ίσου ή κατώτερου των 100 EUR ανά γεωργό και ανά ημερολογιακό έτος.

Όταν ένα κράτος μέλος αποφασίζει να επιλέξει να κάνει χρήση της επιλογής που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο, κατά τη διάρκεια του επόμενου έτους, η αρμόδια αρχή λαμβάνει τα απαιτούμενα μέτρα προκειμένου να εξασφαλίζει ότι ο γεωργός λαμβάνει επανορθωτικά μέτρα για τις σχετικές περιπτώσεις μη συμμόρφωσης. Η διαπίστωση αυτή, καθώς και η υποχρέωση λήψης επανορθωτικών μέτρων κοινοποιούνται στον γεωργό.

Άρθρο 24

Λεπτομερείς κανόνες για τις μειώσεις και τους αποκλεισμούς σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τους κανόνες πολλαπλής συμμόρφωσης

1. Οι λεπτομερείς κανόνες για τις μειώσεις και τους αποκλεισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 23, καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2. Εν προκειμένω, λαμβάνονται υπόψη η σοβαρότητα, η έκταση, ο διαρκής χαρακτήρας και η επανάληψη της διαπιστούμενης μη συμμόρφωσης, καθώς και τα κριτήρια που καθορίζονται στις παραγράφους 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου.

2. Σε περίπτωση αμέλειας, το ποσοστό της μείωσης δεν υπερβαίνει το 5 % και, σε περίπτωση επαναλαμβανόμενης μη συμμόρφωσης, το 15 %.

Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να μην εφαρμόζουν μείωση όταν μία περίπτωση μη συμμόρφωσης μπορεί να θεωρηθεί ήσσονος σημασίας, λόγω της σοβαρότητας, της έκτασης και της διάρκειάς της. Ωστόσο, οι περιπτώσεις μη συμμόρφωσης που συνιστούν άμεσο κίνδυνο για τη δημόσια υγεία ή την υγεία των ζώων δεν θεωρούνται ήσσονος σημασίας.

Εάν ο γεωργός δεν λάβει άμεσα επανορθωτικά μέτρα τερματίζοντας έτσι τη διαπιστούμενη μη συμμόρφωση, η αρμόδια αρχή προβαίνει στις απαιτούμενες ενέργειες οι οποίες μπορούν, ανάλογα με την περίπτωση, να περιορίζονται σε διοικητικό έλεγχο, προκειμένου να επιβεβαιωθεί ότι ο γεωργός αυτός αντιμετωπίζει επανορθωτικά τις διαπιστώσεις μη συμμόρφωσης. Η διαπίστωση μη συμμόρφωσης ήσσονος σημασίας, καθώς και η υποχρέωση λήψης επανορθωτικών μέτρων κοινοποιούνται στον γεωργό.

3. Σε περίπτωση σκόπιμης μη συμμόρφωσης, το ποσοστό μείωσης δεν είναι κατ' αρχήν μικρότερο του 20 % και μπορεί να φθάνει έως τον πλήρη αποκλεισμό από ένα ή περισσότερα καθεστώτα ενίσχυσης και να ισχύει για ένα ή περισσότερα ημερολογιακά έτη.

4. Σε κάθε περίπτωση, το συνολικό ποσό των μειώσεων και αποκλεισμών για ένα ημερολογιακό έτος, δεν υπερβαίνει το συνολικό ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 1.

Άρθρο 25

Ποσά που προκύπτουν από την πολλαπλή συμμόρφωση

Τα ποσά που προκύπτουν από την εφαρμογή των μειώσεων και αποκλεισμών σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με το κεφάλαιο I πιστώνονται στο ΕΓΤΕ. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρακρατούν ποσοστό 25 % των ποσών αυτών.

Άρθρο 26

Συμβατότητα των καθεστώτων στήριξης με το ολοκληρωμένο σύστημα

1. Για την εφαρμογή των καθεστώτων στήριξης που απαριθμούνται στο Παράρτημα VI, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι διαδικασίες διαχείρισης και ελέγχου που εφαρμόζονται στα καθεστώτα αυτά να είναι συμβατές με το ολοκληρωμένο σύστημα όσον αφορά τα ακόλουθα:

- α) την ηλεκτρονική βάση δεδομένων,
- β) τα συστήματα αναγνώρισης αγροτεμαχίων,
- γ) τους διοικητικούς ελέγχους.

Προς το σκοπό αυτόν, η ηλεκτρονική βάση δεδομένων και οι έλεγχοι που αναφέρονται στα σημεία α), β) και γ) του πρώτου εδαφίου, αντιστοίχως δημιουργούνται έτσι ώστε να επιτρέπουν, χωρίς προβλήματα ή συγκρούσεις, την από κοινού λειτουργία ή την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ τους.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν, προκειμένου να εφαρμόσουν κοινοτικά ή εθνικά καθεστώτα στήριξης διαφορετικά από αυτά που απαριθμούνται στο Παράρτημα VI, να ενσωματώνουν στις οικείες διαδικασίες διαχείρισης και ελέγχου μία ή περισσότερες συνιστώσες του ολοκληρωμένου συστήματος.

Άρθρο 27

Πληροφόρηση και έλεγχος

1. Η Επιτροπή τηρείται τακτικά ενήμερη σχετικά με την εφαρμογή του ολοκληρωμένου συστήματος.

Προς το σκοπό αυτόν, οργανώνει ανταλλαγές απόψεων επί του θέματος αυτού με τα κράτη μέλη.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005, αφού ενημερώσουν εγκαίρως τις εμπλεκόμενες αρμόδιες αρχές, εξουσιοδοτημένοι αντιπρόσωποι που ορίζονται από την Επιτροπή, μπορούν να πραγματοποιούν:

- α) κάθε εξέταση ή έλεγχο που σχετίζεται με τα μέτρα που λαμβάνονται για να θεσπισθεί και να εφαρμοσθεί το ολοκληρωμένο σύστημα,
- β) ελέγχους στους ειδικευμένους οργανισμούς και επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 3.

3. Με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων των κρατών μελών όσον αφορά την υλοποίηση και την εφαρμογή του ολοκληρωμένου συστήματος, η Επιτροπή μπορεί να ζητά τη βοήθεια ειδικευμένων οργανισμών ή προσώπων προκειμένου να διευκολύνει την εγκατάσταση, την παρακολούθηση και τη χρήση του ολοκληρωμένου συστήματος, ιδίως προκειμένου να χορηγεί στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών τεχνικές συμβουλές εφόσον τις ζητούν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Άλλες γενικές διατάξεις

Άρθρο 28

Στοιχειώδεις απαιτήσεις για τη χορήγηση άμεσων ενισχύσεων

1. Από το 2010 τα κράτη μέλη δεν χορηγούν άμεσες ενισχύσεις στον γεωργό σε μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) όταν το συνολικό ποσό των άμεσων ενισχύσεων που ζητείται ή πρόκειται να καταβληθεί πριν από τις μειώσεις και τους αποκλεισμούς που προβλέπονται στα άρθρα 21 και 23 του παρόντος κανονισμού για ένα δεδομένο ημερολογιακό έτος δεν υπερβαίνει τα 100 EUR, ή
- β) όταν η επιλέξιμη έκταση της εκμετάλλευσης για την οποία ζητούνται ή πρόκειται να καταβληθούν άμεσες ενισχύσεις πριν από τις μειώσεις και τους αποκλεισμούς που προβλέπονται στο άρθρο 21 δεν υπερβαίνει το ένα εκτάριο.

Προκειμένου να λαμβάνουν υπόψη τη δομή των γεωργικών οικονομιών τους, τα κράτη μέλη μπορούν να προσαρμόζουν τα κατώτατα όρια που αναφέρονται στα σημεία α) και β) του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου εντός των ορίων που καθορίζονται στο Παράρτημα VII.

Οι γεωργοί που κατέχουν ειδικά δικαιώματα τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 44 παράγραφος 1 υπόκεινται στον όρο που αναφέρεται στο σημείο α) του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου.

Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να μην εφαρμόζουν την παρούσα παράγραφο στα Γαλλικά Υπερπόντια Διαμερίσματα, στις Αζόρες και τη Μαδέρα, στις Κανάριες Νήσους και τις Νήσους του Αιγαίου.

Όταν το καταβαλλόμενο ποσό μειώνεται λόγω βαθμιαίας εισαγωγής άμεσων ενισχύσεων όπως προβλέπεται στο άρθρο 121 του παρόντος κανονισμού, ή στο σημείο ΙΑ του Παραρτήματος VII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 ή στο σημείο Γ του Παραρτήματος ΙΧ του παρόντος κανονισμού, το ποσό που ζητείται ή πρόκειται να καταβληθεί υπολογίζεται βάσει του τελικού ποσού της στήριξης που θα λάβει ο γεωργός.

2. Από το 2010 τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν κατάλληλα αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια ώστε να εξασφαλίσουν ότι δεν χορηγούνται άμεσες πληρωμές σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο:

- α) του οποίου οι γεωργικές δραστηριότητες αποτελούν ασήμαντο μέρος των συνολικών οικονομικών δραστηριοτήτων, ή
- β) του οποίου ο κύριος επιχειρηματικός ή εταιρικός σκοπός δεν συνίσταται στην άσκηση γεωργικής δραστηριότητας.

3. Τα δικαιώματα ενίσχυσης που δεν συνεπάγονται καταβολές ενισχύσεων επί δύο συνεχόμενα έτη λόγω εφαρμογής των παραγράφων 1 και 2 επιστρέφονται στο εθνικό απόθεμα.

Άρθρο 29

Καταβολή

1. Εκτός αν προβλέπεται άλλως από τον παρόντα κανονισμό, οι ενισχύσεις στα πλαίσια των καθεστώτων στήριξης που απαριθμούνται

νται στο Παράρτημα Ι καταβάλλονται στο ακέραιο στους δικαιούχους.

2. Οι ενισχύσεις καταβάλλονται έως και σε δύο δόσεις ετησίως κατά την περίοδο από 1ης Δεκεμβρίου έως 30 Ιουνίου του επόμενου ημερολογιακού έτους.

3. Οι ενισχύσεις δυνάμει των καθεστώτων στήριξης που απαριθμούνται στο Παράρτημα Ι δεν καταβάλλονται πριν ολοκληρωθεί η εξακρίβωση των όρων επιλεξιμότητας, την οποία πραγματοποιεί το κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 20.

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου και με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2, η Επιτροπή μπορεί:

- α) να μεριμνά για προκαταβολές,
- β) να εξουσιοδοτήσει τα κράτη μέλη, ανάλογα με την κατάσταση του προϋπολογισμού, να καταβάλλουν προκαταβολές, πριν από την 1η Δεκεμβρίου, σε ορισμένες περιοχές στις οποίες, λόγω εξαιρετικών συνθηκών, οι γεωργοί αντιμετωπίζουν σοβαρές οικονομικές δυσκολίες:
 - i) μέχρι ποσοστού 50 % των ενισχύσεων,
 - ή
 - ii) μέχρι ποσοστού 80 % των ενισχύσεων όταν προβλέπονται ήδη προκαταβολές.

Άρθρο 30

Ρήτρα καταστρατήγησης

Με την επιφύλαξη τυχόν ειδικών διατάξεων στα πλαίσια μεμονωμένων καθεστώτων στήριξης, δεν καταβάλλονται ενισχύσεις σε δικαιούχους για τους οποίους έχει αποδειχθεί ότι δημιουργήσαν τεχνητά τους όρους που απαιτούνται για την λήψη των ενισχύσεων αυτών, με σκοπό να αποκομίσουν οφέλη αντίθετα με τους στόχους του εν λόγω καθεστώτος στήριξης.

Άρθρο 31

Ανωτέρα βία και εξαιρετικές περιστάσεις

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως ανωτέρα βία ή εξαιρετικές περιστάσεις αναγνωρίζονται από την αρμόδια αρχή οι περιπτώσεις κατά τις οποίες παραδείγματος χάριν σημειώθηκε:

- α) θάνατος του γεωργού,
- β) μακρόχρονη επαγγελματική ανικανότητα του γεωργού,
- γ) δρμεία φυσική καταστροφή που επηρέασε σημαντικά τη γεωργική γη της εκμετάλλευσης,
- δ) καταστροφή, λόγω ατυχήματος, των κτιρίων της εκμετάλλευσης που προορίζονταν για την εκτροφή των ζώων·
- ε) επιζωτία που έπληξε ορισμένα ή όλα τα ζώα του γεωργού.

Άρθρο 32

Αναθεώρηση

Τα καθεστώτα στήριξης που απαριθμούνται στο Παράρτημα Ι εφαρμόζονται με την επιφύλαξη πιθανής αναθεώρησης ανά πάσα στιγμή, υπό το πρίσμα των οικονομικών εξελίξεων και της κατάστασης του προϋπολογισμού.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΝΙΑΙΑΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Γενική εφαρμογή

Άρθρο 33

Δικαιώματα ενίσχυσης

1. Η στήριξη δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης διατίθεται στους γεωργούς οι οποίοι:

- a) κατέχουν δικαιώματα ενίσχυσης τα οποία απέκτησαν σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003,
- β) αποκτούν δικαιώματα ενίσχυσης δυνάμει του παρόντος κανονισμού:
 - i) με μεταβίβαση,
 - ii) από το εθνικό απόθεμα,
 - iii) σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΧ,
 - iv) σύμφωνα με το άρθρο 47 παράγραφος 2, το άρθρο 59, το τρίτο εδάφιο του άρθρου 64 παράγραφος 2, τα άρθρα 65 και 68 παράγραφος 4 στοιχείο γ).

2. Για τους σκοπούς του άρθρου 47 παράγραφος 2, του άρθρου 57 παράγραφος 6, του άρθρου 64 παράγραφος 2 και του άρθρου 65, «ένας γεωργός θεωρείται ότι κατέχει δικαιώματα ενίσχυσης» όταν έχουν χορηγηθεί ή μεταβιβασθεί οριστικά δικαιώματα ενίσχυσης σε αυτόν τον γεωργό.

3. Τα δικαιώματα προσωρινής παύσης καλλιέργειας που θεσπίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 2, το άρθρο 63 παράγραφος 2 και το άρθρο 71 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 δεν υπόκεινται στις προηγούμενες υποχρεώσεις για προσωρινή παύση καλλιέργειας.

Άρθρο 34

Ενεργοποίηση των δικαιωμάτων ενίσχυσης ανά επιλέξιμο εκτάριο

1. Η στήριξη δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης χορηγείται στους γεωργούς με την ενεργοποίηση δικαιώματος ενίσχυσης ανά επιλέξιμο εκτάριο. Τα ενεργοποιημένα δικαιώματα ενίσχυσης θεμελιώνουν την καταβολή των ποσών που καθορίζονται σε αυτά.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος τίτλου, ως «επιλέξιμο εκτάριο» νοείται:

a) κάθε γεωργική έκταση της εκμετάλλευσης, συμπεριλαμβανομένων των εκτάσεων που καλύπτονται από δασύλλια περιοδικής υλοτόμησης με βραχυχρόνια αμειψισπορά (κωδικός ΣΟ ex 0602 90 41), η οποία χρησιμοποιείται για γεωργική δραστηριότητα ή, όταν οι εκτάσεις χρησιμοποιούνται και για μη γεωργικές δραστηριότητες, χρησιμοποιείται κυρίως για γεωργικές δραστηριότητες, και

β) κάθε έκταση που έδωσε δικαίωμα σε ενισχύσεις στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης ή του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης κατά το 2008 και η οποία:

i) δεν πληροί πλέον τους όρους επιλεξιμότητας λόγω της εφαρμογής των οδηγιών 79/409/ΕΟΚ της 2ας Απριλίου 1979 περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών⁽¹⁾ και 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας⁽²⁾ και της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000 για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων⁽³⁾, ή

ii) για τη διάρκεια της σχετικής δέσμευσης του συγκεκριμένου γεωργού, αναδασώνεται σύμφωνα με το άρθρο 31 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1999 για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ)⁽⁴⁾ ή το άρθρο 43 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005, ή στο πλαίσιο εθνικού καθεστώτος, οι προϋποθέσεις του οποίου συμφωνούν με το άρθρο 43 παράγραφοι 1, 2 και 3 του εν λόγω κανονισμού, ή

iii) για τη διάρκεια της σχετικής δέσμευσης του συγκεκριμένου γεωργού, εκτάσεις στις οποίες είχε παύσει η καλλιέργεια με βάση τα άρθρα 22, 23 και 24 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου ή το άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005.

Η Επιτροπή θεσπίζει, με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 141 παράγραφος 2, λεπτομερείς κανόνες όσον αφορά τη χρήση επιλέξιμων εκταρίων για μη γεωργικές δραστηριότητες,

Πλην περιπτώσεων ανωτέρας βίας ή εξαιρετικών περιστάσεων, τα εκτάρια πρέπει να πληρούν τους όρους επιλεξιμότητας καθόλη τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους.

Άρθρο 35

Δήλωση επιλέξιμων εκταρίων

1. Ο γεωργός δηλώνει τα αγροτεμάχια που αντιστοιχούν στα επιλέξιμα εκτάρια που συνοδεύουν κάθε δικαίωμα ενίσχυσης. Πλην περιπτώσεων ανωτέρας βίας ή εξαιρετικών περιστάσεων, τα αγροτεμάχια αυτά βρίσκονται στη διάθεση του γεωργού κατά την ημερομηνία που καθορίζει το κράτος μέλος, η οποία δεν μπορεί να είναι μεταγενέστερη της ημερομηνίας που καθορίζει το εν λόγω κράτος μέλος για την τροποποίηση της αίτησης ενίσχυσης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 103, 25.4.1979, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 206, 22.7.1992, σ. 7.

⁽³⁾ ΕΕ L 327, 22.12.2000, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 160, 26.6.1999, σ. 80.

2. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στον γεωργό να τροποποιεί τη δήλωσή του, υπό τον όρον ότι διατηρεί τον αριθμό εκταρίων που αντιστοιχούν στα δικαιώματα ενίσχυσής του και τηρεί τους όρους χορήγησης της ενιαίας ενίσχυσης για τη σχετική έκταση.

Άρθρο 36

Τροποποίηση δικαιωμάτων ενίσχυσης

Τα δικαιώματα ενίσχυσης ανά εκτάριο δεν τροποποιούνται, εκτός αντιθέτων διατάξεων του παρόντος κανονισμού.

Η Επιτροπή θεσπίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2, λεπτομερείς κανόνες για την τροποποίηση, από το 2010, των δικαιωμάτων ενίσχυσης, ιδίως στην περίπτωση των υποδιαίρεσων δικαιωμάτων.

Άρθρο 37

Πολλαπλές αιτήσεις

Για την έκταση που αντιστοιχεί στον αριθμό επιλέξιμων εκταρίων βάσει της οποίας έχει υποβληθεί αίτηση ενιαίας ενίσχυσης είναι δυνατόν να υποβάλλεται αίτηση για οποιαδήποτε άλλη άμεση ενίσχυση, καθώς και για οποιαδήποτε άλλη ενίσχυση η οποία δεν καλύπτεται από τον παρόντα κανονισμό, εκτός αν ορίζεται άλλως στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 38

Χρήση της γης σε περίπτωση αναβολής της ένταξης του τομέα των οπωροκηπευτικών

Σε περίπτωση που κράτος μέλος έχει αποφασίσει να κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 51 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (εφεξής «αναβολή της ένταξης»), τα αγροτεμάχια των περιοχών τις οποίες αφορά η απόφαση, έως ημερομηνία όχι μεταγενέστερη της 31ης Δεκεμβρίου 2010, δεν μπορούν να είναι επιλέξιμα εάν χρησιμοποιούνται για:

- α) την παραγωγή οπωροκηπευτικών,
- β) την παραγωγή πατάτας κατανάλωσης, ή
- γ) φυτώρια.

Στην περίπτωση αναβολής της ένταξης, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να επιτρέπουν δευτερεύουσες καλλιέργειες στα επιλέξιμα εκτάρια για ανώτατο χρονικό διάστημα έως τριών μηνών, αρχής γενομένης στις 15 Αυγούστου κάθε έτους. Ωστόσο, κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους, η ημερομηνία αυτή μπορεί να τροποποιείται με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2, για τις περιοχές στις οποίες τα σιτηρά συγκομίζονται συνήθως νωρίτερα για κλιματικούς λόγους.

Άρθρο 39

Χρήση της γης για την παραγωγή κάνναβης

1. Οι εκτάσεις που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή κάνναβης είναι επιλέξιμες μόνον εάν η περιεκτικότητα των χρησιμο-

ποιούμενων ποικιλιών σε τετραϋδροκανναβινόλη δεν υπερβαίνει το 0,2 %. Τα κράτη μέλη καθιερώνουν σύστημα επαλήθευσης της περιεκτικότητας σε τετραϋδροκανναβινόλη για τις καλλιέργειες κάνναβης, το οποίο καλύπτει τουλάχιστον το 30 % των εκτάσεων. Ωστόσο, εάν κράτος μέλος εισάγει σύστημα εκ των προτέρων έγκρισης για τέτοιες καλλιέργειες, το κατώτατο όριο είναι 20 %.

2. Με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2, ως προϋπόθεση για τη χορήγησης της ενίσχυσης ορίζεται η χρήση πιστοποιημένων σπόρων ορισμένων ποικιλιών.

Άρθρο 40

Ανώτατα όρια

1. Για κάθε κράτος μέλος και για κάθε έτος, η συνολική αξία όλων των χορηγούμενων δικαιωμάτων ενίσχυσης και των ανώτατων ορίων που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 2 και το άρθρο 69 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού, ή, για το 2009, σύμφωνα με το άρθρο 64 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, δεν υπερβαίνει το αντίστοιχο εθνικό ανώτατο όριο που καθορίζεται στο Παράρτημα VIII του παρόντος κανονισμού.

Όταν χορηγούνται δικαιώματα ενίσχυσης σε αμπελοουργούς και λαμβανομένων υπόψη των πλέον πρόσφατων δεδομένων που κοινοποιούνται στην Επιτροπή από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 9 και το άρθρο 102 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008 του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2008, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς⁽¹⁾, η Επιτροπή προσαρμόζει, με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, τα εθνικά ανώτατα όρια που προβλέπονται στο Παράρτημα VIII του παρόντος κανονισμού. Έως την 1η Δεκεμβρίου του έτους που προηγείται του έτους προσαρμογής των εθνικών ανώτατων ορίων, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τον περιφερειακό μέσο όρο της αξίας των δικαιωμάτων που αναφέρονται στο Παράρτημα IX σημείο Β του παρόντος κανονισμού.

2. Όταν απαιτείται, το κράτος μέλος εφαρμόζει γραμμική μείωση της αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης προκειμένου να εξασφαλίζει τη συμμόρφωση προς το ανώτατο όριο που αναφέρεται στο Παράρτημα VIII.

Άρθρο 41

Εθνικό απόθεμα

1. Κάθε κράτος μέλος διαθέτει εθνικό απόθεμα το οποίο περιλαμβάνει τη διαφορά μεταξύ:

- α) των εθνικών ορίων που καθορίζονται στο Παράρτημα VIII του παρόντος κανονισμού και
- β) της συνολικής αξίας όλων των χορηγούμενων δικαιωμάτων ενίσχυσης με την προσθήκη των ανώτατων ορίων που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 2 και το άρθρο 69 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού, ή, για το 2009, των ανώτατων ορίων που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 64 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 148, 6.6.2008, σ. 1.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν το εθνικό απόθεμα για να κατανέμουν, κατά προτεραιότητα και με αντικειμενικά κριτήρια, και κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται ίση μεταχείριση των γεωργών και να αποφεύγονται στρεβλώσεις της αγοράς και του ανταγωνισμού, δικαιώματα ενίσχυσης στους γεωργούς που αρχίζουν τη γεωργική τους δραστηριότητα.

3. Τα κράτη μέλη που δεν εφαρμόζουν το άρθρο 68 παράγραφος 1 στοιχείο γ) μπορούν να χρησιμοποιούν το εθνικό απόθεμα για να θεσπίζουν, με αντικειμενικά κριτήρια και κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται ίση μεταχείριση των γεωργών και να αποφεύγονται στρεβλώσεις της αγοράς και του ανταγωνισμού, δικαιώματα ενίσχυσης στους γεωργούς περιοχών στις οποίες εφαρμόζονται προγράμματα αναδιάρθρωσης ή/και προγράμματα ανάπτυξης που υπόκεινται σε κάποια μορφή δημόσιας παρέμβασης, προκειμένου να αποφεύγεται η εγκατάλειψη της γης ή/και να αποζημιώνονται οι γεωργοί για συγκεκριμένα μειονεκτήματα των περιοχών αυτών.

4. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το εθνικό απόθεμα για να κατανέμουν, με αντικειμενικά κριτήρια και κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται ίση μεταχείριση των γεωργών και να αποφεύγονται στρεβλώσεις της αγοράς και του ανταγωνισμού, δικαιώματα ενίσχυσης σε γεωργούς ευρισκόμενους σε ειδική κατάσταση την οποία θα καθορίσει η Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2.

5. Όταν εφαρμόζουν το παρόν άρθρο, τα κράτη μέλη μπορούν να αυξάνουν τη μοναδιαία αξία ή/και τον αριθμό των δικαιωμάτων ενίσχυσης που χορηγούνται στους γεωργούς.

Άρθρο 42

Μη χρησιμοποιηθέντα δικαιώματα ενίσχυσης

Κάθε δικαίωμα ενίσχυσης το οποίο δεν ενεργοποιήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 34 για περίοδο δύο ετών προστίθεται στο εθνικό απόθεμα, πλην περιπτώσεων ανωτέρας βίας ή εξαιρετικών περιστάσεων. Ωστόσο, για το 2009, τα δικαιώματα ενίσχυσης που δεν ενεργοποιήθηκαν κατά τη διετή περίοδο 2007-2008 δεν προστίθενται στο εθνικό απόθεμα εάν ενεργοποιήθηκαν κατά το 2006 και, για το 2010, τα δικαιώματα ενίσχυσης που δεν ενεργοποιήθηκαν κατά τη διετή περίοδο 2008-2009 δεν προστίθενται στο εθνικό απόθεμα εάν ενεργοποιήθηκαν κατά το 2007.

Άρθρο 43

Μεταβίβαση δικαιωμάτων ενίσχυσης

1. Τα δικαιώματα ενίσχυσης μπορούν να μεταβιβάζονται μόνον σε γεωργό εγκατεστημένο στο ίδιο κράτος μέλος, πλην της περίπτωσης μεταβίβασης μέσω υφιστάμενης ή αναμενόμενης κληρονομιάς.

Ωστόσο, ακόμη και στην περίπτωση υφιστάμενης ή αναμενόμενης κληρονομιάς, τα δικαιώματα ενίσχυσης επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται μόνον στο κράτος μέλος όπου γεννήθηκαν.

Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι τα δικαιώματα ενίσχυσης επιτρέπεται να μεταβιβάζονται ή να χρησιμοποιούνται μόνον μεταξύ γεωργών της ίδιας περιφέρειας.

2. Τα δικαιώματα ενίσχυσης επιτρέπεται να μεταβιβάζονται με πώληση ή με οποιαδήποτε άλλη οριστική μεταβίβαση, συνοδευόμενα ή μη από γη. Αντίθετα, η χρονομίσθωση ή η συναλλαγή παρόμοιου τύπου επιτρέπεται μόνον εάν η μεταβίβαση των δικαιωμάτων ενίσχυσης συνοδεύεται και από τη μεταβίβαση ισοδύναμου αριθμού επιλέξιμων εκταρίων.

3. Σε περίπτωση πώλησης δικαιωμάτων ενίσχυσης, με ή χωρίς γη, τα κράτη μέλη μπορούν, τηρώντας τις γενικές αρχές του κοινωνικού δικαίου, να αποφασίζουν ότι μέρος των πωλούμενων δικαιωμάτων ενίσχυσης επιστρέφεται στο εθνικό απόθεμα ή ότι η μοναδιαία αξία τους μειώνεται υπέρ του εθνικού αποθέματος, σύμφωνα με κριτήρια που καθορίζει η Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2.

Άρθρο 44

Όροι για τα ειδικά δικαιώματα

1. Εκτός αν προβλέπεται άλλως στον παρόντα κανονισμό, τα δικαιώματα ενίσχυσης που καθορίζονται δυνάμει του τίτλου III κεφάλαιο 3 τμήμα 2 και του άρθρου 71γ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 καθώς και του άρθρου 60 και του άρθρου 65 τέταρτο εδάφιο του παρόντος κανονισμού, εφεξής καλούμενα «ειδικά δικαιώματα», υπόκεινται στους όρους που καθορίζονται στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 34 παράγραφος 1, το κράτος μέλος επιτρέπει στον γεωργό ο οποίος κατέχει ειδικά δικαιώματα να παρεκκλίνει από την υποχρέωση να διαθέτει αντίστοιχο αριθμό επιλέξιμων εκταρίων για την ενεργοποίηση των δικαιωμάτων ενίσχυσης, υπό τον όρο ότι διατηρεί τουλάχιστον:

- α) το 50 % της γεωργικής δραστηριότητας που ασκήθηκε κατά την περίοδο αναφοράς που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, εκφραζόμενης σε μονάδες ζώντων ζώων (LU) ή,
- β) στην περίπτωση ειδικών δικαιωμάτων αποκτηθέντων δυνάμει του άρθρου 60, το 50 % της γεωργικής δραστηριότητας που ασκήθηκε πριν από τη μετάβαση στο εκφραζόμενο σε LU καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης ή,
- γ) στην περίπτωση του άρθρου 65, το 50 % της γεωργικής δραστηριότητας που ασκήθηκε κατά την εφαρμογή των άρθρων 67 και 68 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, εκφραζόμενο σε LU.

Ωστόσο, όταν σε ένα γεωργό έχουν χορηγηθεί ειδικά δικαιώματα τόσο δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 και δυνάμει του παρόντος κανονισμού, διατηρεί τουλάχιστον το 50 % του υψηλότερου από τα επίπεδα δραστηριότητας που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

Ο όρος που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στη Μάλτα.

3. Σε περίπτωση μεταβίβασης ειδικών δικαιωμάτων κατά τα έτη 2009, 2010 και 2011, ο δικαιούχος της μεταβίβασης μπορεί να επωφελείται από την παρέκκλιση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 μόνο εφόσον μεταβιβάζονται όλα τα ειδικά δικαιώματα. Από το 2012 ο δικαιούχος της μεταβίβασης **δεν** μπορεί να επωφελείται από την παρέκκλιση, εκτός από την περίπτωση υφιστάμενης ή αναμενόμενης κληρονομιάς.

Το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στη Μάλτα.

Άρθρο 45

Αναθεώρηση των δικαιωμάτων ενίσχυσης

1. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη που έχουν καθιερώσει το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με τον τίτλο III κεφάλαια 1 έως 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 και τηρώντας τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, μπορούν να αποφασίσουν να προβούν, το 2010 ή αργότερα, στην προσέγγιση της αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης.

Όταν η απόφαση εφαρμόζεται από το 2010, λαμβάνεται έως την 1η Αυγούστου 2009. Σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση λαμβάνεται έως την 1η Αυγούστου 2010.

2. Προς το σκοπό της εφαρμογής της παραγράφου 1, πρώτο εδάφιο, τα δικαιώματα ενίσχυσης μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο ετήσιων σταδιακών τροποποιήσεων σύμφωνα με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια. Εάν η τροποποίηση οδηγεί σε μείωση της αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης, πραγματοποιείται σε τουλάχιστον τρία έτη προκαθορισμένα στάδια.

Σε κανένα από τα ετήσια στάδια που αναφέρονται στην πρώτη υποπαραγράφο εδάφιο η μείωση της αξίας των τυχόν δικαιωμάτων ενίσχυσης δεν υπερβαίνει το 50 % της διαφοράς μεταξύ της αρχικής και της τελικής αξίας. Εάν η μείωση της αξίας είναι μικρότερη από το 10 % της αρχικής αξίας, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν λιγότερα από τρία στάδια.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να εφαρμόσουν το παρόν άρθρο:

- α) στο ενδεδειγμένο γεωγραφικό επίπεδο που προσδιορίζεται με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια, όπως η θεσμική ή διοικητική δομή τους ή/και το γεωργικό δυναμικό, ή
- β) σε περίπτωση που εφαρμόζεται το άρθρο 46 παράγραφος 4, στην περιφέρεια που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Περιφερειακή και μερική εφαρμογή

Τμήμα 1

Περιφερειακή εφαρμογή

Άρθρο 46

Περιφερειακή κατανομή των εθνικών ορίων του άρθρου 40

1. Τα κράτη μέλη τα οποία καθιέρωσαν το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με τον τίτλο III κεφάλαια 1 έως 4 του κανονισμού

(ΕΚ) αριθ. 1782/2003 μπορούν να αποφασίζουν να εφαρμόσουν το 2010 ή αργότερα το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης σε περιφερειακό επίπεδο σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο παρόν τμήμα.

Όταν η απόφαση εφαρμόζεται από το 2010, λαμβάνεται έως την 1η Αυγούστου 2009. Σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση λαμβάνεται έως την 1η Αυγούστου 2010.

2. Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν τις περιφέρειες με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια, όπως η θεσμική ή διοικητική δομή τους και το περιφερειακό γεωργικό δυναμικό.

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεωρούν ολόκληρη την επικράτεια τους ως μία και μόνη περιφέρεια.

3. Τα κράτη μέλη υποδιαρούν τα εθνικά όρια του άρθρου 40 μεταξύ των περιφερειών με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι αυτά τα περιφερειακά ανώτατα όρια αποτελούν το αντικείμενο ετήσιων σταδιακών τροποποιήσεων σύμφωνα με τρία κατ' ανώτατο όριο ετήσια προκαθορισμένα στάδια και με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια όπως το γεωργικό δυναμικό ή περιβαλλοντικά κριτήρια.

4. Όταν ένα κράτος μέλος που εφαρμόζει τις παραγράφους 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου αποφασίζει να μην εφαρμόζει το άρθρο 47, προσαρμόζει, στο βαθμό που απαιτείται για την τήρηση του εφαρμοστέου περιφερειακού ανώτατου ορίου, την αξία των δικαιωμάτων ενίσχυσης σε κάθε περιφέρειά του. Προς το σκοπό αυτό τα δικαιώματα ενίσχυσης αποτελούν το αντικείμενο γραμμικών μειώσεων ή αυξήσεων της αξίας τους. Η συνολική μείωση της αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης δυνάμει της παρούσας παραγράφου περιορίζεται στο 10 % της αρχικής τους αξίας.

5. Εάν ένα κράτος μέλος αποφασίσει να εφαρμόζει τόσο το άρθρο 45 όσο και το παρόν άρθρο, οι μειώσεις της αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό των ορίων που προβλέπονται στη δεύτερη υποπαραγράφο του άρθρου 45 παράγραφος 2.

Άρθρο 47

Περιφερειοποίηση του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης

1. Σε δεόντως δικαιολογημένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να κατανειμούν έως το 50 %, κατ' ανώτατο όριο, του περιφερειακού ανώτατου ορίου που καθορίζεται δυνάμει του άρθρου 46, μεταξύ όλων των γεωργών των οποίων οι εκμεταλλεύσεις βρίσκονται στη συγκεκριμένη περιφέρεια, συμπεριλαμβανομένων όσων δεν κατέχουν δικαιώματα ενίσχυσης.

2. Οι γεωργοί λαμβάνουν δικαιώματα των οποίων η μοναδιαία αξία υπολογίζεται με τη διαίρεση του αντίστοιχου μέρους του περιφερειακού ανώτατου ορίου που καθορίζεται δυνάμει του άρθρου 46 διά του αριθμού των επιλέξιμων εκταρίων που θεσπίζονται σε περιφερειακό επίπεδο.

Η αξία αυτών των δικαιωμάτων ενίσχυσης προσαυξάνεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, πριν από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, ο γεωργός κατέχει δικαιώματα ενίσχυσης. Προς το σκοπό αυτό, η περιφερειακή μοναδιαία αξία κάθε δικαιώματος ενίσχυσης του γεωργού προσαυξάνεται κατά ποσό το οποίο υπολογίζεται βάσει της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης στην κατοχή του γεωργού σε ημερομηνία που θα καθορισθεί από το οικείο κράτος μέλος. Οι αυξήσεις αυτές υπολογίζονται εντός των ορίων του εναπομένου μέρους του περιφερειακού ανωτάτου ορίου μετά την εφαρμογή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

3. Ο αριθμός δικαιωμάτων ενίσχυσης ανά γεωργό ισούται προς τον αριθμό εκταρίων που δηλώνει το έτος εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης σε περιφερειακό επίπεδο όπως αναφέρεται στο άρθρο 46 παράγραφος 1, σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 2, πλην των περιπτώσεων ανωτέρας βίας ή εξαιρετικών περιπτώσεων.

4. Τα δικαιώματα ενίσχυσης τα οποία κατέχουν οι γεωργοί πριν από τη διαίρεση που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2 ακυρώνονται και αντικαθίστανται από τα νέα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

Άρθρο 48

Αναθεώρηση των δικαιωμάτων ενίσχυσης

1. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το άρθρο 47 μπορούν να αποφασίζουν, τηρώντας τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, να προβούν, από το έτος που έπεται της εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης σε περιφερειακό επίπεδο, όπως προβλέπεται από το άρθρο 46 παράγραφος 1, στην προσέγγιση της αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης που καθορίζονται δυνάμει του παρόντος τμήματος.

Όταν η απόφαση εφαρμόζεται από το 2010, λαμβάνεται έως την 1η Αυγούστου 2009. Σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση λαμβάνεται έως την 1η Αυγούστου 2010.

Χάριν της εφαρμογής του πρώτου εδαφίου, τα εν λόγω δικαιώματα ενίσχυσης μπορούν να υποβάλλονται σε ετήσιες σταδιακές τροποποιήσεις με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια. Εάν η τροποποίηση οδηγεί σε μείωση της αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης, πραγματοποιείται σε δύο τουλάχιστον ετήσια προκαθορισμένα στάδια.

2. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη που καθιέρωσαν το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με τον τίτλο III κεφάλαιο 5 τμήμα 1 ή κεφάλαιο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 μπορούν να αποφασίζουν, τηρώντας τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, να προβούν, το 2010 ή αργότερα, στην προσέγγιση της αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης.

Όταν η απόφαση αυτή εφαρμόζεται από το 2010, λαμβάνεται έως την 1η Αυγούστου 2009. Σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση λαμβάνεται έως την 1η Αυγούστου 2010.

Χάριν της εφαρμογής του πρώτου εδαφίου, τα εν λόγω δικαιώματα ενίσχυσης μπορούν να υπόκεινται σε ετήσιες σταδιακές τροπο-

ποιήσεις με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια. Εάν η τροποποίηση οδηγεί σε μείωση της αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης, πραγματοποιείται σε τρία τουλάχιστον ετήσια προκαθορισμένα στάδια.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει με την επιφύλαξη των αποφάσεων που λαμβάνουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 63 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003. Τα εν λόγω κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από τον ελάχιστο αριθμό σταδίων που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο και τα όρια που τίθεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

3. Σε κανένα από τα ετήσια στάδια που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, η μείωση της αξίας οιαδήποτε δικαιώματος ενίσχυσης δεν υπερβαίνει το 50 % της διαφοράς μεταξύ της αρχικής και της τελικής του αξίας. Εάν η μείωση της αξίας είναι μικρότερη από 10 % της αρχικής αξίας, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν λιγότερα από τρία στάδια.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να εφαρμόζουν τις παραγράφους 1, 2 και 3 στο ενδεδειγμένο γεωγραφικό επίπεδο το οποίο προσδιορίζεται με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια, όπως η θεσμική ή διοικητική δομή τους ή/και το γεωργικό δυναμικό.

Άρθρο 49

Βοσκότοποι

Όταν εφαρμόζουν το άρθρο 47, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν, με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια και εντός του περιφερειακού ανωτάτου ορίου του άρθρου 46 ή μέρους αυτού, διαφορετικές μοναδιαίες αξίες των προς χορήγηση στους γεωργούς δικαιωμάτων ενίσχυσης που αναφέρονται στο άρθρο 47 παράγραφος 1:

- α) για εκτάρια που καλύπτονται από βοσκοτόπους κατά την ημερομηνία που καθορίζεται για τις αιτήσεις στρεμματικής ενίσχυσης για το 2008 και για κάθε άλλο επιλέξιμο εκτάριο, ή
- β) για εκτάρια που καλύπτονται από μόνιμο βοσκότοπο κατά την ημερομηνία που καθορίζεται για τις αιτήσεις στρεμματικής ενίσχυσης για το 2008 και για κάθε άλλο επιλέξιμο εκτάριο.

Άρθρο 50

Όροι για τα δικαιώματα ενίσχυσης που καθορίζονται δυνάμει του παρόντος τμήματος

1. Τα δικαιώματα ενίσχυσης που καθορίζονται με βάση το παρόν τμήμα, τον τίτλο III κεφάλαιο 5 τμήμα 1 ή κεφάλαιο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 μπορούν να μεταβιβάζονται ή να χρησιμοποιούνται μόνον εντός της ίδιας περιφέρειας ή μεταξύ περιφερειών εφόσον η αξία των δικαιωμάτων ενίσχυσης ανά εκτάριο είναι η ίδια.

2. Εκτός αν το παρόν τμήμα προβλέπει άλλως, εφαρμόζονται οι λοιπές διατάξεις του παρόντος τίτλου.

Τμήμα 2

Μερική εφαρμογή

Άρθρο 51

Γενικές διατάξεις

1. Τα κράτη μέλη που έχουν χορηγήσει τις ενισχύσεις στους τομείς του κρέατος αιγοπροβάτων ή τις ενισχύσεις για το βόειο και το μοσχαρίσιο κρέας σύμφωνα με τον τίτλο III κεφάλαιο 5 τμήμα 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 μπορούν να αποφασίσουν, έως την 1η Αυγούστου 2009, να συνεχίσουν να χορηγούν τις εν λόγω ενισχύσεις υπό τους όρους που προβλέπονται στο παρόν τμήμα. Μπορούν επίσης να ορίσουν το τμήμα της συνιστώσας των εθνικών ανώτατων ορίων τους που χρησιμοποιείται για τη χορήγηση των ενισχύσεων αυτών σε επίπεδο χαμηλότερο από αυτό που έχει αποφασισθεί σύμφωνα με το άρθρο 64 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003. Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος δεν λάβει την απόφαση αυτή, οι ενισχύσεις εντάσσονται από το 2010 στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με το άρθρο 66 του παρόντος κανονισμού.

Στην περίπτωση των ενισχύσεων για το βόειο και το μοσχαρίσιο κρέας που αναφέρονται στο άρθρο 53 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη μπορούν επίσης έως την 1η Αυγούστου του 2010 να αποφασίσουν να μη χορηγήσουν τις ενισχύσεις αυτές και να τις εντάξουν στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης από το 2011, σύμφωνα με το άρθρο 66 του παρόντος κανονισμού.

Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος έχει εξαιρέσει όλες ή ορισμένες από τις ενισχύσεις για τα οπωροκηπευτικά από το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης δυνάμει του άρθρου 68β του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, έχει τη δυνατότητα:

- a) από το 2010, να χορηγεί τις ενισχύσεις για τα οπωροκηπευτικά σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζει το παρόν τμήμα και σύμφωνα με την απόφαση που έχει ληφθεί δυνάμει του άρθρου 68β παράγραφοι 1 και 2 ή του άρθρου 143βγ παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, ή
- β) να αποφασίσει, έως την 1η Αυγούστου του 2009, να εντάξει τις ενισχύσεις για τα οπωροκηπευτικά που εξαιρούνται από το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης δυνάμει του άρθρου 68β του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, σύμφωνα με το άρθρο 66 του παρόντος κανονισμού, ή
- γ) να αποφασίσει, έως την 1η Αυγούστου του 2009, να χορηγήσει την μεταβατική ενίσχυση για τα οπωροκηπευτικά υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο παρόν τμήμα και σε επίπεδο χαμηλότερο εκείνου που αποφασίστηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 68β του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003.

Τα νέα κράτη μέλη που έχουν εφαρμόσει το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης μπορούν να αποφασίσουν, κατά την εισαγωγή του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης, να χορηγούν τις ενισχύσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 υπό τους όρους που προβλέπονται στο παρόν τμήμα. Στην περίπτωση της μεταβατικής ενίσχυσης για τα οπωροκηπευτικά, τα νέα κράτη μέλη που δεν έχουν εφαρμόσει το άρθρο 143βγ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 δεν εφαρμόζουν το άρθρο 54 του παρόντος κανονισμού. Επιπλέον, στην περίπτωση της μεταβατικής ενίσχυσης για τα οπωροκηπευτικά, τα νέα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τους, όπου συντρέχει, το άρθρο 128 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού.

2. Βάσει της επιλογής κάθε κράτους μέλους, η Επιτροπή καθορίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2, ένα ανώτατο όριο για κάθε άμεση ενίσχυση που αναφέρεται στα άρθρα 52, 53 και 54.

Το ανώτατο αυτό όριο ισούται προς τη συνιστώσα κάθε τύπου άμεσης ενίσχυσης εντός των ανώτατων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 40, πολλαπλασιαζόμενη επί τα ποσοστά μείωσης που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τα άρθρα 52, 53 και 54.

Άρθρο 52

Ενισχύσεις για το κρέας αιγοπροβάτων

Τα κράτη μέλη μπορούν να παρακρατούν έως και το 50 % της συνιστώσας των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 40, η οποία αντιστοιχεί στις ενισχύσεις για τους τομείς του κρέατος αιγοπροβάτων που απαριθμούνται στο Παράρτημα VI του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003. Στην περίπτωση αυτή, καταβάλλουν σε ετήσια βάση πρόσθετη ενίσχυση στους γεωργούς.

Η πρόσθετη ενίσχυση χορηγείται στους γεωργούς που εκτρέφουν αιγοπρόβατα, υπό τους όρους που προβλέπονται στον τίτλο IV κεφάλαιο 1 τμήμα 10 του παρόντος κανονισμού και εντός του ανώτατου ορίου που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 53

Ενισχύσεις για το βόειο και το μοσχαρίσιο κρέας

1. Τα κράτη μέλη τα οποία έχουν εφαρμόσει το άρθρο 68 παράγραφος 2 στοιχείο α) σημείο i) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 και τα νέα κράτη μέλη τα οποία έχουν εφαρμόσει το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης μπορούν να παρακρατούν το σύνολο ή μέρος της συνιστώσας των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 40 του παρόντος κανονισμού, η οποία αντιστοιχεί στην πρωτοδότηση θηλαζουσών αγελάδων που αναφέρεται στο Παράρτημα VI του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003. Στις περιπτώσεις αυτές, καταβάλλουν σε ετήσια βάση πρόσθετη ενίσχυση στους γεωργούς.

Η πρόσθετη ενίσχυση χορηγείται για τη διατήρηση θηλαζουσών αγελάδων, υπό τους όρους που προβλέπονται στον τίτλο IV κεφάλαιο 1 τμήμα 11 του παρόντος κανονισμού και εντός του ανώτατου ορίου που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.

2. Το 2010 και το 2011, τα κράτη μέλη τα οποία έχουν εφαρμόσει το άρθρο 68 παράγραφος 1, το άρθρο 68 παράγραφος 2 στοιχείο α) σημείο ii) ή το άρθρο 68 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 και τα νέα κράτη μέλη τα οποία έχουν εφαρμόσει το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης παρακρατούν το σύνολο ή μέρος της συνιστώσας των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 40 του παρόντος κανονισμού, η οποία αντιστοιχεί στην πρωτοδότηση σφαγής μόσχων, στην πρωτοδότηση σφαγής βοοειδών πλην των μόσχων ή στην πρωτοδότηση αρσενικών βοοειδών. Στις περιπτώσεις αυτές, καταβάλλουν πρόσθετη ενίσχυση στους γεωργούς. Οι πρόσθετες ενισχύσεις χορηγούνται για τη σφαγή μόσχων, τη σφαγή βοοειδών πλην των μόσχων ή την εκτροφή αρσενικών βοοειδών, υπό τους όρους που προβλέπονται στον τίτλο IV κεφάλαιο 1 τμήμα 11 του παρόντος κανονισμού και εντός των ορίων που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 54

Μεταβατικές ενισχύσεις για τα οπωροκηπευτικά

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρακρατούν, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011, έως και το 50 % της συνιστώσας των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 40, η οποία αντιστοιχεί σε στήριξη για την παραγωγή ντομάτας.

Στην περίπτωση αυτήν και εντός του ανώτατου ορίου που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 2, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος καταβάλλει, σε ετήσια βάση, πρόσθετη ενίσχυση στους γεωργούς.

Η πρόσθετη ενίσχυση καταβάλλεται στους γεωργούς που παράγουν ντομάτες, υπό τους όρους που προβλέπονται στον τίτλο IV κεφάλαιο 1 τμήμα 8.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρακρατούν:

α) έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010, έως και το 100 % της συνιστώσας των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 40 του παρόντος κανονισμού, η οποία αντιστοιχεί σε στήριξη για την παραγωγή οπωροκηπευτικών, πλην των ετήσιων καλλιεργειών που απαριθμούνται στο τρίτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου οι οποίες προορίζονται για μεταποίηση και είναι επιλέξιμες δυνάμει των καθεστώτων ενίσχυσης που καθορίζονται στους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 2201/96 και (ΕΚ) αριθ. 2202/06, και

β) από 1ης Ιανουαρίου 2011 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2012, έως και το 75 % της συνιστώσας των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 40 του παρόντος κανονισμού, η οποία αντιστοιχεί σε στήριξη για την καλλιέργεια οπωροκηπευτικών, πλην των ετήσιων καλλιεργειών που απαριθμούνται στο τρίτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου οι οποίες προορίζονται για μεταποίηση και είναι επιλέξιμες δυνάμει των καθεστώτων ενίσχυσης που καθορίζονται στους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 2201/96 του Συμβουλίου της 28ης Οκτωβρίου 1996 για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά⁽¹⁾ και (ΕΚ) αριθ. 2202/06 του Συμβουλίου της 28ης Οκτωβρίου 1996 περί καθεστώτος ενίσχυσης των παραγωγών ορισμένων εσπεριδοειδών⁽²⁾.

Στην περίπτωση αυτήν και εντός του ανώτατου ορίου που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος καταβάλλει, σε ετήσια βάση, πρόσθετη ενίσχυση στους γεωργούς.

Η πρόσθετη ενίσχυση χορηγείται στους γεωργούς που παράγουν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα οπωροκηπευτικά, όπως προσδιορίζεται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, υπό τους όρους που προβλέπονται στον τίτλο IV κεφάλαιο 1 τμήμα 8:

- α) νωπά σύκα,
- β) νωπά εσπεριδοειδή,
- γ) επιτραπέζια σταφύλια,

⁽¹⁾ ΕΕ L 297, 21.11.1996, σ. 29.

⁽²⁾ ΕΕ L 297, 21.11.1996, σ. 29.

δ) αχλάδια,

ε) ροδάκινα και νεκταρίνια, και

στ) δαμάσκηνα «d' Ente».

3. Οι συνιστώσες των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 είναι εκείνες που καθορίζονται στο Παράρτημα Χ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Εφαρμογή στα νέα κράτη μέλη τα οποία έχουν εφαρμόσει το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης

Άρθρο 55

Εισαγωγή του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης στα κράτη μέλη τα οποία έχουν εφαρμόσει το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης

1. Εκτός αν προβλέπεται άλλως στο παρόν κεφάλαιο, ο παρών τίτλος εφαρμόζεται στα νέα κράτη μέλη τα οποία έχουν εφαρμόσει το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης που προβλέπεται στον τίτλο V κεφάλαιο 2.

Το άρθρο 41 και το τμήμα 1 του κεφαλαίου 2 δεν εφαρμόζονται.

2. Τα νέα κράτη μέλη τα οποία έχουν εφαρμόσει το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης λαμβάνουν τις αποφάσεις που αναφέρονται στα άρθρα 51 παράγραφος 1 και 69 παράγραφος 1 έως την 1η Αυγούστου του έτους που προηγείται του έτους πρώτης εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης.

3. Πλην της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, τα νέα κράτη μέλη που έχουν εφαρμόσει το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης μπορούν να προβλέπουν ότι, πέραν των όρων επιλεξιμότητας που καθορίζονται στο άρθρο 34 παράγραφος 2, ο όρος «επιλέξιμο εκτάριο» σημαίνει οιαδήποτε γεωργική έκταση της εκμετάλλευσης, η οποία διατηρείται σε καλή γεωργική κατάσταση στις 30 Ιουνίου 2003, ανεξαρτήτως του εάν στη συγκεκριμένη ημερομηνία χρησιμοποιείται για παραγωγή ή όχι.

Άρθρο 56

Αίτηση ενίσχυσης

1. Οι γεωργοί υποβάλλουν αίτηση ενίσχυσης δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης έως ημερομηνία την οποία ορίζουν τα νέα κράτη μέλη, το αργότερο πάντως στις 15 Μαΐου.

2. Πλην περιπτώσεων ανωτέρας βίας ή εξαιρετικών περιστάσεων, χορηγούνται δικαιώματα ενίσχυσης μόνο σε γεωργούς οι οποίοι δεν έχουν υποβάλει αίτηση στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης έως τις 15 Μαΐου του πρώτου έτους εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης.

Άρθρο 57

Εθνικό απόθεμα

1. Τα νέα κράτη μέλη προβαίνουν σε γραμμική ποσοστιαία μείωση των εθνικού τους ανώτατου ορίου που αναφέρεται στο άρθρο 40 προκειμένου να δημιουργήσουν εθνικό απόθεμα.

2. Τα νέα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το εθνικό απόθεμα για να χορηγούν, με αντικειμενικά κριτήρια και κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται ίση μεταχείριση των γεωργών και να αποφεύγονται στρεβλώσεις στην αγορά και τον ανταγωνισμό, δικαιώματα ενίσχυσης σε γεωργούς ευρισκόμενους σε ειδική κατάσταση την οποία καθορίζει η Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2.

3. Κατά το πρώτο έτος εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης, τα νέα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν το εθνικό απόθεμα για να χορηγούν δικαιώματα ενίσχυσης, με αντικειμενικά κριτήρια και κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται ίση μεταχείριση των γεωργών και να αποφεύγονται στρεβλώσεις στην αγορά και τον ανταγωνισμό, σε γεωργούς συγκεκριμένων τομέων ευρισκόμενους σε ειδική κατάσταση συνεπεία της μετάβασης στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν το εθνικό απόθεμα για να απονέμουν δικαιώματα ενίσχυσης σε γεωργούς που άρχισαν τη γεωργική τους δραστηριότητα μετά την 1η Ιανουαρίου του πρώτου έτους εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης και δεν έλαβαν άμεση ενίσχυση κατά το έτος αυτό, με αντικειμενικά κριτήρια και κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται ίση μεταχείριση των γεωργών και να αποφεύγονται στρεβλώσεις στην αγορά και τον ανταγωνισμό.

5. Τα νέα κράτη μέλη που δεν εφαρμόζουν το άρθρο 68 παράγραφος 1 στοιχείο γ) μπορούν να χρησιμοποιούν το εθνικό απόθεμα για να χορηγούν, με αντικειμενικά κριτήρια και κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται ίση μεταχείριση των γεωργών και να αποφεύγονται στρεβλώσεις στην αγορά και τον ανταγωνισμό, δικαιώματα ενίσχυσης σε γεωργούς περιοχών που υπόκεινται σε προγράμματα αναδιάρθρωσης ή/και ανάπτυξης, τα οποία σχετίζονται με τη κάποια μορφή δημόσιας παρέμβασης, προκειμένου να αποφεύγεται η εγκατάλειψη της γης και να αποζημιώνονται οι γεωργοί για ειδικά μειωθέντα κτήματα στις περιοχές αυτές.

6. Για τους σκοπούς της εφαρμογής των παραγράφων 2 έως 5, τα νέα κράτη μέλη μπορούν να προσαυξάνουν τη μοναδιαία αξία των δικαιωμάτων ενίσχυσης που κατέχει ο ενδιαφερόμενος γεωργός, εντός ορίου 5 000 EUR, ή να χορηγούν νέα δικαιώματα ενίσχυσης στον ενδιαφερόμενο γεωργό.

7. Τα νέα κράτη μέλη προβαίνουν σε γραμμικές μειώσεις των δικαιωμάτων ενίσχυσης, εφόσον το εθνικό τους απόθεμα δεν αρκεί για την κάλυψη των περιπτώσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 3 και 4.

Άρθρο 58

Περιφερειακή κατανομή των εθνικών ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 40

1. Τα νέα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης σε περιφερειακό επίπεδο.

2. Τα νέα κράτη μέλη ορίζουν τις περιφέρειες με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια.

3. Ανάλογα με την περίπτωση, τα νέα κράτη μέλη κατανέμουν το εθνικό όριο που αναφέρεται στο άρθρο 40, έπειτα από τυχόν μείωση βάσει του άρθρου 57, μεταξύ των περιφερειών του με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια.

Άρθρο 59

Χορήγηση δικαιωμάτων ενίσχυσης

1. Οι γεωργοί λαμβάνουν δικαιώματα ενίσχυσης των οποίων η μοναδιαία αξία υπολογίζεται με τη διαίρεση του εφαρμοστέου εθνικού ανώτατου ορίου που αναφέρεται στο άρθρο 40, έπειτα από οποιαδήποτε μείωση προβλεπόμενη στο άρθρο 57, διά του αριθμού των δικαιωμάτων ενίσχυσης που καθορίζονται σε εθνικό επίπεδο σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

2. Εξαιρουμένων των περιπτώσεων ανωτέρας βίας ή εξαιρετικών περιστάσεων, ο αριθμός δικαιωμάτων ενίσχυσης ανά γεωργό ισούται προς τον αριθμό εκταρίων που δήλωσε ο γεωργός σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 1 για το πρώτο έτος εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, τα νέα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι εξαιρουμένων των περιπτώσεων ανωτέρας βίας ή εξαιρετικών περιστάσεων, ο αριθμός των δικαιωμάτων ενίσχυσης ανά γεωργό ισούται προς τον ετήσιο μέσο αριθμό όλων των εκταρίων τα οποία, κατά τη διάρκεια ενός ή περισσότερων ετών αντιπροσωπευτικής περιόδου που καθορίζεται από το κράτος μέλος αλλά όχι αργότερα από το 2008, παρείχαν δικαίωμα στην ενιαία στρεμματική ενίσχυση.

Ωστόσο, σε περίπτωση που ένας γεωργός έχει αρχίσει γεωργική δραστηριότητα κατά τη διάρκεια της αντιπροσωπευτικής περιόδου, ο μέσος αριθμός εκταρίων βασίζεται στις ενισχύσεις που του χορηγήθηκαν κατά το ημερολογιακό έτος ή έτη κατά τα οποία άσκησε τη γεωργική δραστηριότητα.

Άρθρο 60

Γεωργοί χωρίς επιλέξιμα εκτάρια

Ένας γεωργός ο οποίος δραστηριοποιείται στον τομέα του βοείου και μοσχαρίσιου κρέατος, το γαλακτοκομικό τομέα ή στον τομέα του κρέατος αιγοπροβάτων και ο οποίος δικαιούται να λάβει δικαιώματα σύμφωνα με το άρθρο 57 παράγραφος 3 και το άρθρο 59 για τα οποία δεν διαθέτει επιλέξιμα εκτάρια κατά το πρώτο έτος εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης, λαμβάνει ειδικά δικαιώματα τα οποία δεν υπερβαίνουν τα 5 000 EUR ανά δικαίωμα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 44.

Άρθρο 61

Βοσκότοποι

Τα νέα κράτη μέλη μπορούν επίσης να καθορίζουν, με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια και εντός του περιφερειακού ανώτατου ορίου του άρθρου 58 ή μέρους αυτού, διαφορετικές μοναδιαίες αξίες των προς χορήγηση στους γεωργούς των δικαιωμάτων ενίσχυσης που αναφέρονται στο άρθρο 59 παράγραφος 1:

α) για εκτάρια που χαρακτηρίστηκαν βοσκότοποι στις 30 Ιουνίου 2008 και για οποιαδήποτε άλλα επιλέξιμα εκτάρια, ή

β) για εκτάρια που χαρακτηρίστηκαν μόνιμοι βοσκότοποι στις 30 Ιουνίου 2008 και για οιοδήποτε άλλο επιλέξιμο εκτάριο.

Άρθρο 62

Όροι για τα δικαιώματα ενίσχυσης

1. Τα δικαιώματα ενίσχυσης που καθορίζονται σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο επιτρέπεται να μεταβιβάζονται μόνον εντός της ίδιας περιφέρειας ή μεταξύ των περιφερειών με ίδια δικαιώματα ανά εκτάριο.

2. Τα νέα κράτη μέλη μπορούν, τηρώντας τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, να αποφασίζουν να τροποποιήσουν σταδιακά την αξία των δικαιωμάτων ενίσχυσης που καθορίζονται στο παρόν κεφάλαιο. Η απόφαση αυτή λαμβάνεται έως την 1η Αυγούστου του έτους που προηγείται του πρώτου έτους εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης.

Χάρην εφαρμογής της πρώτης υποπαραγράφου, τα δικαιώματα ενίσχυσης υποβάλλονται σε ετήσιες σταδιακές τροποποιήσεις με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια και σύμφωνα με προκαθορισμένα ετήσια στάδια.

3. Πλην των περιπτώσεων ανωτέρας βίας ή εξαιρετικών περιστάσεων, ο γεωργός μπορεί να μεταβιβάζει τα δικαιώματα ενίσχυσης του χωρίς γη μόνον αφού ενεργοποιήσει, κατά την έννοια του άρθρου 34, τουλάχιστον το 80 % των δικαιωμάτων του κατά τη διάρκεια ενός τουλάχιστον ημερολογιακού έτους ή αφού παραδώσει οικειοθελώς στο εθνικό απόθεμα όλα τα δικαιώματα ενίσχυσης που δεν έχει χρησιμοποιήσει κατά το πρώτο έτος εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ένταξη της συνδεδεμένης στήριξης στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης

Άρθρο 63

Ένταξη της συνδεδεμένης στήριξης στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης

1. Από το 2010, τα κράτη μέλη εντάσσουν τη στήριξη που διατίθεται δυνάμει των καθεστώτων συνδεδεμένης στήριξης που αναφέρονται στο Παράρτημα XI στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στα άρθρα 64, 65, 66 και 67.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1:

α) Τα κράτη μέλη τα οποία έχουν εισαγάγει το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με τον τίτλο III κεφάλαια 1 έως 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 μπορούν να αποφασίσουν να χρησιμοποιήσουν το σύνολο ή μέρος της στήριξης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 για τη δημιουργία δικαιωμάτων ενίσχυσης ή την αύξηση της αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης βάσει του τύπου των γεωργικών δραστηριοτήτων που ασκούν οι γεωργοί κατά τη διάρκεια ενός ή περισσότερων ετών της περιόδου 2005-2008 και σύμφωνα με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια όπως το γεωργικό δυναμικό ή περιβαλλοντικά κριτήρια.

β) Τα κράτη μέλη που έχουν εισαγάγει το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με τον τίτλο III κεφάλαιο 5 τμήμα 1 ή κεφάλαιο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 ή αξιοποιώντας την εναλλακτική επιλογή που προβλέπεται στο άρθρο 47 του παρόντος κανονισμού μπορούν να αποφασίσουν να χρησιμοποιήσουν το σύνολο ή μέρος της στήριξης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 για την αύξηση της αξίας όλων των δικαιωμάτων ενίσχυσης κατά συμπληρωματικό ποσό που αντιστοιχεί προς την προσαύξηση του περιφερειακού ανώτατου ορίου διαιρούμενη δια του συνολικού αριθμού δικαιωμάτων ενίσχυσης.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να διαφοροποιούν την αύξηση της αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης λαμβάνοντας υπόψη τους τα κριτήρια που αναφέρονται στο άρθρο 64 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού ή βάσει του τύπου των γεωργικών δραστηριοτήτων που ασκούν οι γεωργοί κατά τη διάρκεια ενός ή περισσότερων ετών της περιόδου 2005 έως 2008 και σύμφωνα με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια, όπως το γεωργικό δυναμικό ή περιβαλλοντικά κριτήρια.

3. Όταν ένα κράτος μέλος εφαρμόζει την παρέκκλιση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 στοιχείο (α), λαμβάνει κατάλληλα μέτρα ώστε να διασφαλίσει ότι οι γεωργοί που έχουν επωφεληθεί από τη στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν θα αποκλείονται από το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης. Μερικά ιδίως ώστε η συνολική στήριξη την οποία θα λάβει ο γεωργός μετά την ένταξη των καθεστώτων συνδεδεμένης στήριξης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης να μην είναι κατώτερη του 75 % της μέσης ετήσιας στήριξης την οποία λάμβανε ο γεωργός δυνάμει όλων των άμεσων ενισχύσεων κατά τις σχετικές περιόδους αναφοράς που αναφέρονται στα άρθρα 64, 65 και 66.

Άρθρο 64

Ένταξη της συνδεδεμένης στήριξης που εξαιρείται από το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης

1. Τα ποσά που αναφέρονται στο Παράρτημα XII τα οποία ήταν διαθέσιμα για συνδεδεμένη στήριξη δυνάμει των καθεστώτων που αναφέρονται στο Παράρτημα XI σημεία 1 και 2 κατανέμονται από τα κράτη μέλη μεταξύ των γεωργών των σχετικών τομέων με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια, λαμβανομένης υπόψη, ιδίως, της στήριξης που έλαβαν οι εν λόγω γεωργοί, άμεσα ή έμμεσα, στο πλαίσιο των σχετικών καθεστώτων στήριξης κατά τη διάρκεια ενός ή περισσότερων ετών της περιόδου 2005 έως 2008. Στην περίπτωση των καθεστώτων αμύλου πατάτας που αναφέρονται στα σημεία 1 και 2 του Παραρτήματος XI, τα κράτη μέλη μπορούν να κατανέμουν το διαθέσιμο ποσό δυνάμει των εν λόγω καθεστώτων λαμβάνοντας υπόψη τους τις ποσότητες πατάτας που καλύπτονται από συμβάσεις καλλιέργειας μεταξύ του παραγωγού πατάτας και του παραγωγού αμύλου στο πλαίσιο της ποσόστωσης που διατίθεται για τον τελευταίο αυτό παραγωγό, όπως αναφέρεται στο άρθρο 84α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007, σε ένα συγκεκριμένο έτος.

2. Τα κράτη μέλη προσαυξάνουν την αξία των δικαιωμάτων ενίσχυσης που κατέχουν οι ενδιαφερόμενοι γεωργοί βάσει των ποσών που προκύπτουν από την εφαρμογή της παραγράφου 1.

Η προσαύξηση της αξίας ανά δικαίωμα ενίσχυσης ανά γεωργό υπολογίζεται με τη διαίρεση των ποσών που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο διά του αριθμού των δικαιωμάτων ενίσχυσης κάθε ενδιαφερόμενου γεωργού.

Ωστόσο, σε περίπτωση που γεωργός σχετικού τομέα δεν κατέχει κανένα δικαίωμα ενίσχυσης, του χορηγούνται δικαιώματα ενίσχυσης:

- α) των οποίων ο αριθμός ισούται προς τον αριθμό των εκταρίων που δηλώνει σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 1 σε σχέση με το έτος ένταξης του καθεστώτος συνδεδεμένης στήριξης στο καθεστώς ενιαίας στήριξης,
- β) των οποίων η αξία καθορίζεται με τη διαίρεση του ποσού που προκύπτει από την εφαρμογή της παραγράφου 1 διά του αριθμού που καθορίζεται σύμφωνα με το στοιχείο α) του παρόντος εδαφίου.

3. Ωστόσο, όταν το ποσό ανά καθεστώς ενίσχυσης είναι κατώτερο των 250 000 EUR, το οικείο κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει να μην καταλείψει τα ποσά και να τα προσδέσει στο εθνικό απόθεμα.

Άρθρο 65

Ένταξη της συνδεδεμένης στήριξης που εξαιρείται εν μέρει από το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης

Τα ποσά που ήταν διαθέσιμα για συνδεδεμένη στήριξη δυνάμει των καθεστώτων που αναφέρονται στο Παράρτημα XI σημείο 3 καταμένονται από τα κράτη μέλη μεταξύ των γεωργών των σχετικών τομέων κατ' αναλογία της στήριξης που έλαβαν οι γεωργοί αυτοί στο πλαίσιο των σχετικών καθεστώτων στήριξης κατά τις σχετικές περιόδους αναφοράς που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέγουν πιο πρόσφατη αντιπροσωπευτική περίοδο σύμφωνα με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια και, εάν ένα κράτος μέλος έχει εισαγάγει το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με τον τίτλο III κεφάλαιο 5 τμήμα 1 ή κεφάλαιο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 ή όταν χρησιμοποιεί τη δυνατότητα που προβλέπεται στο άρθρο 47 του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με το άρθρο 63 παράγραφος β) του παρόντος κανονισμού.

Τα κράτη μέλη προσαυξάνουν την αξία των δικαιωμάτων ενίσχυσης των ενδιαφερόμενων γεωργών ή χορηγούν δικαιώματα ενίσχυσης σύμφωνα με το άρθρο 64 παράγραφος 2.

Όταν ένας γεωργός ο οποίος είχε λάβει ενισχύσεις δυνάμει των άρθρων 67 και 68 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 θα δικαιούτο να λάβει δικαιώματα σύμφωνα με το παρόν άρθρο, για τα οποία δεν διαθέτει επιλέξιμα εκτάρια κατά το έτος ένταξης του καθεστώτος συνδεδεμένης στήριξης στο καθεστώς ενιαίας στήριξης ή όταν το δικαίωμα ενίσχυσής του ανά εκτάριο ισούται με ποσό ανώτερο των 5 000 EUR, λαμβάνει τα ειδικά δικαιώματα τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 44 και τα οποία δεν υπερβαίνουν τα 5 000 EUR ανά δικαίωμα.

Άρθρο 66

Προαιρετική ένταξη της συνδεδεμένης στήριξης που εξαιρείται εν μέρει από το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης

Σε περίπτωση που κράτος μέλος:

- α) δεν λαμβάνει την απόφαση που αναφέρεται στο άρθρο 51 παράγραφος 1·
- β) αποφασίζει να μην χορηγήσει τις ενισχύσεις για το βόειο και μοσχαρίσιο κρέας που προβλέπονται στο άρθρο 53 παράγραφος 2 από το 2011, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 51 παράγραφος 1 δεύτερη υποπαράγραφος· ή
- γ) αποφασίζει να μην χορηγήσει τις ενισχύσεις για τα οπωροκηπευτικά κατ' εφαρμογήν του άρθρου 51 παράγραφος 1 τρίτη υποπαράγραφος·

τα ποσά που ήταν διαθέσιμα για συνδεδεμένη στήριξη δυνάμει των καθεστώτων που αναφέρονται στο Παράρτημα XI σημείο 4 εντάσσονται στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με το άρθρο 65.

Άρθρο 67

Προκαταβολική ένταξη της συνδεδεμένης στήριξης στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης

Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν έως την 1η Αυγούστου 2009 να εντάξουν την ενίσχυση για τους σπόρους προς σπορά που αναφέρεται στον τίτλο IV τμήμα 5 και τα καθεστώτα που αναφέρονται στο σημείο 1 του Παραρτήματος XI, με εξαίρεση την ειδική πριμοδότηση ποιότητας για το σκληρό σιτάρι, στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης κατά το 2010 ή το 2011. Στην περίπτωση αυτή η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 141 παράγραφος 2, προσαρμόζει τα εθνικά ανώτατα όρια που προβλέπονται στο άρθρο 40, προσθέτοντας τα ποσά του Παραρτήματος XII για το συγκεκριμένο καθεστώς ενισχύσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Ειδική στήριξη

Άρθρο 68

Γενικοί κανόνες

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν ειδική στήριξη στους γεωργούς υπό τους όρους που τίθενται στο παρόν κεφάλαιο:

- α) για:
 - (i) συγκεκριμένους τύπους γεωργίας που είναι σημαντικοί για την προστασία ή την αναβάθμιση του περιβάλλοντος,
 - (ii) βελτίωση της ποιότητας των γεωργικών προϊόντων, ή
 - (iii) βελτίωση της εμπορίας των γεωργικών προϊόντων,
 - (iv) εφαρμογή ενισχυμένων προτύπων καλής διαβίωσης των ζώων,
 - (v) ειδικές γεωργικές δραστηριότητες που συνεπάγονται πρόσθετα γεωργοπεριβαλλοντικά οφέλη,

- β) για την αντιστάθμιση ειδικών μειονεκτημάτων που θίγουν γεωργούς στους τομείς των γαλακτοκομικών προϊόντων, του βοείου και μοσχारीσιου κρέατος, του κρέατος αιγοπροβάτων και του ρυζιού σε οικονομικά ευάλωτες ή περιβαλλοντικά ευαίσθητες περιοχές ή, στους ίδιους τομείς, για οικονομικά ευάλωτους τύπους γεωργίας.
- γ) σε περιοχές που υπόκεινται σε προγράμματα αναδιάρθρωσης ή/και ανάπτυξης, με σκοπό την αποφυγή της εγκατάλειψης της γης ή/και την αντιστάθμιση ειδικών μειονεκτημάτων για τους γεωργούς στις περιοχές αυτές,
- δ) υπό μορφή συμμετοχής στα ασφάλιστρα για την ασφάλιση των καλλιεργειών, των ζώων και των φυτών σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 70,
- ε) μέσω ταμείων αλληλοβοήθειας για τις ασθένειες ζώων και φυτών και τα περιβαλλοντικά ατυχήματα σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 71.
2. Η στήριξη για τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) επιτρέπεται να χορηγείται μόνον εάν:
- α) όσον αφορά τη στήριξη για τις συγκεκριμένες γεωργικές δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) σημείο (v),
- (i) τηρεί τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο άρθρο 39 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 και μόνον για την κάλυψη των πρόσθετων δαπανών που πράγματι διενεργήθηκαν και του διαφυγόντος εισοδήματος για την επίτευξη του σχετικού στόχου, και
- (ii) έχει εγκριθεί από την Επιτροπή.
- (β) όσον αφορά τη βελτίωση των γεωργικών προϊόντων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) σημείο (ii), συνάδει με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 509/2006 του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 2006 για τα γεωργικά προϊόντα και τα τρόφιμα που χαρακτηρίζονται ως εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα ⁽¹⁾, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 510/2006 του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 2006 για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων ⁽²⁾, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 834/2007 του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 2007 για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων ⁽³⁾ και το μέρος II τίτλος II κεφάλαιο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007,
- (γ) όσον αφορά τη βελτίωση της εμπορίας των γεωργικών προϊόντων που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο α) σημείο (iii), τηρεί τα κριτήρια που καθορίζονται στα άρθρα 2 έως 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3/2008 του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2007 σχετικά με ενέργειες ενημέρωσης και προώθησης υπέρ των γεωργικών προϊόντων στην εσωτερική αγορά και στις τρίτες χώρες ⁽⁴⁾.
3. Η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) του παρόντος άρθρου χορηγείται μόνο στον βαθμό που χρειάζεται ώστε να δημιουργηθεί κίνητρο για τη διατήρηση των τρεχόντων επιπέδων παραγωγής.

Όσον αφορά τους τομείς του αιγοπροβείου και βοείου και μοσχारीσιου κρέατος, εάν η ανωτέρω στήριξη εφαρμόζεται από κοινού με

την στήριξη που παρέχεται σύμφωνα με τα άρθρα 52 και 53, η συνολική στήριξη δεν υπερβαίνει, αντιστοίχως, τον δημοσιονομικό φάκελο στήριξης που προκύπτει μετά την εφαρμογή του ανωτάτου ποσοστού παρακράτησης που ορίζεται στα άρθρα 67 και 68 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003.

Όσον αφορά τον τομέα του ρυζιού, η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) του παρόντος άρθρου μπορεί να χορηγηθεί μόνο από το ημερολογιακό έτος κατά το οποίο τα κράτη μέλη εντάσσουν την ειδική ενίσχυση καλλιέργειας για το ρύζι που προβλέπεται στον τίτλο IV κεφάλαιο 1 τμήμα 1 στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης.

4. Η στήριξη που αναφέρεται:

- α) στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και δ) του παρόντος άρθρου καταβάλλεται υπό μορφή ετήσιων πρόσθετων ενισχύσεων,
- β) στην παράγραφο 1 στοιχείο β) του παρόντος άρθρου καταβάλλεται υπό μορφή ετήσιων πρόσθετων ενισχύσεων όπως οι ενισχύσεις κατά κεφαλή ή οι πριμοδοτήσεις για βοσκοτόπους,
- γ) στην παράγραφο 1 στοιχείο γ) του παρόντος άρθρου καταβάλλεται υπό μορφή προσαύξησης της μοναδιαίας αξίας ή/και του αριθμού των δικαιωμάτων ενίσχυσης του γεωργού,
- δ) στην παράγραφο 1 στοιχείο ε) του παρόντος άρθρου καταβάλλεται υπό μορφή αντισταθμιστικών ενισχύσεων όπως ορίζεται στο άρθρο 71.

5. Η μεταβίβαση των δικαιωμάτων ενίσχυσης με προσαυξημένες μοναδιαίες αξίες και των πρόσθετων δικαιωμάτων ενίσχυσης που αναφέρονται στην παράγραφο 4 στοιχείο γ) επιτρέπεται μόνον εάν τα μεταβιβαζόμενα δικαιώματα συνοδεύονται από τη μεταβίβαση ισοδύναμου αριθμού εκταρίων.

6. Οποιαδήποτε στήριξη χορηγούμενη σύμφωνα με την παράγραφο 1 πρέπει να συνάδει με τα άλλα μέτρα και τις πολιτικές της Κοινότητας.

7. Η Επιτροπή καθορίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2, τους όρους που διέπουν την έγκριση της Επιτροπής σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχείο α) σημείο (ii) του παρόντος άρθρου και τους όρους για τη χορήγηση της στήριξης που αναφέρεται στο παρόν τμήμα, προκειμένου ιδίως να εξασφαλίζεται η συνέπεια με άλλα μέτρα και πολιτικές της Κοινότητας και να αποφεύγεται η σώρευση στήριξης.

8. Έως την 1η Αυγούστου 2011, τα κράτη μέλη που έχουν λάβει την απόφαση που αναφέρεται στο άρθρο 69 παράγραφος 1 μπορούν να την αναθεωρούν και να αποφασίζουν, από το 2012:

- α) να τροποποιήσουν τα ποσά για τη χρηματοδότηση των μέτρων που αναφέρονται στο παρόν κεφάλαιο, εντός των ορίων του άρθρου 69, ή
- β) να τερματίζουν την εφαρμογή της ειδικής στήριξης δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου.

Ανάλογα με την απόφαση κάθε κράτους μέλους σύμφωνα με το πρώτο και δεύτερο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, η Επιτροπή καθορίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2, το αντίστοιχο ανώτατο όριο για αυτήν την ενίσχυση.

⁽¹⁾ ΕΕ L 93, 31.3.2006, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 93, 31.3.2006, σ. 12.

⁽³⁾ ΕΕ L 189, 20.7.2007, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 3, 5.1.2008, σ. 1.

Όταν ένα κράτος μέλος αποφασίζει να τερματίσει την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου ή όταν μειώνει τα ποσά που χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότησή του, εφαρμόζεται το άρθρο 72 παράγραφος 2.

Άρθρο 69

Δημοσιονομικές διατάξεις για την ειδική στήριξη

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν έως την 1η Αυγούστου του 2009, 1η Αυγούστου του 2010 ή 1η Αυγούστου του 2011 να χρησιμοποιούν από το έτος το οποίο έπεται της αποφάσεώς τους έως 10 % των εθνικών ανώτατων ορίων τους που αναφέρονται στο άρθρο 40 ή, στην περίπτωση της Μάλτας, το ποσό των δύο εκατομμυρίων EUR για την ειδική στήριξη που προβλέπεται στο άρθρο 68 παράγραφος 2.

2. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να εφαρμόζει την παρακράτηση 10 % επί τομεακής βάσεως παρακρατώντας έως 10 % της συνιστώσας του εθνικού ανώτατου ορίου τους που αναφέρεται στο άρθρο 41 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 ως προς οποιονδήποτε τομέα που αναφέρεται στο Παράρτημα VI του εν λόγω κανονισμού. Τα παρακρατούμενα κεφάλαια είναι δυνατόν να χρησιμοποιούνται μόνο για την εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 68 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού στους τομείς τους οποίους αφορά η παρακράτηση.

3. Ανάλογα με την απόφαση κάθε κράτους μέλους σύμφωνα με την παράγραφο 1 σχετικά με το ποσό του εθνικού ανώτατου ορίου που πρέπει να χρησιμοποιηθεί, η Επιτροπή καθορίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2, το αντίστοιχο ανώτατο όριο για αυτήν την ενίσχυση.

Με μοναδικό σκοπό την εξασφάλιση της τήρησης των εθνικών ανώτατων ορίων που προβλέπονται στο άρθρο 40 παράγραφος 2, τα ποσά που χρησιμοποιούνται για τη χορήγηση της στήριξης του άρθρου 68 παράγραφος 1 στοιχείο γ) αφαιρούνται από το εθνικό ανώτατο όριο του άρθρου 40 παράγραφος 1. Τα ποσά αυτά λογίζονται ως χορηγούμενα δικαιώματα ενίσχυσης.

4. Η στήριξη που προβλέπεται στο άρθρο 68 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία (i), (ii), (iii) και (iv) και στοιχεία β) και ε) περιορίζεται σε 3,5 % των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 40 ή, στην περίπτωση της Μάλτας, στο ποσό των δύο εκατομμυρίων EUR που αναφέρεται στο άρθρο 69 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού και που θα πρέπει να χρησιμοποιείται ιδίως για τη χρηματοδότηση των μέτρων του άρθρου 68 παράγραφος 1 στοιχείο β) στο γαλακτοκομικό τομέα.

Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν επιμέρους ανώτατα όρια ανά μέτρο.

5. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 4, κατά τα ημερολογιακά έτη 2010 έως 2013 στα κράτη μέλη που χορήγησαν στήριξη όσον αφορά τις θηλάζουσες αγελάδες σύμφωνα με το άρθρο 69 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, ενώ δεν είχαν εφαρμόσει τη δυνατότητα που προβλέπεται στο άρθρο 68 παράγραφος 2 στοιχείο α) σημείο (i) του εν λόγω κανονισμού, το όριο της παραγράφου 4 ορίζεται στο 6 % του εθνικού ανώτατου ορίου τους που αναφέρεται στο άρθρο 40. Επιπλέον, στα κράτη μέλη όπου άνω του 60 % της παραγωγής γάλακτος πραγματοποιείται βορείως του 62ου παραλλήλου, το όριο αυτό ορίζεται σε 10 % του εθνικού ανώτατου ορίου τους που αναφέρεται στο άρθρο 40.

Ωστόσο, οποιαδήποτε στήριξη που υπερβαίνει το 3,5 % του εθνικού ανώτατου ορίου που αναφέρεται στο άρθρο 40 χρησιμοποιείται

αποκλειστικά για τη χρηματοδότηση των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 68 παράγραφος 1 στοιχείο β) του παρόντος κανονισμού στο γαλακτοκομικό τομέα και τον τομέα του βοείου και μοσχάρσιου κρέατος.

Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2013.

6. Τα κράτη μέλη συγκεντρώνουν τους χρηματοδοτικούς πόρους που είναι αναγκαίοι για την κάλυψη της στήριξης η οποία προβλέπεται:

α) στο άρθρο 68 παράγραφος 1, χρησιμοποιώντας ποσό που υπολογίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου και ορίζεται με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2, ή/και

β) στο άρθρο 68 παράγραφος 1 στοιχεία α), β), γ) και δ), προβαίνοντας σε γραμμική μείωση της αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης που χορηγούνται στους γεωργούς ή/και των άμεσων ενισχύσεων που αναφέρονται στα άρθρα 52 και 53 ή/και των ενισχύσεων από το εθνικό απόθεμα,

γ) στο άρθρο 68 παράγραφος 1 στοιχείο ε), προβαίνοντας, εφόσον απαιτείται, σε γραμμική μείωση μιας ή περισσότερων ενισχύσεων προς καταβολή στους δικαιούχους των σχετικών ενισχύσεων σύμφωνα με τον παρόντα τίτλο και εντός των ορίων που καθορίζονται στις παραγράφους 1 και 4 του παρόντος άρθρου.

Με μόνο σκοπό την εξασφάλιση της τήρησης των εθνικών ανώτατων ορίων που προβλέπονται στο άρθρο 40 παράγραφος 2, όταν ένα κράτος μέλος χρησιμοποιεί τη δυνατότητα που προβλέπεται στο στοιχείο α) του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, το σχετικό ποσό δεν θεωρείται ως μέρος των ανώτατων ορίων που καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

7. Τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 6 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου ισούνται προς τη διαφορά μεταξύ:

α) των εθνικών ανώτατων ορίων που έχουν καθορισθεί στο Παράρτημα VIII ή VIIIa του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 για το έτος 2007 κατόπιν εφαρμογής του άρθρου 10 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού και του άρθρου 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 378/2007 και έπειτα από μείωση κατά 0,5 %, και

β) της εκτέλεσης του προϋπολογισμού, για το οικονομικό έτος 2008, του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης και των ενισχύσεων που αναφέρονται στον τίτλο III κεφάλαιο 5 τμήματα 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 για τις ενισχύσεις όσον αφορά το μειωμένο ανώτατο όριο του 2007 που αναφέρεται στο σημείο (α) του παρόντος εδαφίου.

Το ποσό αυτό δεν υπερβαίνει σε καμία περίπτωση το 4 % του ανώτατου ορίου που αναφέρεται στο σημείο (α) του παρόντος εδαφίου.

Για τα νέα κράτη μέλη που εφάρμοσαν το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης το 2007, το ποσό αυτό πολλαπλασιάζεται επί 1,75 το 2010, επί 2 το 2011, επί 2,25 το 2012 και επί 2,5 από το 2013 και έπειτα.

Κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους, η Επιτροπή επανεξετάζει τα καθορισμένα ποσά με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού και βάσει λεπτομερών κανόνων που θα πρέπει να θεσπισθούν με την ίδια διαδικασία.

Η χρήση των ποσών αυτών από τα κράτη μέλη δεν θίγει την εφαρμογή του άρθρου 8 του παρόντος κανονισμού.

8. Η απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, στα άρθρα 68 παράγραφος 8 και 131 παράγραφος 1 καθορίζει τα εφαρμοστέα μέτρα και καλύπτει οποιαδήποτε περαιτέρω εφαρμοστική ρύθμιση σχετική με την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής των όρων επιλεξιμότητας των εφαρμοστέων μέτρων, το σχετικό ποσό και τους χρηματοδοτικούς πόρους που θα πρέπει να αντληθούν.

9. Τα νέα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να εφαρμόζουν τις παραγράφους 1, 2, 4, 5 και 6 του παρόντος άρθρου και την παράγραφο 1 του άρθρου 131 βάσει των εθνικών ανώτατων ορίων τους:

α) που έχουν καθοριστεί για το έτος 2016 στην περίπτωση της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας,

β) που έχουν καθοριστεί για το 2013 ως προς τα λοιπά νέα κράτη μέλη.

Στην περίπτωση αυτή το άρθρο 132 δεν εφαρμόζεται στα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

Άρθρο 70

Ασφάλιση καλλιέργειών, ζώων και φυτών

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν χρηματοδοτικές συνεισφορές στα ασφαλιστήρια για ασφάλιση καλλιέργειών, ζώων και φυτών έναντι των οικονομικών απωλειών που προκαλούνται από δυσμενή κλιματικά φαινόμενα και ασθένειες των ζώων ή των φυτών ή εμφάνιση επιβλαβών οργανισμών.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, νοούνται ως:

α) «δυσμενή κλιματικά φαινόμενα»: οι καιρικές συνθήκες οι οποίες μπορούν να εξομοιωθούν με φυσικές καταστροφές, όπως παγετός, χαλάζι, πάγος, βροχή ή ξηρασία,

β) «ασθένειες ζώων»: οι ασθένειες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο ασθενειών των ζώων τον οποίον καταρτίζει ο Παγκόσμιος Οργανισμός για την Υγεία των Ζώων ή/και στο Παράρτημα της απόφασης 90/424/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1990 σχετικά με ορισμένες δαπάνες στον κτηνιατρικό τομέα ⁽¹⁾,

γ) «οικονομική απώλεια»: κάθε πρόσθετη δαπάνη την οποία πραγματοποιεί ο γεωργός λόγω των έκτακτων μέτρων που λαμβάνει για τη μείωση της προσφοράς στην οικεία αγορά ή σημαντικής απώλειας παραγωγής.

2. Η χρηματοδοτική συνεισφορά επιτρέπεται να χορηγείται μόνον για απώλειες που προκαλούνται από δυσμενές κλιματικό φαινόμενο, από ασθένεια ζώων ή φυτών ή εμφάνιση παρασιτικών προσβολών η οποία καταστρέφει άνω του 30 % είτε της μέσης ετήσιας παραγωγής του γεωργού κατά την προηγούμενη τριετή περίοδο είτε του μέσου όρου τριετίας που υπολογίζεται με βάση

⁽¹⁾ EEL 224, 18.8.1990, σ. 19.

την προηγούμενη πενταετία, ύστερα από αφαίρεση της υψηλότερης και της χαμηλότερης τιμής.

3. Η χρηματοδοτική συνεισφορά που χορηγείται ανά γεωργό δεν υπερβαίνει το 65 % του οφειλόμενου ασφαλιστρού.

Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν το ποσό του ασφαλιστρού που είναι επιλέξιμο για χρηματοδοτική συνεισφορά με την εφαρμογή κατάλληλων ανώτατων ορίων.

4. Η κάλυψη με την ασφάλιση καλλιέργειας ή/και ζώων ή/και φυτών διατίθεται μόνον εφόσον η εμφάνιση του δυσμενούς κλιματικού φαινομένου ή το κρούσμα ασθένειας ζώων ή φυτών ή η εμφάνιση παρασιτικών προσβολών έχει αναγνωρισθεί επίσημα ως τέτοιο από την αρμόδια αρχή του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

Ανάλογα με την περίπτωση, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν εκ των προτέρων κριτήρια, βάσει των οποίων τεκμαίρεται ότι έχει χορηγηθεί η αναγνώριση αυτή.

5. Το ύψος των ασφαλιστικών αποζημιώσεων δεν παρέχει αντιστάθμισμα ανώτερο από το συνολικό κόστος της αποκατάστασης των απωλειών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και δεν εξαρτάται από, ούτε προσδιορίζει, τον τύπο ή τον όγκο της μελλοντικής παραγωγής.

6. Οποιαδήποτε χρηματοδοτική συνεισφορά καταβάλλονται απευθείας στον ενδιαφερόμενο γεωργό.

7. Οι δαπάνες των κρατών μελών για τη χορήγηση χρηματοδοτικής συνεισφοράς συγχρηματοδοτούνται από την Κοινότητα με τους πόρους που αναφέρονται στο άρθρο 69 παράγραφος 1 σε ποσοστό 75 % της χρηματοδοτικής συνεισφοράς.

Το πρώτο εδάφιο δεν θίγει τυχόν αρμοδιότητα των κρατών μελών να καλύπτουν το σύνολο ή μέρος της συμμετοχής τους στη χρηματοδότηση των χρηματοδοτικών συνεισφορών και το μέρος των ασφαλιστρών που βαρύνει συνολικά ή μερικά τους γεωργούς μέσω υποχρεωτικών συστημάτων συλλογικής ευθύνης στους σχετικούς τομείς. Αυτό είναι δυνατόν με την επιφύλαξη των άρθρων 125ιβ και 125ιδ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007.

8. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι οικονομικές απώλειες για τις οποίες χορηγείται αποζημίωση σύμφωνα με άλλες κοινοτικές διατάξεις, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 44 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 και τυχόν άλλα υγειονομικά και κτηνιατρικά ή φυτοϋγειονομικά μέτρα, να μην αποζημιώνονται περαιτέρω σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1.

9. Η χρηματοδοτική συνεισφορά δεν αποτελεί εμπόδιο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς ασφαλιστικών υπηρεσιών. Η χρηματοδοτική συμμετοχή δεν περιορίζεται σε ασφάλιση που παρέχεται από μία μόνον ασφαλιστική εταιρεία ή έναν μόνον όμιλο εταιρειών ούτε υπόκειται στον όρο ότι το ασφαλιστήριο συμβόλαιο πρέπει να έχει συναφθεί με εταιρεία εγκατεστημένη στο οικείο κράτος μέλος.

Άρθρο 71

Ταμεία αλληλοβοήθειας για τις ασθένειες ζώων και φυτών και τα περιβαλλοντικά συμβάντα

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν την καταβολή οικονομικής αποζημίωσης στους γεωργούς για οικονομικές απώλειες που προκαλούνται από την εμφάνιση ασθένειας ζώων ή φυτών ή περιβαλλοντικού συμβάντος μέσω χρηματοδοτικής συνεισφοράς στα ταμεία αλληλοβοήθειας.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, νοούνται ως:

- α) «ταμείο αλληλοβοήθειας»: σύστημα διαπιστευμένο από το κράτος μέλος σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία για την ασφάλιση των γεωργών μελών, μέσω του οποίου καταβάλλονται αντισταθμιστικές ενισχύσεις στους γεωργούς αυτούς που υφίστανται οικονομικές απώλειες λόγω της εμφάνισης ασθένειας ζώων ή φυτών ή λόγω περιβαλλοντικού συμβάντος,
- β) «οικονομική απώλεια»: κάθε πρόσθετη δαπάνη την οποία πραγματοποιεί ο γεωργός λόγω των έκτακτων μέτρων που λαμβάνει για τη μείωση της προσφοράς στην οικεία αγορά ή σημαντικής απώλειας παραγωγής,
- γ) «περιβαλλοντικό συμβάν»: συγκεκριμένο συμβάν ρύπανσης, μόλυνσης ή υποβάθμισης της ποιότητας του περιβάλλοντος, το οποίο σχετίζεται με συγκεκριμένο γεγονός και έχει περιορισμένο γεωγραφικό πεδίο. Δεν καλύπτονται οι γενικοί περιβαλλοντικοί κίνδυνοι που δεν συνδέονται με συγκεκριμένο γεγονός, όπως η κλιματική αλλαγή ή η όξινη βροχή.

3. Όσον αφορά τις ασθένειες ζώων, επιτρέπεται να χορηγείται οικονομική αποζημίωση μόνον για ασθένειες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο ασθενειών των ζώων τον οποίον καταρτίζει ο Παγκόσμιος Οργανισμός για την Υγεία των Ζώων ή/και στο Παράρτημα της απόφασης 90/424/ΕΟΚ.

4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι οικονομικές απώλειες για τις οποίες χορηγείται οικονομική αποζημίωση σύμφωνα με άλλες κοινοτικές διατάξεις, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 44 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 και τυχόν άλλων υγειονομικών και κτηνιατρικών ή φυτοϋγειονομικών μέτρων, να μην αποζημιώνονται περαιτέρω σύμφωνα με την παράγραφο 1.

5. Τα ταμεία αλληλοβοήθειας καταβάλλουν την οικονομική αποζημίωση απευθείας στους γεωργούς μέλη οι οποίοι υφίστανται τις οικονομικές απώλειες.

Η οικονομική αποζημίωση που καταβάλλεται από τα ταμεία αλληλοβοήθειας προέρχεται από:

- α) το μετοχικό κεφάλαιο του ταμείου που σχηματίζεται από τις εισφορές των γεωργών μελών και μη μελών, ή από άλλους επιχειρηματίες στην γεωργική αλυσίδα, ή
- β) τα δάνεια που χορηγούνται στο ταμείο με εμπορικούς όρους, και
- γ) τα τυχόν ποσά που ανακτώνται σύμφωνα με την παράγραφο 11.

Το αρχικό μετοχικό κεφάλαιο δεν επιτρέπεται να σχηματίζεται με εισφορές προερχόμενες από δημόσιους πόρους.

6. Η χρηματοδοτική συνεισφορά που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μπορεί να αφορά:

- α) τις διοικητικές δαπάνες σύστασης του ταμείου αλληλοβοήθειας, με κατανομή σε τρία έτη κατ' ανώτατο όριο,
- β) την αποπληρωμή του κεφαλαίου και των τόκων των δανείων με εμπορικούς όρους που συνάπτει το ταμείο αλληλοβοήθειας με σκοπό την καταβολή οικονομικής αποζημίωσης στους γεωργούς,
- γ) τα ποσά που καταβάλλει το ταμείο αλληλοβοήθειας από το μετοχικό του κεφάλαιο ως οικονομική αποζημίωση στους γεωργούς.

Η ελάχιστη και μέγιστη διάρκεια των εμπορικών δανείων που είναι επιλέξιμα για χρηματοδοτική συνεισφορά καθορίζεται από την Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2.

Όταν η οικονομική αποζημίωση καταβάλλεται από το ταμείο σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο στοιχείο γ), η δημόσια χρηματοδοτική συνεισφορά ακολουθεί ίδιο ρυθμό με τον προβλεπόμενο για ένα εμπορικό δάνειο ελάχιστης διάρκειας.

7. Κάθε χρηματοδοτική συνεισφορά δεν υπερβαίνει το 65 % των δαπανών που αναφέρονται στην παράγραφο 6. Κάθε δαπάνη η οποία δεν καλύπτεται από χρηματοδοτική συμμετοχή βαρύνει τους γεωργούς μέλη.

Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν τις δαπάνες που είναι επιλέξιμες για χρηματοδοτική συνεισφορά με την εφαρμογή:

- α) ανώτατων ορίων ανά ταμείο,
- β) κατάλληλων ανώτατων ορίων ανά μονάδα.

8. Οι δαπάνες των κρατών μελών που συνδέονται με τη χρηματοδοτική συνεισφορά συγχρηματοδοτούνται από την Κοινότητα με τους πόρους που αναφέρονται στο άρθρο 69 παράγραφος 1 σε ποσοστό 75 %.

Το πρώτο εδάφιο δεν θίγει τυχόν αρμοδιότητα των κρατών μελών να καλύπτουν το σύνολο ή μέρος της συμμετοχής τους ή/και τη συμμετοχή των γεωργών μελών στη χρηματοδότηση των χρηματοδοτικών συνεισφορών μέσω υποχρεωτικών συστημάτων συλλογικής ευθύνης σε σχετικούς τομείς. Αυτό θα είναι δυνατό παρά τα άρθρα 125ιβ και 125ιδ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007.

9. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τους κανόνες που διέπουν τη σύσταση και τη διαχείριση των ταμείων αλληλοβοήθειας, ιδίως όσον αφορά τη χορήγηση των αντισταθμιστικών ενισχύσεων στους γεωργούς σε περίπτωση κρίσης, καθώς και τη διαχείριση και την παρακολούθηση εφαρμογής των κανόνων αυτών.

10. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή ετήσια έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου. Η μορφή, το περιεχόμενο, η συχνότητα και οι προθεσμίες της εν λόγω έκθεσης καθορίζονται από την Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2.

11. Όταν ένας γεωργός λαμβάνει οικονομική αποζημίωση από ένα ταμείο αλληλοβοήθειας δυνάμει του παρόντος άρθρου, κάθε νόμιμο δικαίωμα για την επανόρθωση των ζημιών για τις αποζημιούμενες οικονομικές απώλειες που ενδεχομένως έχει ο γεωργός δυνάμει διατάξεων του κοινοτικού ή του εθνικού δικαίου έναντι τρίτων μεταβιβάζονται στο ταμείο αλληλοβοήθειας σύμφωνα με κανόνες που θεσπίζει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Άρθρο 72

Μεταβατικές διατάξεις

1. Όταν ένα κράτος μέλος εφήρμοζε το άρθρο 69 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, τα παρακρατηθέντα ποσά δυνάμει του εν λόγω άρθρου εντάσσονται στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με το άρθρο 65 του παρόντος κανονισμού.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, όταν ένα κράτος μέλος το οποίο εφήρμοζε το άρθρο 69 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 αποφασίζει να εφαρμόσει την ειδική στήριξη που προβλέπεται στο παρόν κεφάλαιο, μπορεί να χρησιμοποιεί τα παρακρατηθέντα ποσά δυνάμει του άρθρου 69 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 για την κάλυψη των αναγκών χρηματοδότησης που αναφέρονται στο άρθρο 69 παράγραφος 6 του παρόντος κανονισμού. Εάν οι ανάγκες χρηματοδότησης που αναφέρονται στο άρθρο 69 παράγραφος 6 είναι κατώτερες από τα παρακρατηθέντα ποσά δυνάμει του άρθρου 69 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, η διαφορά εντάσσεται στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με το άρθρο 65 του παρόντος κανονισμού.

3. Όταν ένα κράτος μέλος που εφάρμοσε κατά το άρθρο 69 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 μέτρα μη συμβατά προς το παρόν κεφάλαιο αποφασίζει να εφαρμόσει το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης που προβλέπεται στο παρόν κεφάλαιο, μπορεί να αποφασίσει, έως την 1η Αυγούστου 2009, να εφαρμόσει, δυνάμει του άρθρου 68 του παρόντος κανονισμού, τα μέτρα που κοινοποιούνται στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 69 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 και των διατάξεων εφαρμογής του κατά το 2010, το 2011 και το 2012. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 69 παράγραφος 4, η συνολική στήριξη δυνάμει των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 68 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και ε) μπορεί να περιορίζεται στο ανώτατο όριο που καθορίζεται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος κατ' εφαρμογή του άρθρου 69 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου.

Στην περίπτωση αυτήν, τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να αποφασίσουν, έως την 1η Αυγούστου 2009, να προσαρμόζουν κατ' έτος τα μέτρα αυτά έως ότου καταστούν συμβατά προς το παρόν κεφάλαιο. Όταν ένα κράτος μέλος αποφασίζει να μην προσαρμόσει τα μέτρα αυτά, τα σχετικά ποσά εντάσσονται στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με το άρθρο 65 του παρόντος κανονισμού.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να χορηγούν τη στήριξη που προβλέπεται στο παρόν Κεφάλαιο από το 2009 με την προϋπόθεση, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 69 παράγραφος 6 του παρόντος κανονισμού, ότι χρηματοδοτούν τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 68 παράγραφος 1 μόνον χρησιμοποιώντας τα ποσά του εθνικού αποθεματικού και ότι έχουν θεσπισθεί εθνικές διατάξεις εντός της προθεσμίας που ορίζεται από τα κράτη μέλη για την υποβολή αίτησης ενίσχυσης.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΑΛΛΑ ΚΑΘΕΣΤΩΤΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Κοινοτικά καθεστώτα ενίσχυσης

Τμήμα 1

Ειδική ενίσχυση για το ρύζι

Άρθρο 73

Πεδίο εφαρμογής

Για τα έτη 2009, 2010 και 2011, χορηγείται ενίσχυση στους γεωργούς που παράγουν ρύζι του κωδικού ΣΟ 1006 10, υπό τους όρους που καθορίζονται στο παρόν τμήμα («ειδική ενίσχυση καλλιέργειας για το ρύζι»).

Άρθρο 74

Όροι και ποσό της ενίσχυσης

1. Η ειδική ενίσχυση καλλιέργειας για το ρύζι χορηγείται ανά εκτάριο έκτασης που έχει σπαρεί με ρύζι και όπου η καλλιέργεια διατηρείται τουλάχιστον έως την έναρξη της ανθοφορίας υπό κανονικές συνθήκες ανάπτυξης.

Ωστόσο, οι καλλιέργειες σε εκτάσεις που έχουν εξ ολοκλήρου σπαρεί και οι οποίες καλλιεργούνται σύμφωνα με τοπικές προδιαγραφές καλλιέργειας, αλλά που δεν φθάνουν στο στάδιο της ανθοφορίας λόγω εκτάκτων καιρικών συνθηκών που αναγνωρίζονται από τα οικεία κράτη μέλη, παραμένουν επιλέξιμες για ενίσχυση υπό την προϋπόθεση ότι οι σχετικές εκτάσεις δεν χρησιμοποιούνται για κανέναν άλλο σκοπό έως αυτό το στάδιο ανάπτυξης.

2. Το ποσό της ειδικής ενίσχυσης καλλιέργειας για το ρύζι είναι το ακόλουθο ανάλογα με τις αποδόσεις στα διάφορα κράτη μέλη:

Κράτος μέλος	EUR/εκτάριο
Βουλγαρία	345,255
Ελλάδα	561,00
Ισπανία	476,25
Γαλλία	
— Μητροπολιτικό έδαφος	411,75
— Γαλλική Γουιάνα	563,25
Ιταλία	453,00
Ουγγαρία	232,50
Πορτογαλία	453,75
Ρουμανία	126,075

Άρθρο 75

Εκτάσεις

Για κάθε κράτος μέλος παραγωγής, ορίζονται οι ακόλουθες βασικές εκτάσεις:

Κράτος μέλος	Βασικές εκτάσεις (εκτάρια)
Βουλγαρία	4 166
Ελλάδα	20 333
Ισπανία	104 973
Γαλλία	
— μητροπολιτικό έδαφος	19 050
— μόνο για το 2009, η Γαλλική Γουιάνα	4 190
Ιταλία	219 588
Ουγγαρία	3 222
Πορτογαλία	24 667
Ρουμανία	500

Τα κράτη μέλη μπορούν να υποδιαιρούν τη βασική τους έκταση σε βασικές υποεκτάσεις σύμφωνα με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια.

Άρθρο 76

Υπέρβαση της έκτασης

1. Όταν, σε ένα κράτος μέλος, η έκταση που καλλιεργείται με ρύζι σε συγκεκριμένο έτος υπερβαίνει τη βασική έκταση που αναφέρεται στο άρθρο 75, η έκταση ανά γεωργό για την οποία ζητείται ειδική ενίσχυση καλλιέργειας για το ρύζι μειώνεται αναλογικά κατά το έτος αυτό.

2. Όταν ένα κράτος μέλος υποδιαιρεί την ή τις βασικές του εκτάσεις σε βασικές υποεκτάσεις, η μείωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 εφαρμόζεται μόνον στους γεωργούς των βασικών υποεκτάσεων στις οποίες σημειώνεται υπέρβαση του σχετικού ορίου. Η μείωση αυτή πραγματοποιείται μόλις διενεργηθεί, στο οικείο κράτος μέλος, η αναδιανομή εκτάσεων από βασικές υποεκτάσεις που δεν έφθασαν το όριο τους προς τις βασικές υποεκτάσεις που το υπερέβησαν.

Τμήμα 2

Ενίσχυση για του παραγωγούς γεωμήλων αμυλοποιίας

Άρθρο 77

Πεδίο εφαρμογής κι ποσό της ενίσχυσης

Για τις περιόδους εμπορίας 2009/2010, 2010/2011 και 2011/2012 χορηγείται ενίσχυση σε γεωργούς οι οποίοι παράγουν γεώμηλα που προορίζονται για την παραγωγή αμύλου πατάτας υπό τους όρους του παρόντος τμήματος («ενίσχυση για παραγωγούς γεωμήλων αμυλοποιίας»).

Η ενίσχυση ανέρχεται σε 66,32 EUR για την ποσότητα γεωμήλων τα οποία χρειάζονται για την παραγωγή ενός τόνου αμύλου.

Το ποσό αυτό προσαρμόζεται ανάλογα με την περιεκτικότητα της πατάτας σε άμυλο.

Άρθρο 78

Όροι

Η ενίσχυση για τους παραγωγούς γεωμήλων αμυλοποιίας καταβάλλεται μόνον για την ποσότητα πατάτας που καλύπτεται από σύμβαση καλλιέργειας μεταξύ του παραγωγού πατάτας και του παραγωγού αμύλου στα πλαίσια της ποσόστωσης που διατίθεται για τον εν λόγω παραγωγό αμύλου πατάτας, σύμφωνα με το άρθρο 84α παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου.

Τμήμα 3

Πριμοδότηση για τις πρωτεϊνούχες καλλιέργειες

Άρθρο 79

Πεδίο εφαρμογής

Για τα έτη 2009, 2010 και 2011, χορηγείται ενίσχυση στους γεωργούς που παράγουν πρωτεϊνούχες καλλιέργειες υπό τους όρους που καθορίζονται στο παρόν τμήμα («πριμοδότηση για πρωτεϊνούχες καλλιέργειες»).

Οι πρωτεϊνούχες καλλιέργειες σπόροι περιλαμβάνουν:

- μπιζέλια που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 0713 10,
- κουκιά και φούλια που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 0713 50,
- γλυκά λούπινα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ ex 1209 29 50.

Άρθρο 80

Ποσό και επιλεξιμότητα

Η πριμοδότηση για πρωτεϊνούχες καλλιέργειες ανέρχεται σε 55,57 EUR ανά εκτάριο πρωτεϊνούχων καλλιεργειών που συγκομιζονται μετά το στάδιο της γαλακτικής ωρίμανσης.

Εντούτοις, οι καλλιέργειες σε εκτάσεις που έχουν εξ ολοκλήρου σπαρεί, οι οποίες ακολουθούν τοπικές προδιαγραφές, αλλά δεν φθάνουν στο στάδιο της γαλακτικής ωρίμανσης λόγω εκτάκτων καιρικών συνθηκών που έχουν αναγνωρισθεί από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, παραμένουν επιλέξιμες για πριμοδότηση για πρωτεϊνούχες καλλιέργειες υπό την προϋπόθεση ότι οι σχετικές εκτάσεις δεν χρησιμοποιούνται για κανέναν άλλο σκοπό έως αυτό το στάδιο ωρίμανσης.

Άρθρο 81

Εκτάσεις

- Καθορίζεται μέγιστη εγγυημένη έκταση 1 648 000 εκταρίων για την οποία είναι δυνατόν να χορηγηθεί πριμοδότηση για πρωτεϊνούχες καλλιέργειες.

2. Όταν η έκταση για την οποία ζητείται η πρωμοδότηση για πρωτεϊνούχες καλλιέργειες υπερβαίνει την μέγιστη εγγυημένη έκταση, η έκταση ανά γεωργό για την οποία ζητείται η πρωμοδότηση για πρωτεϊνούχες καλλιέργειες μειώνεται ανάλογα για το αντίστοιχο έτος, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2.

3. Όταν, σύμφωνα με το άρθρο 67, ένα κράτος μέλος αποφασίζει να εντάξει την πρωμοδότηση πρωτεϊνούχων καλλιεργειών που αναφέρεται στο παρόν τμήμα στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 141 παράγραφος 2, μειώνει τη μέγιστη εγγυημένη έκταση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου ανάλογα με τις ποσότητες πρωτεϊνούχων καλλιεργειών που αντιστοιχούν στο εν λόγω κράτος μέλος στο Παράρτημα ΧΙΙ.

Τμήμα 4

Στρεμματική ενίσχυση για καρπούς με κέλυφος

Άρθρο 82

Κοινοτική στρεμματική ενίσχυση για καρπούς με κέλυφος

1. Για το 2009, το 2010 και το 2011, χορηγείται κοινοτική ενίσχυση στους γεωργούς που παράγουν καρπούς με κέλυφος υπό τους όρους που καθορίζονται στο παρόν τμήμα («στρεμματική ενίσχυση για καρπούς με κέλυφος»).

Οι «καρποί με κέλυφος» περιλαμβάνουν:

- α) αμύγδαλα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0802 11 και 0802 12,
- β) φουντούκια που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0802 21 και 0802 22,
- γ) καρύδια που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0802 31 και 0802 32,
- δ) φιστίκια που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0802 50,
- ε) χαρούπια που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1212 10 10.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να διαφοροποιούν τη στρεμματική ενίσχυση για καρπούς με κέλυφος ανάλογα με τα προϊόντα ή αυξάνοντας ή μειώνοντας τις εθνικές εγγυημένες εκτάσεις (εφεξής καλούμενες «ΕΕΕ») που θεσπίζονται με το άρθρο 83 παράγραφος 3. Ωστόσο, σε κάθε κράτος μέλος, το συνολικό ποσό χορηγούμενης στρεμματικής ενίσχυσης για καρπούς με κέλυφος για συγκεκριμένο έτος δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο που αναφέρεται στο άρθρο 83 παράγραφος 4.

Άρθρο 83

Εκτάσεις

1. Τα κράτη μέλη χορηγούν την κοινοτική στρεμματική ενίσχυση για καρπούς με κέλυφος εντός ανωτάτου ορίου, το οποίο υπολογίζεται με πολλαπλασιασμό του αριθμού εκταρίων της εθνικής εγγυημένης τους έκτασης (ΕΕΕ), όπως ορίζει η παράγραφος 3, επί το μέσο ποσό ενίσχυσης των 120,75 EUR.

2. Θεσπίζεται μέγιστη εγγυημένη έκταση 829 229 εκταρίων.

3. Η μέγιστη εγγυημένη έκταση της παραγράφου 2 διαιρείται στις ακόλουθες ΕΕΕ:

Κράτος Μέλος	ΕΕΕ (εκτάρια)
Βέλγιο	100
Βουλγαρία	11 984
Γερμανία	1 500
Ελλάδα	41 100
Ισπανία	568 200
Γαλλία	17 300
Ιταλία	130 100
Κύπρος	5 100
Λουξεμβούργο	100
Ουγγαρία	2 900
Κάτω Χώρες	100
Αυστρία	100
Πολωνία	4 200
Πορτογαλία	41 300
Ρουμανία	1 645
Σλοβενία	300
Σλοβακία	3 100
Ηνωμένο Βασίλειο	100

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να υποδιαιρέσουν την ΕΕΕ τους σε υποεκτάσεις, με βάση αντικειμενικά κριτήρια, ιδιαίτερα σε περιφερειακό επίπεδο ή ανάλογα με την παραγωγή.

Άρθρο 84

Υπέρβαση των βασικών υποεκτάσεων

Όταν ένα κράτος μέλος υποδιαιρεί την ΕΕΕ του σε βασικές υποεκτάσεις και διαπιστώνεται υπέρβαση ορίων μιας ή περισσότερων βασικών υποεκτάσεων, η έκταση ανά γεωργό για την οποία ζητείται στρεμματική ενίσχυση για καρπούς με κέλυφος μειώνεται αναλογικά για το έτος αυτό για τους γεωργούς των βασικών υποεκτάσεων όπου διαπιστώθηκε υπέρβαση του σχετικού ορίου. Η εν λόγω μείωση πραγματοποιείται μόλις διενεργηθεί, στο οικείο κράτος μέλος, η αναδιανομή εκτάσεων από βασικές υποεκτάσεις που δεν έφθασαν το όριο της υποέκτασής τους προς τις βασικές υποεκτάσεις που το υπερέβησαν.

Άρθρο 85

Όροι επιλεξιμότητας

1. Η πληρωμή της στρεμματικής ενίσχυσης για καρπούς με κέλυφος εξαρτάται ιδιαίτερα από το ελάχιστο μέγεθος του αγροτεμαχίου και την πυκνότητα φύτευσης των δένδρων.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν ως όρο χορήγησης της στρεμματικής ενίσχυσης για καρπούς με κέλυφος τη συμμετοχή των γεωργών σε αναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών σύμφωνα με το άρθρο 125β του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007.

3. Σε περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι η καταβολή της στρεμματικής ενίσχυσης για καρπούς με κέλυφος πραγματοποιείται σε οργάνωση παραγωγών για λογαριασμό των μελών της. Στην περίπτωση αυτή, το ποσό της ενίσχυσης που λαμβάνει η οργάνωση παραγωγών καταβάλλεται στα μέλη της. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν σε μια οργάνωση παραγωγών να παρακρατεί έως και 2 % του ποσού της στρεμματικής ενίσχυσης για καρπούς με κέλυφος, ως αντιστάθμισμα των υπηρεσιών που παρέχει στα μέλη της.

Άρθρο 86

Εθνικές ενισχύσεις

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν εθνική ενίσχυση επί πλέον της στρεμματικής ενίσχυσης για καρπούς με κέλυφος, μέχρι του μέγιστου ποσού 120,75 EUR ανά εκτάριο ετησίως.

2. Η εθνική ενίσχυση μπορεί να καταβληθεί μόνο για εκτάσεις που λαμβάνουν στρεμματική ενίσχυση για καρπούς με κέλυφος.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν ως όρο χορήγησης της εθνικής ενίσχυσης τη συμμετοχή των γεωργών σε αναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών σύμφωνα με το άρθρο 125β του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007.

Τμήμα 5

Ενίσχυση για σπόρους προς σπορά

Άρθρο 87

Ενισχύσεις

1. Για τα έτη 2009, 2010 και 2011, τα κράτη μέλη τα οποία έχουν εφαρμόσει το άρθρο 70 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 και δεν χρησιμοποιούν την εναλλακτική επιλογή που προβλέπεται στο άρθρο 67 του παρόντος κανονισμού χορηγούν, σε ετήσια βάση, τις ενισχύσεις που καθορίζονται στο Παράρτημα XIII του παρόντος κανονισμού για την παραγωγή βασικού σπόρου ή πιστοποιημένων σπόρων ενός ή περισσότερων από τα είδη του παραρτήματος XIII, υπό τους όρους του παρόντος τμήματος («ενίσχυση για σπόρους προς σπορά»).

2. Στην περίπτωση που η έκταση η οποία έγινε δεκτή για πιστοποίηση και για την οποία υποβάλλεται αίτηση ενίσχυσης για σπόρους προς σπορά χρησιμοποιείται και για την υποβολή αίτησης στήριξης στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης, το ποσό της ενίσχυσης για σπόρους προς σπορά, εκτός από την περίπτωση των ειδών που αναφέρονται στο παράρτημα XIII σημεία 1 και 2, μειώνεται, αλλά όχι κάτω του μηδενός, κατά το ποσό της στήριξης του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης που θα χορηγηθεί σε ένα δεδομένο έτος για τη συγκεκριμένη έκταση.

3. Το ποσό της ζητούμενης ενίσχυσης για σπόρους προς σπορά δεν υπερβαίνει ένα ανώτατο όριο το οποίο καθορίζει η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού και το οποίο αντιστοιχεί στη συνιστώσα των ενισχύσεων για σπόρους προς σπορά για τα είδη τα οποία αφορά το εθνικό ανώτατο όριο που αναφέρεται στο άρθρο 40 του παρόντος

κανονισμού, όπως ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 64 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 («ανώτατο όριο ενίσχυσης για σπόρους προς σπορά»). Ωστόσο, για τα νέα κράτη μέλη το ανώτατο αυτό όριο αντιστοιχεί στα ποσά που αναφέρονται στο παράρτημα XIV του παρόντος κανονισμού.

Όταν το συνολικό ποσό της ζητούμενης ενίσχυσης για σπόρους προς σπορά υπερβαίνει το καθορισμένο από την Επιτροπή ανώτατο όριο ενίσχυσης για σπόρους προς σπορά, η ενίσχυση ανά γεωργό μειώνεται αναλογικά για το συγκεκριμένο έτος.

4. Οι ποικιλίες της κάνναβης (*Cannabis sativa* L.) για τις οποίες μπορεί να καταβάλλεται η ενίσχυση για σπόρους προς σπορά που προβλέπεται στο παρόν άρθρο καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2.

Τμήμα 6

Ειδική ενίσχυση καλλιέργειας για το βαμβάκι

Άρθρο 88

Πεδίο εφαρμογής

Χορηγείται ενίσχυση στους γεωργούς οι οποίοι παράγουν βαμβάκι του κωδικού ΣΟ 5201 00, υπό τους όρους που καθορίζονται στο παρόν τμήμα («ειδική ενίσχυση καλλιέργειας για το βαμβάκι»).

Άρθρο 89

Επιλεξιμότητα

1. Η ειδική ενίσχυση καλλιέργειας για το βαμβάκι χορηγείται ανά εκτάριο επιλέξιμης έκτασης βαμβακιού. Επιλέξιμη έκταση είναι εκείνη που βρίσκεται σε γεωργική γη την οποία το κράτος μέλος έχει εγκρίνει για βαμβακοπαραγωγή, έχει σπαρει με εγκεκριμένες ποικιλίες και έχει πράγματι συγκομισθεί υπό κανονικές συνθήκες ανάπτυξης των φυτών.

Η ειδική ενίσχυση καλλιέργειας για το βαμβάκι καταβάλλεται για βαμβάκι ποιότητας υγιούς, ανόθευτης και σύμφωνης με τα συναλλακτικά ήθη.

2. Τα κράτη μέλη εγκρίνουν τις εκτάσεις και τις ποικιλίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου σύμφωνα με λεπτομερείς κανόνες και όρους που θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2.

Άρθρο 90

Βασικές εκτάσεις, καθορισμένες αποδόσεις και ποσά αναφοράς

1. Οι εθνικές βασικές εκτάσεις είναι οι εξής:

- Βουλγαρία: 3 342 εκτάρια,
- Ελλάδα: 250 000 εκτάρια,
- Ισπανία: 48 000 εκτάρια,
- Πορτογαλία: 360 εκτάρια.

2. Οι καθορισμένες αποδόσεις κατά την περίοδο αναφοράς είναι οι εξής:

— Βουλγαρία: 1,2 τόνοι/εκτάριο,

— Ελλάδα: 3,2 τόνοι/εκτάριο,

— Ισπανία: 3,5 τόνοι/εκτάριο,

— Πορτογαλία: 2,2 τόνοι/εκτάριο.

3. Προκειμένου να καθορισθεί το ύψος της ενίσχυσης ανά επιλέξιμο εκτάριο πολλαπλασιάζονται οι αποδόσεις που ορίζονται στην παράγραφο 2 με τα εξής ποσά αναφοράς:

— Βουλγαρία: 671,33 EUR,

— Ελλάδα: 251,75 EUR,

— Ισπανία: 400,00 EUR,

— Πορτογαλία: 252,73 EUR.

4. Αν, σε δεδομένο κράτος μέλος και σε δεδομένο έτος, η επιλέξιμη προς ενίσχυση έκταση βαμβακιού υπερβαίνει τη βασική έκταση που ορίζεται στην παράγραφο 1, η ενίσχυση της παραγράφου 3 για το εν λόγω κράτος μέλος μειώνεται κατ' αναλογία της υπέρβασης της βασικής έκτασης.

5. Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2.

Άρθρο 91

Εγκεκριμένες διεπαγγελματικές οργανώσεις

1. Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος, ως «εγκεκριμένη διεπαγγελματική οργάνωση» νοείται νομικό πρόσωπο, συγκροτούμενο από βαμβακοπαραγωγούς και από έναν τουλάχιστον εκκοκκιστή, οι οποίοι αναπτύσσουν δραστηριότητες όπως:

α) βοήθεια για τον καλύτερο συντονισμό του τρόπου με τον οποίο το βαμβάκι διατίθεται στην αγορά, ιδίως με τη διενέργεια ερευνητικών μελετών και ερευνών στους αγορές,

β) σύνταξη υποδειγμάτων συμβάσεων που ανταποκρίνονται στους κοινοτικούς κανόνες,

γ) προσανατολισμό στους παραγωγείς προς προϊόντα τα οποία είναι καλύτερα προσαρμοσμένα στις ανάγκες της αγοράς και στη ζήτηση των καταναλωτών, ιδίως όσον αφορά την ποιότητα και την προστασία των καταναλωτών,

δ) ενημέρωση των μεθόδων και των μέσων βελτίωσης της ποιότητας των προϊόντων,

ε) ανάπτυξη στρατηγικών εμπορίας για την προώθηση του βαμβακιού μέσω καθεστώτων πιστοποίησης της ποιότητας.

2. Το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου είναι εγκατεστημένοι οι εκκοκκιστές, εγκρίνει τις διεπαγγελματικές οργανώσεις, εφόσον τηρούν τα κριτήρια που θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2.

Άρθρο 92

Καταβολή της ενίσχυσης

1. Η ανά επιλέξιμο εκτάριο ειδική ενίσχυση καλλιέργειας για το βαμβάκι καταβάλλεται στους γεωργούς σύμφωνα με το άρθρο 90.

2. Στους γεωργούς που είναι μέλη εγκεκριμένης διεπαγγελματικής οργάνωσης χορηγείται η ειδική ενίσχυση καλλιέργειας για το βαμβάκι ανά επιλέξιμο εκτάριο στο πλαίσιο της βασικής έκτασης που καθορίζεται στο άρθρο 90 παράγραφος 1, προσαυξημένη με ποσό 2 EUR.

Τμήμα 7

Ενίσχυση για παραγωγούς ζαχαροτεύτλων και ζαχαροκάλαμου

Άρθρο 93

Πεδίο εφαρμογής

1. Στα κράτη μέλη που έχουν χορηγήσει την ενίσχυση αναδιάρθρωσης που προβλέπεται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 320/2006 για τουλάχιστον 50 % της ποσόστωσης ζάχαρης που καθορίστηκε στις 20 Φεβρουαρίου 2006 στο Παράρτημα III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης (¹), χορηγείται ενίσχυση στους παραγωγούς ζαχαροτεύτλων και ζαχαροκάλαμου υπό τους όρους του παρόντος τμήματος.

2. Η ενίσχυση στους παραγωγούς ζαχαροτεύτλων και ζαχαροκάλαμου χορηγείται για πέντε το πολύ συναπτά έτη, από την περίοδο εμπορίας κατά την οποία επιτυγχάνεται το κατώτατο όριο του 50 % που αναφέρεται στην παράγραφο 1, όχι όμως αργότερα από την περίοδο εμπορίας 2013/2014.

Άρθρο 94

Όροι

Η ενίσχυση στους παραγωγούς ζαχαροτεύτλων και ζαχαροκάλαμου χορηγείται για την ποσότητα της ζάχαρης ποσόστωσης που λαμβάνεται από ζαχαροτεύτλα ή ζαχαροκάλαμο και παραδίδεται δυνάμει συμβάσεων οι οποίες συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο 50 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007.

Άρθρο 95

Ποσό της ενίσχυσης

Η ενίσχυση στους παραγωγούς ζαχαροτεύτλων και ζαχαροκάλαμου εκφράζεται ανά τόνο λευκής ζάχαρης αντιπροσωπευτικού ποιοτικού τύπου. Το ποσό της ενίσχυσης ισούται προς το ήμισυ του ποσού που προκύπτει από τη διαίρεση του ποσού του ανώτατου ορίου που αναφέρεται στο Παράρτημα XV του παρόντος κανονισμού για το οικείο κράτος μέλος για το αντίστοιχο έτος διά του συνόλου της ποσόστωσης ζάχαρης και σιροπιού νουλίνης που καθορίστηκε στις 20 Φεβρουαρίου 2006 στο Παράρτημα III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006.

Με εξαίρεση τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, τα άρθρα 121 και 132 του παρόντος κανονισμού δεν εφαρμόζονται για τις ενισχύσεις που απορροούν τους παραγωγούς ζαχαροτεύτλων και ζαχαροκάλαμου.

(¹) ΕΕ L 58, 28.2.2006, σ. 1.

Τμήμα 8

Μεταβατικές ενισχύσεις για τα οπωροκηπευτικά

Άρθρο 96

Μεταβατικές στρεμματικές ενισχύσεις

1. Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 54 παράγραφος 1 ή του άρθρου 128 παράγραφος 1, κατά την περίοδο που αναφέρεται στις εν λόγω διατάξεις, επιτρέπεται να χορηγείται μεταβατική στρεμματική ενίσχυση, υπό τους όρους του παρόντος τμήματος, στους γεωργούς που παράγουν ντομάτες, οι οποίες παραδίδονται για μεταποίηση.

2. Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 54 παράγραφος 2 ή του άρθρου 128 παράγραφος 2, κατά την περίοδο που αναφέρεται στις εν λόγω διατάξεις, επιτρέπεται να χορηγείται μεταβατική στρεμματική ενίσχυση, υπό τους όρους του παρόντος τμήματος, στους γεωργούς που παράγουν ένα ή περισσότερα προϊόντα οπωροκηπευτικών τα οποία απαριθμούνται στο άρθρο 54 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο, όπως καθορίζεται από τα κράτη μέλη, και τα οποία παραδίδονται για μεταποίηση.

Άρθρο 97

Ποσό της ενίσχυσης και επιλεξιμότητα

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν την ενίσχυση ανά εκτάριο στο οποίο καλλιεργούνται ντομάτες και κάθε προϊόν οπωροκηπευτικών που απαριθμείται στο άρθρο 54 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο σύμφωνα με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια.

2. Το συνολικό ποσό ενισχύσεων που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δεν υπερβαίνει σε καμία περίπτωση το ανώτατο όριο που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 2 ή το άρθρο 128.

3. Η ενίσχυση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου χορηγείται μόνον για εκτάσεις των οποίων η παραγωγή καλύπτεται από σύμβαση για μεταποίηση σε ένα από τα προϊόντα που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο ι) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαρτούν τη χορήγηση της ενίσχυσης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου από περαιτέρω αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια, συμπεριλαμβανομένου του όρου συμμετοχής του γεωργού σε οργάνωση παραγωγών ή ομάδα παραγωγών αναγνωρισμένη, αντίστοιχα, σύμφωνα με τα άρθρα 125β ή 125ε του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007.

Τμήμα 9

Μεταβατική ενίσχυση για τα κόκκινα φρούτα

Άρθρο 98

Ενίσχυση για τα κόκκινα φρούτα

1. Μεταβατική στρεμματική ενίσχυση χορηγείται κατά την περίοδο που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2011 στους παραγωγούς φράουλας του κωδικού ΣΟ 0810 10 00 και σμέουρων του κωδικού ΣΟ 0810 20 10, τα οποία παραδίδονται για μεταποίηση,

υπό τους όρους του παρόντος τμήματος («μεταβατική ενίσχυση για τα κόκκινα φρούτα»).

2. Η μεταβατική ενίσχυση για τα κόκκινα φρούτα χορηγείται μόνον για εκτάσεις των οποίων η παραγωγή καλύπτεται από σύμβαση για μεταποίηση σε ένα από τα προϊόντα που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο ι) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007.

3. Καταβάλλεται μεταβατική ενίσχυση για τα κόκκινα φρούτα ύψους 230 EUR ανά εκτάριο.

4. Τα κράτη μέλη επιτρέπεται να καταβάλλουν εθνική ενίσχυση επιπλέον της μεταβατικής ενίσχυσης για τα κόκκινα φρούτα. Το συνολικό ποσό της κοινοτικής και εθνικής ενίσχυσης δεν υπερβαίνει τα 400 EUR ανά εκτάριο.

5. Η μεταβατική ενίσχυση για τα κόκκινα φρούτα καταβάλλεται μόνον για τις μέγιστες εθνικές εγγυημένες εκτάσεις που κατανέμονται στα κράτη μέλη ως εξής:

Κράτος μέλος	Μεγίστη εθνική εγγυημένη έκταση (εκτάρια)
Βουλγαρία	2 400
Ουγγαρία	1 700
Λετονία	400
Λιθουανία	600
Πολωνία	48 000

Εάν η επιλέξιμη έκταση σε συγκεκριμένο κράτος μέλος και σε συγκεκριμένο έτος υπερβαίνει τη μέγιστη εθνική εγγυημένη έκταση, το ποσό της μεταβατικής ενίσχυσης για τα κόκκινα φρούτα που αναφέρεται στην παράγραφο 3 μειώνεται αναλογικά προς την υπέρβαση της μέγιστης εθνικής εγγυημένης έκτασης.

6. Τα άρθρα 121 και 132 δεν εφαρμόζονται στη μεταβατική ενίσχυση για τα κόκκινα φρούτα.

Τμήμα 10

Πριμοδοτήσεις αιγοπροβάτων

Άρθρο 99

Πεδίο εφαρμογής

Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 52, τα κράτη μέλη χορηγούν, ετησίως, πριμοδοτήσεις ή συμπληρωματικές πριμοδοτήσεις σε γεωργούς που εκτρέφουν αιγοπρόβατα υπό τους όρους του παρόντος τμήματος, εκτός εάν προβλέπεται άλλως στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 100

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «προβατίνα»: κάθε θηλυκό προβατοειδές το οποίο έχει γεννήσει τουλάχιστον μία φορά ή έχει ηλικία τουλάχιστον ενός έτους,

β) «αίγα»: κάθε θηλυκό αιγοειδές το οποίο έχει γεννήσει τουλάχιστον μία φορά ή έχει ηλικία τουλάχιστον ενός έτους.

Άρθρο 101

Πριμοδότηση για τις προβατίνες και τις αίγες

1. Ο γεωργός που κατέχει στην εκμετάλλευσή του προβατίνες μπορεί να λαμβάνει, κατόπιν αιτήσεώς του, πριμοδότηση για διατήρηση προβατινών (πριμοδότηση για τις προβατίνες).

2. Ο γεωργός που κατέχει στην εκμετάλλευσή του αίγες μπορεί να λαμβάνει, κατόπιν αιτήσεώς του, πριμοδότηση για διατήρηση αιγών (πριμοδότηση για τις αίγες). Η πριμοδότηση αυτή χορηγείται στους γεωργούς συγκεκριμένων περιοχών στις οποίες η παραγωγή πληροί τα ακόλουθα δύο κριτήρια:

α) η εκτροφή αιγών προσανατολίζεται κυρίως προς την παραγωγή αιγείου κρέατος,

β) οι τεχνικές εκτροφής αιγοειδών και προβατοειδών είναι παρόμοιες.

Κατάλογος των περιοχών αυτών καταρτίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2.

3. Η πριμοδότηση για τις προβατίνες και η πριμοδότηση για τις αίγες χορηγούνται υπό μορφή ετήσιας ενίσχυσης ανά επιλέξιμο ζώο, ανά ημερολογιακό έτος και ανά γεωργό εντός των ατομικών ανώτατων ορίων. Ο ελάχιστος αριθμός ζώων για τα οποία υποβάλλεται αίτηση πριμοδότησης καθορίζεται από το κράτος μέλος. Αυτός ο ελάχιστος αριθμός δεν είναι κατώτερος των 10 ούτε ανώτερος των 50.

4. Το ποσό της πριμοδότησης ανά προβατίνα ανέρχεται σε 21 EUR ανά προβατίνα. Ωστόσο, για τους γεωργούς που διαθέτουν στο εμπόριο πρόβειο γάλα ή προϊόντα με βάση το πρόβειο γάλα, η πριμοδότηση ανά προβατίνα ανέρχεται σε 16,8 EUR ανά προβατίνα.

5. Το ποσό της πριμοδότησης ανά αίγα ανέρχεται σε 16,8 EUR ανά αίγα.

Άρθρο 102

Συμπληρωματική πριμοδότηση

1. Σε περιοχές όπου η παραγωγή αιγοπροβάτων αποτελεί παραδοσιακή δραστηριότητα ή συνεισφέρει σημαντικά στην αγροτική οικονομία, καταβάλλεται συμπληρωματική πριμοδότηση στους γεωργούς. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις περιοχές αυτές. Σε κάθε περίπτωση, η συμπληρωματική πριμοδότηση χορηγείται μόνον σε γεωργό, στην εκμετάλλευσή του οποίου το 50 % τουλάχιστον της χρησιμοποιούμενης για τη γεωργία έκτασης βρίσκεται σε μειονεκτικές περιοχές που ορίζονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999.

2. Η συμπληρωματική πριμοδότηση χορηγείται επίσης σε γεωργό που μετακινεί εποχιακά την αγέλη του, υπό τον όρον ότι:

α) τουλάχιστον το 90 % των ζώων για τα οποία ζητεί πριμοδότηση βόσκει επί 90 τουλάχιστον συναπτές ημέρες σε επιλέξιμη περιοχή που καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1,

β) η έδρα της γεωργικής εκμετάλλευσής βρίσκεται σε επακριβώς οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή στην οποία, όπως έχει διαπιστώσει το κράτος μέλος, η εποχιακή μετακίνηση των ζώων αποτελεί παραδοσιακή πρακτική της εκτροφής αιγοπροβάτων και οι μετακινήσεις αυτές είναι απαραίτητες διότι, κατά την περίοδο της μετακίνησης, οι υπάρχοντες βοσκότοποι δεν επαρκούν.

3. Το ποσό της συμπληρωματικής πριμοδότησης ορίζεται σε 7 EUR ανά προβατίνα και ανά αίγα. Η συμπληρωματική πριμοδότηση χορηγείται υπό τους ίδιους όρους με τους προβλεπόμενους για τη χορήγηση της πριμοδότησης για τις προβατίνες και τις αίγες.

Άρθρο 103

Κοινοί κανόνες για τις πριμοδοτήσεις

1. Οι πριμοδοτήσεις καταβάλλονται στον δικαιούχο γεωργό ανάλογα με τον αριθμό των προβατινών ή/και των αιγών που διατηρεί στην εκμετάλλευσή του για μια ελάχιστη χρονική περίοδο που καθορίζεται με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2.

2. Για να είναι επιλέξιμο για πριμοδότηση, το ζώο πρέπει να αναγνωρίζεται και να καταγράφεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 21/2004.

Άρθρο 104

Ατομικά όρια

1. Την 1η Ιανουαρίου 2009, το ατομικό ανώτατο όριο ανά γεωργό που αναφέρεται στο άρθρο 101 παράγραφος 3 ισούται προς τον αριθμό των δικαιωμάτων πριμοδότησης που κατείχε ο γεωργός στις 31 Δεκεμβρίου 2008 σύμφωνα με τους σχετικούς κοινοτικούς κανόνες.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι το σύνολο των δικαιωμάτων πριμοδότησης στην επικράτεια τους δεν υπερβαίνει τα εθνικά ανώτατα όρια που ορίζονται στην παράγραφο 4 και ότι μπορούν να διατηρηθούν τα εθνικά αποθέματα που αναφέρονται στο άρθρο 106.

Μετά το τέλος της περιόδου εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης δυνάμει του άρθρου 122 και όταν εφαρμόζεται το άρθρο 52, η χορήγηση των ατομικών ανώτατων ορίων στους παραγωγούς και η δημιουργία του εθνικού αποθέματος που αναφέρεται στο άρθρο 106 πραγματοποιούνται το αργότερο στο τέλος του πρώτου έτους εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης.

3. Τα δικαιώματα πριμοδότησης, τα οποία έχουν ανακληθεί δυνάμει του μέτρου που λαμβάνεται σύμφωνα με την παράγραφο 2, πρώτο εδάφιο, ακυρώνονται.

4. Ισχύουν τα ακόλουθα εθνικά ανώτατα όρια:

Κράτος μέλος	Εθνικό ανώτατο όριο
Βουλγαρία	2 058 483
Τσεχική Δημοκρατία	66 733
Δανία	104 000
Εσθονία	48 000
Ισπανία	19 580 000
Γαλλία	7 842 000
Κύπρος	472 401
Λετονία	18 437
Λιθουανία	17 304
Ουγγαρία	1 146 000
Πολωνία	335 880
Πορτογαλία	2 690 000
Ρουμανία	5 880 620
Σλοβενία	84 909
Σλοβακία	305 756
Φινλανδία	80 000
Σύνολο	40 730 523

Άρθρο 105

Μεταβίβαση των δικαιωμάτων πριμοδότησης

1. Όταν ο γεωργός πωλεί ή μεταβιβάζει με άλλο τρόπο την εκμετάλλευσή του, μπορεί να μεταβιβάζει όλα του τα δικαιώματα πριμοδότησης στο πρόσωπο που αναλαμβάνει την εκμετάλλευσή του.

2. Ο γεωργός μπορεί επίσης να μεταβιβάζει, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, τα δικαιώματά του σε άλλους γεωργούς χωρίς να μεταβιβάσει την εκμετάλλευσή του.

Στην περίπτωση μεταβίβασης δικαιωμάτων πριμοδότησης χωρίς μεταβίβαση της εκμετάλλευσης, ένα μέρος των μεταβιβαζόμενων δικαιωμάτων, το οποίο δεν υπερβαίνει το 15 %, εκχωρείται χωρίς αποζημίωση στο εθνικό απόθεμα του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η εκμετάλλευση, προκειμένου να αναδιανεμηθεί δωρεάν.

Τα κράτη μέλη μπορούν να αποκτούν δικαιώματα πριμοδότησης από γεωργούς που συμφωνούν εθελουσίως να τα εκχωρήσουν εξ ολοκλήρου ή εν μέρει. Στην περίπτωση αυτήν, επιτρέπεται να καταβάλλονται στους εν λόγω γεωργούς, για την απόκτηση των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύσεις από τον εθνικό προϋπολογισμό.

Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, σε δεόντως δικαιολογημένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι, σε περίπτωση μεταβίβασης της εκμετάλλευσης με πώληση ή άλλον τρόπο, η μεταβίβαση των δικαιωμάτων πραγματοποιείται μέσω του εθνικού αποθέματος.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε τα δικαιώματα πριμοδότησης να μη μεταβιβάζονται εκτός ευαίσθητων ζωνών ή περιφερειών στις οποίες η εκτροφή προβάτων έχει ιδιαίτερη σημασία για την τοπική οικονομία.

4. Πριν από ημερομηνία που θα καθορίσουν, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την προσωρινή μεταβίβαση μέρους των δικαιωμάτων πριμοδότησης που δεν προορίζεται να χρησιμοποιηθεί από τον γεωργό που τα κατέχει.

Άρθρο 106

Εθνικό απόθεμα

1. Κάθε κράτος μέλος διατηρεί εθνικό απόθεμα δικαιωμάτων πριμοδότησης.

2. Τα δικαιώματα πριμοδότησης που ανακαλούνται σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 2 ή σύμφωνα με άλλες κοινοτικές διατάξεις προστίθενται στο εθνικό απόθεμα.

3. Τα κράτη μπορούν να καταθέτουν σε γεωργούς δικαιώματα πριμοδότησης, εντός των ορίων των εθνικών τους αποθεμάτων. Κατά την κατανομή αυτήν, αποδίδουν προτεραιότητα ιδίως στους νεοεισερχόμενους στον τομέα γεωργούς, στους νέους σε ηλικία γεωργούς ή σε άλλους γεωργούς με προτεραιότητα.

Άρθρο 107

Ανώτατα όρια

Το άθροισμα των ποσών κάθε ζητούμενης πριμοδότησης δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο που καθορίζει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 2.

Όταν το συνολικό ποσό της ζητούμενης ενίσχυσης υπερβαίνει το καθορισμένο ανώτατο όριο, η ενίσχυση ανά γεωργό μειώνεται αναλογικά για το συγκεκριμένο έτος.

Τμήμα 11

Ενισχύσεις για το βόειο και μοσχάρισιο κρέας

Άρθρο 108

Πεδίο εφαρμογής

Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 53, τα κράτη μέλη χορηγούν, υπό τους όρους του παρόντος τμήματος και εάν δεν προβλέπεται άλλως στον παρόντα κανονισμό, την ή τις πρόσθετες ενισχύσεις που επιλέγει το οικείο κράτος μέλος σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο.

Άρθρο 109

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- α) «περιφέρεια»: κράτος μέλος ή περιφέρεια κράτους μέλους κατ' επιλογή του συγκεκριμένου κράτους μέλους,
- β) «ταύρος»: το μη ευνουχισμένο αρσενικό βοοειδές,
- γ) «βόδι»: το ευνουχισμένο αρσενικό βοοειδές,
- δ) «θηλάζουσα αγελάδα»: αγελάδα που ανήκει σε κρεοπαραγωγική φυλή ή που προέρχεται από διασταύρωση με ζώο κρεοπαραγωγικής φυλής και ανήκει σε αγέλη η οποία προορίζεται για εκτροφή μόσχων κρεοπαραγωγής,
- ε) «δαμαλίδα»: θηλυκό βοοειδές από την ηλικία των 8 μηνών το οποίο δεν έχει γεννήσει ακόμη.

Άρθρο 110

Ειδική πριμοδότηση

1. Ο γεωργός ο οποίος διατηρεί αρσενικά βοοειδή στην εκμετάλλευσή του, έχει τη δυνατότητα να λάβει, κατόπιν αιτήσεώς του, ειδική πριμοδότηση. Η πριμοδότηση αυτή χορηγείται υπό μορφή ετήσιας πριμοδότησης ανά ημερολογιακό έτος και ανά εκμετάλλευση εντός των περιφερειακών ανώτατων ορίων για 90 ζώα το πολύ, για καθεμία από τις ομάδες ηλικίας που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «περιφερειακό ανώτατο όριο» νοείται ο αριθμός των ζώων για τα οποία μπορεί να χορηγηθεί, σε μια περιφέρεια και ανά ημερολογιακό έτος, η ειδική πριμοδότηση.

2. Η ειδική πριμοδότηση χορηγείται κατ' ανώτατο όριο:

- α) μια φορά κατά τη διάρκεια της ζωής ταύρων από την ηλικία των 9 μηνών, ή
- β) δύο φορές κατά τη διάρκεια της ζωής κάθε βοδιού:
 - ι) την πρώτη φορά σε ηλικία 9 μηνών,
 - ii) τη δεύτερη φορά αφού φθάσει στην ηλικία των 21 μηνών.

3. Για να είναι επιλέξιμο για ειδική πριμοδότηση:

- α) κάθε ζώο για το οποίο υποβάλλεται αίτηση πρέπει να βρίσκεται στην κατοχή του γεωργού για πάχυνση επί χρονικό διάστημα που θα καθορισθεί με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2,
- β) κάθε ζώο πρέπει να καλύπτεται, έως τη σφαγή ή την εξαγωγή του, από διαβατήριο που αναφέρεται στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1760/2000 και το οποίο περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία σχετικά με την κατάσταση του από άποψη πριμοδότησης ή, εάν δεν υπάρχει, από ισοδύναμο διοικητικό έγγραφο.

4. Όταν σε μια περιφέρεια ο συνολικός αριθμός ταύρων ηλικίας τουλάχιστον 9 μηνών και βοδιών ηλικίας από 9 έως 20 μηνών, για τα οποία υποβάλλεται αίτηση και τα οποία πληρούν τους όρους για τη χορήγηση της ειδικής πριμοδότησης, υπερβαίνει το εφαρμοστέο περιφερειακό ανώτατο όριο που αναφέρεται στην παράγραφο 8, ο

συνολικός αριθμός των επιλέξιμων βάσει της παραγράφου 2 στοιχεία α) και β) ζώων, ανά γεωργό για το συγκεκριμένο έτος μειώνεται αναλόγως.

5. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1 και 4, τα κράτη μέλη μπορούν με βάση αντικειμενικά κριτήρια που είναι μέρος μιας πολιτικής αγροτικής ανάπτυξης και μόνον υπό τον όρο ότι λαμβάνονται υπόψη περιβαλλοντικές πτυχές, καθώς και πτυχές απασχόλησης, να τροποποιούν ή να μην εφαρμόζουν το όριο των 90 ζώων ανά εκμετάλλευση και ομάδα ηλικίας. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να εφαρμόζουν την παράγραφο 4 κατά τέτοιον τρόπο ώστε να επιτυγχάνεται το επίπεδο μειώσεων που απαιτείται για την τήρηση του εφαρμοστέου περιφερειακού ανώτατου ορίου, χωρίς να εφαρμόζουν τις μειώσεις αυτές σε μικρογεωργούς οι οποίοι, όσον αφορά το συγκεκριμένο έτος, δεν υποβάλλουν αιτήσεις ειδικής πριμοδότησης για αριθμό ζώων ο οποίος υπερβαίνει τον κατώτατο αριθμό που ορίζει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να χορηγούν ειδική πριμοδότηση κατά τη σφαγή. Στην περίπτωση αυτήν, το κριτήριο ηλικίας που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) για τους ταύρους αντικαθίσταται από κατώτατο βάρος σφαγίου 185 χλγρ.

Η πριμοδότηση καταβάλλεται ή καταβάλλεται εκ νέου στο γεωργό.

7. Το ποσό της ειδικής πριμοδότησης καθορίζεται σε:

- α) 210 EUR ανά επιλέξιμο ταύρο,
- β) 150 EUR ανά επιλέξιμο βόδι και κατηγορία ηλικίας.

8. Ισχύουν τα ακόλουθα περιφερειακά ανώτατα όρια:

Κράτος μέλος	Περιφερειακό ανώτατο όριο
Βουλγαρία	90 343
Τσεχική Δημοκρατία	244 349
Δανία	277 110
Γερμανία	1 782 700
Εσθονία	18 800
Κύπρος	12 000
Λετονία	70 200
Λιθουανία	150 000
Πολωνία	926 000
Ρουμανία	452 000
Σλοβενία	92 276
Σλοβακία	78 348
Φινλανδία	250 000
Σουηδία	250 000

Άρθρο 111

Πριμοδότηση για τις θηλάζουσες αγελάδες

1. Στον γεωργό που διατηρεί στην εκμετάλλευσή του θηλάζουσες αγελάδες επιτρέπεται να χορηγείται, κατόπιν αιτήσεώς του, πριμοδότηση για τη διατήρηση αγέλης θηλαζουσών αγελάδων (πριμοδότηση για θηλάζουσες αγελάδες). Η πριμοδότηση αυτή χορηγείται υπό μορφή ετήσιας πριμοδότησης ανά έτος και ανά γεωργό εντός των ατομικών ανώτατων ορίων.

2. Η πριμοδότηση για τις θηλάζουσες αγελάδες χορηγείται σε κάθε γεωργό ο οποίος:

α) δεν παραδίδει γάλα, ούτε γαλακτοκομικά προϊόντα προερχόμενα από την εκμετάλλευσή του επί 12 μήνες από την ημέρα υποβολής της αίτησης.

Όστόσο, η απευθείας διάθεση γάλακτος ή γαλακτοκομικών προϊόντων από τον γεωργό στον καταναλωτή δεν εμποδίζει τη χορήγηση της πριμοδότησης.

β) παραδίδει γάλα ή γαλακτοκομικά προϊόντα των οποίων η συνολική ατομική ποσόστωση που αναφέρεται στο άρθρο 67 κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 δεν υπερβαίνει τα 120 000 χιλιόγραμμα.

Όστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν, με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια που καθορίζουν, να τροποποιούν ή να μην εφαρμόζουν το ποσοτικό αυτό όριο, εφόσον ο γεωργός διατηρεί, επί έξι τουλάχιστον συναπτούς μήνες από την ημέρα υποβολής της αίτησης, αριθμό θηλαζουσών αγελάδων ίσο με το 60 %, τουλάχιστον, και αριθμό δαμαλίδων ίσο με το 40 %, το πολύ, του αριθμού των ζώων για τα οποία ζητήθηκε πριμοδότηση.

Ο προσδιορισμός του αριθμού επιλέξιμων ζώων δυνάμει των στοιχείων α) και β) του πρώτου εδαφίου, είτε οι αγελάδες ανήκουν σε αγέλη θηλαζουσών αγελάδων είτε σε αγέλη γαλακτοπαραγωγής, πραγματοποιείται βάσει της ατομικής ποσόστωσης του δικαιούχου που είναι διαθέσιμη στην εκμετάλλευσή στις 31 Μαρτίου του συγκεκριμένου ημερολογιακού έτους, εκφραζόμενη σε τόνους, και της μέσης απόδοσης σε γάλα.

3. Το δικαίωμα του γεωργού για πριμοδότηση περιορίζεται από την εφαρμογή ατομικού ανώτατου ορίου όπως ορίζεται στο άρθρο 112.

4. Το ποσό της πριμοδότησης καθορίζεται σε 200 EUR ανά επιλέξιμο ζώο.

5. Τα κράτη μέλη επιτρέπεται να χορηγούν πρόσθετη εθνική πριμοδότηση για θηλάζουσες αγελάδες, έως 50 EUR ανά ζώο, υπό τον όρον ότι δεν δημιουργούνται διακρίσεις μεταξύ κτηνοτρόφων του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Όσον αφορά τις εκμεταλλεύσεις που βρίσκονται σε περιφέρεια η οποία ορίζεται στα άρθρα 5 και 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής⁽¹⁾, τα πρώτα 24,15 EUR ανά ζώο της συμπληρωματικής αυτής πριμοδότησης χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΕ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 210, 31.7.2006, σ. 25.

Όσον αφορά εκμεταλλεύσεις που βρίσκονται στην επικράτεια κράτους μέλους, εάν στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ο πληθυσμός βοοειδών περιλαμβάνει υψηλό ποσοστό θηλαζουσών αγελάδων, που αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 30 % του συνολικού αριθμού αγελάδων, και εάν τουλάχιστον το 30 % των σφαζόμενων αρσενικών βοοειδών ανήκουν στις κατηγορίες διάπλασης S και E, το ΕΓΤΕ χρηματοδοτεί το σύνολο της πρόσθετης πριμοδότησης. Τυχόν υπέρβαση των ποσοστών αυτών καθορίζεται βάσει του μέσου όρου των δύο ετών που προηγούνται του έτους κατά το οποίο χορηγείται η πριμοδότηση.

6. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, λαμβάνονται υπόψη μόνον οι δαμαλίδες που ανήκουν σε κρεοπαραγωγική φυλή ή προέρχονται από διασταύρωση με τέτοια φυλή και ανήκουν σε αγέλη που προορίζεται για την εκτροφή μόσχων κρεοπαραγωγής.

Άρθρο 112

Ατομικό ανώτατο όριο για θηλάζουσες αγελάδες

1. Σε κάθε γεωργό που εκτρέφει θηλάζουσες αγελάδες χορηγείται ενίσχυση εντός των ατομικών ανώτατων ορίων που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 126 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι το σύνολο των δικαιωμάτων πριμοδότησης στην επικράτεια τους δεν υπερβαίνει τα εθνικά ανώτατα όρια που ορίζονται στην παράγραφο 5 και ότι μπορούν να διατηρηθούν τα εθνικά αποθέματα που αναφέρονται στο άρθρο 114.

Μετά το τέλος της περιόδου εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης σύμφωνα με το άρθρο 122 και όταν εφαρμόζεται το άρθρο 53 παράγραφος 1, η χορήγηση των ατομικών ανώτατων ορίων στους παραγωγούς και η δημιουργία του εθνικού αποθέματος που αναφέρεται στο άρθρο 114 πραγματοποιούνται το αργότερο στο τέλος του πρώτου έτους εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης.

3. Όταν, για την προσαρμογή που αναφέρεται στην παράγραφο 2, απαιτείται μείωση των ατομικών ανώτατων ορίων των γεωργών, η μείωση αυτή πραγματοποιείται χωρίς αντισταθμιστική ενίσχυση και αποφασίζεται με βάση αντικειμενικά κριτήρια, στα οποία συμπεριλαμβάνονται ιδίως:

α) το ποσοστό χρησιμοποίησης από τους γεωργούς των ατομικών ανώτατων ορίων κατά τα τρία προ του 2000 έτη αναφοράς,

β) η εφαρμογή προγράμματος επενδύσεων ή εκτατικοποίησης στον τομέα του βοείου και μοσχαρίσιου κρέατος,

γ) οι ειδικές φυσικές συνθήκες ή η επιβολής κυρώσεων, που έχουν ως αποτέλεσμα τη μη καταβολή ή την καταβολή μειωμένης πριμοδότησης κατά τουλάχιστον ένα έτος αναφοράς,

δ) πρόσθετες εξαιρετικές περιστάσεις που είχαν ως αποτέλεσμα οι πληρωμές κατά τουλάχιστον ένα έτος αναφοράς να μην αντιστοιχούν στην πραγματική κατάσταση όπως αυτή είχε διαπιστωθεί τα προηγούμενα έτη.

4. Τα δικαιώματα πριμοδότησης που έχουν ανακληθεί σύμφωνα με τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 καταργούνται.

5. Ισχύουν τα ακόλουθα εθνικά ανώτατα όρια:

Κράτος μέλος	Εθνικό ανώτατο όριο
Βέλγιο	394 253
Βουλγαρία	16 019
Τσεχική Δημοκρατία	90 300
Εσθονία	13 416
Ισπανία	1 441 539
Γαλλία	3 779 866
Κύπρος	500
Λετονία	19 368
Λιθουανία	47 232
Ουγγαρία	117 000
Μάλτα	454
Αυστρία	375 000
Πολωνία	325 581
Πορτογαλία	458 941
Ρουμανία	150 000
Σλοβενία	86 384
Σλοβακία	28 080

Άρθρο 113

Μεταβίβαση δικαιωμάτων πριμοδότησης για τις θηλάζουσες αγελάδες

1. Όταν ο γεωργός πωλεί ή μεταβιβάζει με άλλον τρόπο την εκμετάλλευσή του, μπορεί να μεταβιβάζει όλα του τα δικαιώματα πριμοδότησης θηλαζουσών αγελάδων στο πρόσωπο που αναλαμβάνει την εκμετάλλευσή του.

2. Ο γεωργός που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μπορεί επίσης να μεταβιβάζει, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, αυτά τα δικαιώματα σε άλλους γεωργούς χωρίς να μεταβιβάσει την εκμετάλλευσή του.

Όταν τα δικαιώματα πριμοδότησης μεταβιβάζονται χωρίς μεταβίβαση της εκμετάλλευσης, ένα μέρος των μεταβιβαζόμενων δικαιωμάτων, το οποίο δεν υπερβαίνει το 15 %, εκχωρείται χωρίς αποζημίωση στο εθνικό απόθεμα του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η εκμετάλλευσή του προκειμένου να αναδιανεμηθεί δωρεάν.

3. Τα κράτη μέλη:

α) λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την αποφυγή της μεταβίβασης των δικαιωμάτων πριμοδότησης εκτός των ευαίσθητων ζωνών ή

των περιοχών στις οποίες η παραγωγή βοείου και μοσχारीσιου κρέατος είναι ιδιαίτερα σημαντική για την τοπική οικονομία,

β) μπορούν να προβλέπουν ότι η μεταβίβαση των δικαιωμάτων χωρίς μεταβίβαση της εκμετάλλευσης πραγματοποιείται απευθείας μεταξύ γεωργών ή μέσω του εθνικού αποθέματος.

4. Πριν από ημερομηνία που θα καθορίσουν, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την προσωρινή μεταβίβαση μέρους των δικαιωμάτων πριμοδότησης που δεν προορίζεται να χρησιμοποιηθεί από τον γεωργό που τα κατέχει.

Άρθρο 114

Εθνικό απόθεμα δικαιωμάτων πριμοδότησης για τις θηλάζουσες αγελάδες

1. Κάθε κράτος μέλος διατηρεί εθνικό απόθεμα δικαιωμάτων πριμοδότησης για τις θηλάζουσες αγελάδες.

2. Τα δικαιώματα πριμοδότησης τα οποία ανακαλούνται σύμφωνα με το άρθρο 113 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο ή σύμφωνα με άλλες κοινοτικές διατάξεις προστίθενται στο εθνικό απόθεμα με την επιφύλαξη του άρθρου 112 παράγραφος 4.

3. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν, εντός των ορίων των αποθεμάτων αυτών, τα εθνικά τους αποθέματα για την κατανομή δικαιωμάτων πριμοδότησης ιδίως στους νεοεισερχόμενους στον τομέα γεωργούς, στους νέους σε ηλικία γεωργούς και σε άλλους γεωργούς με προτεραιότητα.

Άρθρο 115

Δαμαλίδες

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 111 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη, στα οποία άνω του 60 % των θηλαζουσών αγελάδων και δαμαλίδων διατηρούνται σε ορεινές περιοχές κατά την έννοια του άρθρου 50 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005, μπορούν να αποφασίζουν να διαχειρίζονται τη χορήγηση της πριμοδότησης θηλαζουσών αγελάδων για δαμαλίδες χωριστά από την πριμοδότηση για τις θηλάζουσες αγελάδες εντός των ορίων ενός χωριστού εθνικού ανώτατου ορίου που θα καθοριστεί από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Το χωριστό αυτό εθνικό ανώτατο όριο δεν υπερβαίνει το 40 % του εθνικού ανώτατου ορίου του συγκεκριμένου κράτους μέλους το οποίο καθορίζεται στο άρθρο 112 παράγραφος 5. Το εθνικό αυτό ανώτατο όριο μειώνεται κατά ποσό ίσο προς το χωριστό εθνικό ανώτατο όριο. Όταν, σε κράτος μέλος που ασκεί το δικαίωμα που προβλέπεται στην παρούσα παράγραφο, ο συνολικός αριθμός δαμαλίδων, για τις οποίες έχει υποβληθεί αίτηση και οι οποίες πληρούν τους όρους για τη χορήγηση της πριμοδότησης για θηλάζουσες αγελάδες, υπερβαίνει το χωριστό ανώτατο όριο, ο αριθμός των επιλέξιμων δαμαλίδων ανά γεωργό για το συγκεκριμένο έτος μειώνεται κατ' αναλογία.

2. Για το σκοπό του παρόντος άρθρου, λαμβάνονται υπόψη μόνον οι δαμαλίδες κρεοπαραγωγικής φυλής ή οι δαμαλίδες που προέρχονται από διασταύρωση με κρεοπαραγωγική φυλή.

Άρθρο 116

Πριμοδότηση σφαγής

1. Ο γεωργός που διατηρεί βοοειδή στην εκμετάλλευσή του μπορεί να δικαιούται, κατόπιν αιτήσεως, πριμοδότηση σφαγής. Η πριμοδότηση αυτή χορηγείται κατά τη σφαγή των επιλέξιμων ζώων ή κατά την εξαγωγή τους σε τρίτη χώρα και εντός εθνικών ανώτατων ορίων που θα καθορισθούν.

Για την πριμοδότηση σφαγής είναι επιλέξιμα:

- α) οι ταύροι, τα βόδια, οι αγελάδες και οι δαμαλίδες από την ηλικία των οκτώ μηνών,
- β) οι μόσχοι ηλικίας τουλάχιστον ενός μηνός και το πολύ οκτώ μηνών και βάρους σφαγίου έως 185 χιλιόγραμμα.

Τα ζώα που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο σημεία (α) και (β) είναι επιλέξιμα για πριμοδότηση σφαγής εφόσον έχουν διατηρηθεί από τον γεωργό επί διάστημα που θα καθορισθεί.

2. Το ποσό της πριμοδότησης καθορίζεται σε:

- α) 80 EUR ανά επιλέξιμο ζώο, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α),
- β) 50 EUR ανά επιλέξιμο ζώο, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β).

3. Τα εθνικά ανώτατα όρια που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθορίζονται ανά κράτος μέλος και χωριστά για τις δύο ομάδες ζώων που ορίζονται στα στοιχεία α) και β) της εν λόγω παραγράφου. Κάθε ανώτατο όριο ισούται προς τον αριθμό των αντίστοιχων ζώων κάθε μιας από τις δύο αυτές ομάδες τα οποία, το 1995, εσφάγησαν στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Ο αριθμός ζώων που εξήχθησαν σε τρίτες χώρες, σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat ή με οποιαδήποτε άλλα δημοσιευμένα επίσημα στατιστικά στοιχεία για το έτος αυτό τα οποία αποδέχεται η Επιτροπή, προστίθεται σε κάθε ανώτατο όριο.

Τα ισχύοντα εθνικά ανώτατα όρια των νέων κρατών μελών είναι:

	Ταύροι, βόδια, αγελάδες και δαμαλίδες	Μόσχοι άνω του ενός μηνός και κάτω των οκτώ μηνών και βάρους σφαγίου έως 185 χλγρ
Βουλγαρία	22 191	101 542
Τσεχική Δημοκρατία	483 382	27 380
Εσθονία	107 813	30 000
Κύπρος	21 000	—
Λετονία	124 320	53 280

	Ταύροι, βόδια, αγελάδες και δαμαλίδες	Μόσχοι άνω του ενός μηνός και κάτω των οκτώ μηνών και βάρους σφαγίου έως 185 χλγρ
Λιθουανία	367 484	244 200
Ουγγαρία	141 559	94 439
Μάλτα	6 002	17
Πολωνία	1 815 430	839 518
Ρουμανία	1 148 000	85 000
Σλοβενία	161 137	35 852
Σλοβακία	204 062	62 841

4. Όταν, σε συγκεκριμένο κράτος μέλος, ο συνολικός αριθμός ζώων, για τα οποία έχει υποβληθεί αίτηση όσον αφορά μία από τις δύο ομάδες ζώων που ορίζονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) ή β), και τα οποία πληρούν τους όρους για τη χορήγηση της πριμοδότησης σφαγής, υπερβαίνει το εθνικό ανώτατο όριο της κατηγορίας αυτής, ο συνολικός αριθμός των επιλέξιμων ζώων της ομάδας αυτής ανά γεωργό για το συγκεκριμένο έτος μειώνεται κατ' αναλογία.

Άρθρο 117

Κοινοί κανόνες για τις πριμοδοτήσεις

Για να είναι επιλέξιμο για ενισχύσεις δυνάμει του παρόντος τμήματος, ένα ζώο πρέπει να αναγνωρίζεται και να καταγράφεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1760/2000.

Εντούτοις, ένα ζώο θεωρείται επίσης επιλέξιμο για την ενίσχυση όταν οι πληροφορίες που ορίζονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1760/2000 έχουν διαβιβασθεί στην αρμόδια αρχή κατά την πρώτη ημέρα της περιόδου κατοχής του ζώου όπως καθορίζεται με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 118

Ανώτατα όρια

Το άθροισμα των ποσών κάθε ζητούμενης ενίσχυσης δυνάμει του παρόντος τμήματος δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο που καθορίζει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 2.

Όταν το συνολικό ποσό των ζητούμενων ενισχύσεων υπερβαίνει το καθοριζόμενο ανώτατο όριο, οι ενισχύσεις ανά γεωργό μειώνονται αναλογικά για το συγκεκριμένο έτος.

Άρθρο 119

Ουσίες απαγορευμένες δυνάμει της οδηγίας 96/22/ΕΚ

1. Εάν κατάλοιπα ουσιών απαγορευμένων δυνάμει της οδηγίας 96/22/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2006, για την απαγόρευση της χρησιμοποίησης ορισμένων ουσιών με ορμονική ή θυρεοστατική δράση και των βανταγωνιστικών ουσιών στη ζωική παραγωγή για κερδοσκοπικούς λόγους ⁽¹⁾, ή κατάλοιπα ουσιών που επιτρέπονται μεν δυνάμει της ως άνω οδηγίας, αλλά χρησιμοποιήθηκαν παράνομα, ανιχνευθούν, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της οδηγίας 96/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1996, περί της λήψης μέτρων ελέγχου για ορισμένες ουσίες και τα κατάλοιπά τους σε ζώνα ζωα και στα προϊόντα τους ⁽²⁾, σε ζώο που ανήκει στην αγέλη βοοειδών ενός γεωργού ή εάν βρεθεί, σε οποιαδήποτε μορφή στην εκμετάλλευση του γεωργού, μη επιτρεπόμενη ουσία ή προϊόν ή επιτρεπόμενη δυνάμει της οδηγίας 96/22/ΕΚ ουσία ή προϊόν που όμως κατέχεται παράνομα, ο γεωργός αποκλείεται, κατά το ημερολογιακό έτος της εν λόγω διαπίστωσης, από την εισπραξη των ποσών που προβλέπονται στο παρόν τμήμα.

Σε περίπτωση υποτροπής, η διάρκεια της περιόδου αποκλεισμού μπορεί, ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης, να ανέλθει σε πέντε έτη από το έτος κατά το οποίο διαπιστώθηκε η υποτροπή.

2. Εάν ο ιδιοκτήτης ή ο κάτοχος των ζώων παρεμποδίζει τη διενέργεια των επιθεωρήσεων και τη δειγματοληψία που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή εθνικών σχεδίων επιτήρησης των καταλοίπων ή την διενέργεια των ερευνών και των ελέγχων που προβλέπονται από την οδηγία 96/23/ΕΚ, εφαρμόζονται οι κυρώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Εθνικές ενισχύσεις

Άρθρο 120

Εθνική ενίσχυση για καρπούς με κέλυφος

1. Από το 2012 και μετά ή εφόσον, σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 67, η στρεμματική ενίσχυση για τους καρπούς που αναφέρονται στο τμήμα 4 του κεφαλαίου 1 του παρόντος τίτλου εντάσσεται στο καθιερωθέν ενιαίο ενίσχυσης, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν εθνική ενίσχυση μέχρι μεγίστου ποσού 120,75 EUR ανά εκτάριο ετησίως στους γεωργούς που παράγουν τα ακόλουθα προϊόντα:

- α) αμύγδαλα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0802 11 και 0802 12,
- β) φουντούκια που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0802 21 και 0802 22,
- γ) καρύδια που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0802 31 και 0802 32,
- δ) φιστίκια που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0802 50,
- ε) χαρούπια που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1212 10 10.

2. Η εθνική ενίσχυση μπορεί να καταβάλλεται μόνον εντός του ορίου μέγιστης έκτασης:

⁽¹⁾ ΕΕ L 125, 23.5.1996, σ. 3.
⁽²⁾ ΕΕ L 125, 23.5.1996, σ. 10.

Κράτος μέλος	Μέγιστη έκταση (εκτάρια)
Βέλγιο	100
Βουλγαρία	11 984
Γερμανία	1 500
Ελλάδα	41 100
Ισπανία	568 200
Γαλλία	17 300
Ιταλία	130 100
Κύπρος	5 100
Λουξεμβούργο	100
Ουγγαρία	2 900
Κάτω Χώρες	100
Πολωνία	4 200
Πορτογαλία	41 300
Ρουμανία	1 645
Σλοβενία	300
Σλοβακία	3 100
Ηνωμένο Βασίλειο	100

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν ως όρο χορήγησης της εθνικής ενίσχυσης τη συμμετοχή των γεωργών σε αναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών σύμφωνα με το άρθρο 125β του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΑΜΕΣΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΣΤΑ ΝΕΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 121

Εισαγωγή των άμεσων ενισχύσεων

Στα νέα κράτη μέλη, πλην της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, εισάγονται άμεσες ενισχύσεις σύμφωνα με το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα αυξήσεων, εκφραζόμενων ως ποσοστό του τότε ισχύοντος επιπέδου των ενισχύσεων αυτών στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών:

- 60 % το 2009,
- 70 % το 2010,

- 80 % το 2011,
- 90 % το 2012,
- 100 % από το 2013 και μετά.

Στη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, εισάγονται άμεσες ενισχύσεις σύμφωνα με το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα αυξήσεων, εκφραζόμενων ως ποσοστό του τότε ισχύοντος επιπέδου των ενισχύσεων αυτών στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών:

- 35 % το 2009,
- 40 % το 2010,
- 50 % το 2011,
- 60 % το 2012,
- 70 % το 2013,
- 80 % το 2014,
- 90 % το 2015,
- 100 % από το 2016 και μετά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης

Άρθρο 122

Καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης

1. Τα νέα κράτη μέλη που αποφάσισαν να αντικαταστήσουν τις άμεσες ενισχύσεις, με εξαίρεση, για το 2009, το 2010 και το 2011, τη μεταβατική ενίσχυση για τα κόκκινα φρούτα που θεσπίζεται στον τίτλο IV κεφάλαιο 1 τμήμα 9 και, για το 2009, την ενίσχυση για τις ενεργειακές καλλιέργειες που αναφέρονται στον τίτλο IV κεφάλαιο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, με καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης, χορηγούν ενισχύσεις στους γεωργούς σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

2. Η ενιαία στρεμματική ενίσχυση χορηγείται επί ετησίας βάσεως. Η ενιαία στρεμματική ενίσχυση χορηγείται ετησίως, υπολογίζεται δε με διαίρεση της ετήσιας συνολικής χρηματοδότησης, που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 123, δια της γεωργικής έκτασης κάθε νέου κράτους μέλους, που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 124.

3. Το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης διατίθεται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013. Τα νέα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή την πρόθεσή τους να παύσουν την εφαρμογή του καθεστώτος το αργότερο έως την 1η Αυγούστου του τελευταίου έτους εφαρμογής.

4. Μετά τη λήξη της περιόδου εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης, οι άμεσες ενισχύσεις εφαρμόζονται σύμφωνα με τους σχετικούς κοινοτικούς κανόνες και βάσει των ποσοτικών παραμέτρων, όπως η βασική έκταση, τα ανώτατα όρια πρωτοδότησης και οι μέγιστες εγγυημένες ποσότητες, που ορίζονται στις Πράξεις Προσχώρησης του 2003 και του 2005 και στην επακόλουθη κοινοτική νομοθεσία για κάθε άμεση ενίσχυση. Στη συνέχεια, εφαρμόζονται τα ποσοστά που ορίζονται στο άρθρο 121 του παρόντος κανονισμού για τα οικεία έτη.

Άρθρο 123

Ετήσια συνολική χρηματοδότηση

1. Για κάθε νέο κράτος μέλος, η Επιτροπή καθορίζει ετήσια συνολική χρηματοδότηση ως το άθροισμα των κονδυλίων που θα ήταν διαθέσιμα όσον αφορά το οικείο ημερολογιακό έτος για τη χορήγηση άμεσων ενισχύσεων στο νέο κράτος μέλος.

Η ετήσια συνολική χρηματοδότηση καθορίζεται σύμφωνα με τους σχετικούς κοινοτικούς κανόνες και βάσει των ποσοτικών παραμέτρων, όπως βασικές εκτάσεις, ανώτατα όρια πρωτοδοτήσεων και μέγιστες εγγυημένες ποσότητες, που ορίζονται στις Πράξεις Προσχώρησης του 2003 και του 2005 και στην επακόλουθη κοινοτική νομοθεσία για κάθε άμεση ενίσχυση.

Η ετήσια συνολική χρηματοδότηση προσαρμόζεται με χρήση του σχετικού ποσοστού που αναφέρεται στο άρθρο 121 για τη σταδιακή εισαγωγή άμεσων ενισχύσεων, εκτός από τα ποσά που διατίθενται σύμφωνα με το Παράρτημα XV ή σύμφωνα με τη διαφορά μεταξύ αυτών των ποσών ή των ποσών που αντιστοιχούν στον τομέα των οπωροκηπευτικών και εκείνων που πράγματι εφαρμόζονται κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 130 παράγραφος 1.

2. Εάν σε δεδομένο έτος οι ενιαίες στρεμματικές ενισχύσεις σε ένα νέο κράτος μέλος υπερβαίνουν την ετήσια συνολική χρηματοδότησή του, το εθνικό ποσό ανά εκτάριο που εφαρμόζεται στο εν λόγω κράτος μέλος μειώνεται αναλογικά με εφαρμογή ενός συντελεστή μείωσης.

Άρθρο 124

Εκτάσεις υπαγόμενες στο καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης

1. Η γεωργική έκταση νέου κράτους μέλους, πλην της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης είναι το μέρος της χρησιμοποιούμενης γεωργικής έκτασης του κράτους αυτού το οποίο έχει διατηρηθεί σε καλή γεωργική κατάσταση στις 30 Ιουνίου 2003, είτε καλλιεργείται είτε όχι κατά την εν λόγω ημερομηνία και, ανάλογα με την περίπτωση, προσαρμοζόμενο με τα αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια που καθορίζει το εν λόγω νέο κράτος μέλος έπειτα από έγκριση της Επιτροπής.

Για τους σκοπούς του παρόντος τίτλου, ως «χρησιμοποιούμενη γεωργική έκταση» νοείται η συνολική έκταση που καταλαμβάνεται από αρόσιμη γη, μόνιμους βοσκότοπους, μόνιμες καλλιέργειες και οικογενειακούς κήπους όπως ορίζεται από την Επιτροπή για στατιστικούς λόγους.

Για τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, η γεωργική έκταση που υπάγεται στο καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης αποτελεί μέρος της χρησιμοποιούμενης γεωργικής της έκτασης η οποία διατηρείται σε καλή γεωργική κατάσταση, είτε καλλιεργείται είτε όχι, προσαρμοζόμενο, ανάλογα με την περίπτωση, με τα αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια που καθορίζει η Βουλγαρία ή η Ρουμανία έπειτα από έγκριση της Επιτροπής.

2. Για τη χορήγηση ενισχύσεων δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης, επιλέξιμα είναι όλα τα γεωργικά αγροτεμάχια που πληρούν τα κριτήρια της παραγράφου 1, καθώς και τα γεωργικά αγροτεμάχια που καλύπτονται από δασύλλια περιοδικής υλοτόμησης με βραχυχρόνια αμειψισπορά (κωδικός ΣΟ ex 0602 90 41) που έχουν διατηρηθεί σε καλή γεωργική κατάσταση στις 30 Ιουνίου 2003. Ωστόσο, για τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, επιλέξιμα είναι όλα τα γεωργικά αγροτεμάχια που πληρούν τα κριτήρια της παραγράφου 1, καθώς και τα γεωργικά αγροτεμάχια που καλύπτονται από δασύλλια περιοδικής υλοτόμησης με βραχυχρόνια αμειψισπορά (κωδικός ΣΟ ex 0602 90 41).

Πλην περιπτώσεων ανωτέρας βίας ή εξαιρετικών περιστάσεων, τα αγροτεμάχια τα οποία αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο πρέπει να βρίσκονται στη διάθεση του γεωργού κατά την ημερομηνία την οποία ορίζει το κράτος μέλος και η οποία δεν είναι μεταγενέστερη από την ημερομηνία που ορίζεται στο εν λόγω κράτος μέλος για την τροποποίηση της αίτησης ενίσχυσης.

Το ελάχιστο μέγεθος επιλέξιμης έκτασης ανά εκμετάλλευση για το οποίο είναι δυνατό να ζητούνται ενισχύσεις είναι 0,3 εκτάρια. Ωστόσο, κάθε νέο κράτος μέλος μπορεί να αποφασίζει, με αντικειμενικά κριτήρια και έπειτα από έγκριση της Επιτροπής, να ορίσει το ελάχιστο μέγεθος σε υψηλότερο επίπεδο που δεν υπερβαίνει το 1 εκτάριο.

3. Δεν υφίσταται υποχρέωση παραγωγής ή χρησιμοποίησης των συντελεστών παραγωγής. Ωστόσο, οι γεωργοί μπορούν να χρησιμοποιούν την έκταση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου για οποιοδήποτε γεωργικό σκοπό. Σε περίπτωση παραγωγής κάνναβης, εφαρμόζεται το άρθρο 39.

4. Κάθε έκταση που δικαιούται ενισχύσεις δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης διατηρείται σε καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση σύμφωνα με το άρθρο 6.

5. Κάθε γεωργός που λαμβάνει στήριξη δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης οφείλει να τηρεί τις κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης που αναφέρονται στο Παράρτημα II, σύμφωνα με το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα:

- α) οι απαιτήσεις που αναφέρονται στο Παράρτημα II σημείο Α ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2009·
- β) οι απαιτήσεις που αναφέρονται στο Παράρτημα II σημείο Β ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2011·
- γ) οι απαιτήσεις που αναφέρονται στο Παράρτημα II σημείο Γ ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2013·

6. Για τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, η εφαρμογή των άρθρων 4, 5, 23, 24 και 25 είναι προαιρετική έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011 στο βαθμό που οι διατάξεις αυτές αφορούν κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης. Από την 1η Ιανουαρίου 2012, ο γεωργός που λαμβάνει ενίσχυση δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης στα προαναφερόμενα κράτη μέλη οφείλει να τηρεί τις κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης που αναφέρονται στο Παράρτημα II, σύμφωνα με το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα:

- α) οι απαιτήσεις που αναφέρονται στο Παράρτημα II σημείο Α ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2012·
- β) οι απαιτήσεις που αναφέρονται στο Παράρτημα II σημείο Β ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2014·
- γ) οι απαιτήσεις που αναφέρονται στο Παράρτημα II σημείο Γ ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2016·

7. Τα νέα κράτη μέλη δύνανται επίσης να εφαρμόζουν τις εναλλακτικές δυνατότητες που προβλέπονται στις παραγράφους 5 και 6 σε περίπτωση που αποφασίσουν να τερματίσουν την εφαρμογή του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης πριν από το τέλος της περιόδου εφαρμογής που προβλέπεται στο άρθρο 122 παράγραφος 3.

8. Η εφαρμογή του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης δεν επηρεάζει με κανέναν τρόπο την υποχρέωση ενός νέου κράτους μέλους όσον αφορά την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων σχετικά με την αναγνώριση και καταγραφή ζώων, όπως προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1760/2000 και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 21/2004.

Άρθρο 125

Κοινοποίηση

Τα νέα κράτη μέλη ενημερώνουν λεπτομερώς την Επιτροπή για τα μέτρα που λαμβάνουν προκειμένου να εφαρμόσουν το παρόν κεφάλαιο, και ιδίως τα μέτρα που λαμβάνουν σύμφωνα με το άρθρο 123 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Χωριστές ενισχύσεις και ειδική στήριξη

Άρθρο 126

Χωριστή ενίσχυση για τη ζάχαρη

1. Σε περίπτωση που νέο κράτος μέλος έχει κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 143βα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, χορηγεί χωριστή ενίσχυση για τη ζάχαρη στους γεωργούς που είναι επιλέξιμοι δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης. Η ενίσχυση χορηγείται με βάση τα κριτήρια που ενέκριναν τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη το 2006 και 2007.

2. Η χωριστή ενίσχυση για τη ζάχαρη χορηγείται εντός του πλαισίου των ανώτατων ορίων που καθορίζονται στο Παράρτημα XV.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, κάθε ενδιαφερόμενο νέο κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει, έως τις 31 Μαρτίου του έτους για το οποίο χορηγείται η χωριστή ενίσχυση για τη ζάχαρη και με αντικειμενικά κριτήρια, να εφαρμόσει, όσον αφορά τη χωριστή ενίσχυση για τη ζάχαρη, ανώτατο όριο χαμηλότερο από εκείνο που περιλαμβάνεται στο Παράρτημα XV. Όταν το άθροισμα των ποσών που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 υπερβαίνει το ανώτατο όριο που καθορίζεται από το ενδιαφερόμενο νέο κράτος μέλος, το ετήσιο ποσό που χορηγείται στους γεωργούς μειώνεται αναλογικά.

Άρθρο 127

Χωριστή ενίσχυση για τα οπωροκηπευτικά

1. Σε περίπτωση που νέο κράτος μέλος έχει κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 143ββ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, χορηγεί χωριστή ενίσχυση για τα οπωροκηπευτικά στους γεωργούς που είναι επιλέξιμοι δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης. Η ενίσχυση αυτή χορηγείται σύμφωνα με τα κριτήρια που ενέκρινε το κράτος μέλος το 2007.

2. Η χωριστή ενίσχυση για τα οπωροκηπευτικά χορηγείται εντός των ορίων της συνιστώσας του εθνικού ανώτατου ορίου που αναφέρεται στο άρθρο 40 του παρόντος κανονισμού, η οποία αντιστοιχεί σε οπωροκηπευτικά ή, σε περίπτωση που το κράτος μέλος έκανε χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 143ββ παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, σε χαμηλότερο ανώτατο όριο.

Άρθρο 128

Χωριστή μεταβατική ενίσχυση για τα οπωροκηπευτικά

1. Σε περίπτωση που νέο κράτος μέλος έχει κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 143βγ παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, μπορεί να παρακρατεί, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011, έως και το 50 % της συνιστώσας των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 40 του παρόντος κανονισμού, η οποία αντιστοιχεί σε ντομάτες του κωδικού ΣΟ 0702 00 00 σύμφωνα με την απόφαση που έλαβε το 2007.

Στην περίπτωση αυτήν, και εντός του ανώτατου ορίου που καθορίζεται με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος καταβάλλει, σε ετήσια βάση, πρόσθετη ενίσχυση στους γεωργούς.

Η πρόσθετη ενίσχυση καταβάλλεται στους γεωργούς που παράγουν ντομάτες, υπό τους όρους που προβλέπονται στον τίτλο IV κεφάλαιο 1 τμήμα 8 του παρόντος κανονισμού.

2. Σε περίπτωση που νέο κράτος μέλος έχει κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 143βγ παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, μπορεί να παρακρατεί, σύμφωνα με την απόφαση την οποία έλαβε το 2007:

- α) έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010, έως και το 100 % της συνιστώσας των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 40 του παρόντος κανονισμού, η οποία αντιστοιχεί σε καλλιέργειες οπωροκηπευτικών πλην των ετήσιων καλλιεργειών που απαριθμούνται στο άρθρο 54 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο του παρόντος κανονισμού,
- β) από 1ης Ιανουαρίου 2011 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2012, έως και το 75 % της συνιστώσας των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 40 του παρόντος κανονισμού, η οποία αντιστοιχεί σε καλλιέργειες οπωροκηπευτικών πλην των ετήσιων καλλιεργειών που απαριθμούνται στο άρθρο 54 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο του παρόντος κανονισμού.

Στην περίπτωση αυτήν, και εντός του ανώτατου ορίου που καθορίζεται με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος καταβάλλει, σε ετήσια βάση, πρόσθετη ενίσχυση στους γεωργούς.

Η πρόσθετη ενίσχυση χορηγείται στους γεωργούς που παράγουν ένα ή περισσότερα προϊόντα οπωροκηπευτικών, όπως καθορίζονται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, τα οποία απαριθμούνται στο άρθρο 54 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο του παρόντος κανονισμού.

3. Τα νέα κράτη μέλη που έχουν χρησιμοποιήσει τις εναλλακτικές δυνατότητες του άρθρου 143βγ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 μπορούν να αποφασίσουν, έως την 1η Αυγούστου 2009, να αναθεωρήσουν την απόφαση που έλαβαν το 2007 ώστε:

- α) να εντάξουν το σύνολο ή μέρος των ενισχύσεων αυτών στο καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης, στην περίπτωση αυτή,

κατά παρέκκλιση από το άρθρο 130 του παρόντος κανονισμού, τα σχετικά ποσά περιλαμβάνονται στην ετήσια συνολική χρηματοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 123 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, ή

- β) να εντάξουν το σύνολο ή μέρος των ενισχύσεων αυτών στη χωριστή ενίσχυση για τα οπωροκηπευτικά που αναφέρεται στο άρθρο 127 του παρόντος κανονισμού· στην περίπτωση αυτή η νέα ενίσχυση θα χορηγείται βάσει αντικειμενικών και αμερόληπτων κριτηρίων όπως εκείνα που προβλέπονται στο Παράρτημα ΙΧ σημείο Α παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού και όσον αφορά αντιπροσωπευτική περίοδο που θα λήξει το 2008.

Άρθρο 129

Χωριστές ενισχύσεις για τα κόκκινα φρούτα

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 122, τα νέα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης μπορούν να αποφασίσουν, μέχρι την 1η Αυγούστου 2011, να χορηγήσουν από το 2012 χωριστή ενίσχυση για τα κόκκινα φρούτα, η οποία θα χορηγείται με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια όπως οι ενισχύσεις που λαμβάνονται στα πλαίσια των μεταβατικών ενισχύσεων για τα κόκκινα φρούτα που προβλέπονται από το άρθρο 98 και για αντιπροσωπευτική περίοδο που θα καθοριστεί από το οικείο κράτος μέλος το αργότερο το 2008.

2. Η χωριστή ενίσχυση για τα κόκκινα φρούτα χορηγείται εντός των ορίων των ποσών που αναφέρονται στο Παράρτημα ΧΙΙ που αντιστοιχούν στην ενίσχυση για τα κόκκινα φρούτα.

3. Το 2012, τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το παρόν άρθρο μπορούν να χορηγήσουν εθνική ενίσχυση πέραν της χωριστής ενίσχυσης για τα κόκκινα φρούτα. Το συνολικό ποσό της κοινοτικής και της εθνικής ενίσχυσης δεν υπερβαίνει τα ακόλουθα ανώτατα όρια:

- Βουλγαρία: 960 000 EUR
- Λεττονία: 160 000 EUR
- Λιθουανία: 240 000 EUR
- Ουγγαρία: 680 000 EUR
- Πολωνία: 19 200 000 EUR.

Άρθρο 130

Κοινές διατάξεις για τις χωριστές ενισχύσεις

1. Τα κονδύλια που διατίθενται για τη χορήγηση της ενίσχυσης που αναφέρεται στα άρθρα 126, 127, 128 και 129 δεν περιλαμβάνονται στην ετήσια συνολική χρηματοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 123 παράγραφος 1. Ωστόσο, σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 126 παράγραφος 3, η διαφορά μεταξύ του ανώτατου ορίου που αναφέρεται στο Παράρτημα ΧV και εκείνου που πράγματι εφαρμόζεται, περιλαμβάνεται στην ετήσια συνολική χρηματοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 123 παράγραφος 1.

2. Το άρθρο 132 δεν εφαρμόζεται στις χωριστές ενισχύσεις που αναφέρονται στα άρθρα 127, 128 και 129. Με εξαίρεση τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, το άρθρο 132 δεν εφαρμόζεται στις χωριστές ενισχύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 126.

3. Σε περίπτωση υφιστάμενης ή αναμενόμενης κληρονομιάς, η χωριστή ενίσχυση για τη ζάχαρη που αναφέρεται στο άρθρο 126, η χωριστή ενίσχυση για τα οπωροκηπευτικά, που αναφέρεται στο άρθρο 127 και η χωριστή ενίσχυση για τα κόκκινα φρούτα που αναφέρεται στο άρθρο 129, χορηγούνται στον γεωργό ο οποίος κληρονόμησε την εκμετάλλευση, υπό τον όρο ότι ο γεωργός αυτός είναι επιλέξιμος στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης.

Άρθρο 131

Ειδική στήριξη

1. Τα νέα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης μπορούν να αποφασίζουν, το αργότερο έως την 1η Αυγούστου 2009, την 1η Αυγούστου 2010 ή την 1η Αυγούστου 2011 να χρησιμοποιούν, από το έτος που ακολουθεί την απόφαση, έως και το 10 % των εθνικών τους ανώτατων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 40 για τη χορήγηση στήριξης στους γεωργούς, όπως ορίζεται στο άρθρο 68 παράγραφος 1 και σύμφωνα με το Κεφάλαιο 5 του Τίτλου III, ως εφαρμόζεται έναντι αυτών.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 68 παράγραφος 4 στοιχείο γ), η στήριξη για τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 68 παράγραφος 1 στοιχείο γ) λαμβάνει τη μορφή προσαύξησης των ανά εκτάριο ποσών που χορηγούνται δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης.

Το άρθρο 68 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στα νέα κράτη μέλη τα οποία εφαρμόζουν το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης.

3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 69 παράγραφος 6, τα νέα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 122 συγκεντρώνουν τους πόρους που απαιτούνται για την κάλυψη της στήριξης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου μέσω:

- (α) μείωσης της ετήσιας συνολικής χρηματοδότησης που αναφέρεται στο άρθρο 123 και/ή
- (β) γραμμικής μείωσης των άμεσων ενισχύσεων εκτός του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης.

4. Τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου καθορίζονται από την Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2.

Τα εν λόγω ποσά αφαιρούνται από τις ετήσιες συνολικές χρηματοδοτήσεις των οικείων νέων κρατών μελών που αναφέρονται στο άρθρο 123 παράγραφος 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Συμπληρωματικές εθνικές άμεσες ενισχύσεις και άμεσες ενισχύσεις

Άρθρο 132

Συμπληρωματικές εθνικές άμεσες ενισχύσεις και άμεσες ενισχύσεις

1. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «ομοειδές προς την ΚΓΠ εθνικό καθεστώς» νοείται κάθε εθνικό καθεστώς άμεσων ενισχύσεων που εφαρμόζονταν πριν από την ημερομηνία προσχώρησης του νέου κράτους μέλους στο πλαίσιο του οποίου χορηγήθηκε στήριξη σε κατόχους εκμεταλλεύσεων για παραγωγή καλυπτόμενη από κάποια εκ των άμεσων ενισχύσεων.

2. Με την προϋπόθεση ότι θα δοθεί άδεια από την Επιτροπή, τα νέα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να συμπληρώνουν κάθε άμεση

ενίσχυση για όλες τις άμεσες ενισχύσεις, έως 30 ποσοστιαίες μονάδες άνω του εφαρμοστέου επιπέδου που αναφέρεται στο άρθρο 121 για το οικείο έτος.

Όσον αφορά τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία ισχύουν τα εξής: έως το 65 % του επιπέδου άμεσων ενισχύσεων στην Κοινότητα, με τη σύνθεση που είχε στις 30 Απριλίου 2004 για το 2009 και, από το 2010 και μετέπειτα, έως 50 ποσοστιαίες μονάδες άνω του εφαρμοστέου επιπέδου που αναφέρεται στο άρθρο 121 δεύτερο εδάφιο για το οικείο έτος.

Ωστόσο, η Τοσχεική Δημοκρατία μπορεί να συμπληρώνει τις άμεσες ενισχύσεις στον τομέα του αμύλου πατάτας έως το 100 % του επιπέδου που εφαρμόζεται στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών.

Για τις άμεσες ενισχύσεις που αναφέρονται στον τίτλο IV κεφάλαιο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, τα νέα κράτη μέλη μπορούν να συμπληρώνουν τις άμεσες ενισχύσεις έως 100 %. Όσον αφορά τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, ισχύουν τα ακόλουθα ανώτατα ποσοστά: 95 % το 2009 και 100 % από το 2010 και μετά,

ή

- i) για άμεσες ενισχύσεις εκτός του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης, μέχρι το συνολικό ποσό άμεσης στήριξης που ο γεωργός θα είχε δικαίωμα να λαμβάνει, αναλόγως του προϊόντος, στο νέο κράτος μέλος κατά το ημερολογιακό έτος 2003 στο πλαίσιο ομοειδούς προς την ΚΓΠ εθνικού καθεστώτος αυξημένο κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες. Ωστόσο,

για τη Λιθουανία, το έτος αναφοράς είναι το ημερολογιακό έτος 2002.

για τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, το έτος αναφοράς είναι το ημερολογιακό έτος 2006.

για τη Σλοβενία, η αύξηση είναι 25 ποσοστιαίες μονάδες,

- ii) για το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, το συνολικό ποσό συμπληρωματικής εθνικής άμεσης ενίσχυσης που μπορεί να χορηγηθεί από νέο κράτος μέλος για δεδομένο έτος περιορίζεται από συγκεκριμένη συνολική χρηματοδότηση. Η χρηματοδότηση αυτή ισούται προς τη διαφορά μεταξύ:

— του συνολικού ποσού ομοειδούς προς την ΚΓΠ εθνικής άμεσης στήριξης που θα ήταν διαθέσιμη στο οικείο νέο κράτος μέλος για το ημερολογιακό έτος 2003 ή, στην περίπτωση της Λιθουανίας, το ημερολογιακό έτος 2002, κάθε φορά αυξημένο κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες. Ωστόσο, για τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, το έτος αναφοράς είναι το ημερολογιακό έτος 2006. Για τη Σλοβενία, η αύξηση είναι 25 ποσοστιαίες μονάδες, και

— του εθνικού ανώτατου ορίου του εν λόγω νέου κράτους μέλους που αναφέρεται στο Παράρτημα VIII, αναπροσαρμοζόμενου, κατά περίπτωση, σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 2.

Για τον υπολογισμό του συνολικού ποσού που αναφέρεται ανωτέρω στην πρώτη περίπτωση του παρόντος σημείου, λαμβάνονται υπόψη οι εθνικές άμεσες ενισχύσεις ή οι συνιστώσες τους που αντιστοιχούν στις κοινοτικές άμεσες ενισχύσεις ή στις συνιστώσες τους που ελήφθησαν υπόψη για τον υπολογισμό του πραγματικού ανώτατου ορίου του συγκεκριμένου νέου κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 40 και το άρθρο 51 παράγραφος 2.

Για καθεμία από τις σχετικές άμεσες ενισχύσεις, ένα νέο κράτος μέλος μπορεί να επιλέγει την εφαρμογή είτε του στοιχείου α) είτε του στοιχείου β) της πρώτης υποπαραγράφου.

Η συνολική άμεση στήριξη που είναι δυνατόν να χορηγείται σε γεωργό στα νέα κράτη μέλη μετά την προσχώρηση δυνάμει της σχετικής άμεσης ενίσχυσης, συμπεριλαμβανόμενων όλων των συμπληρωματικών εθνικών άμεσων ενισχύσεων, δεν υπερβαίνει το ύψος της άμεσης στήριξης που θα είχε δικαίωμα να λάβει ο γεωργός στο πλαίσιο της αντίστοιχης άμεσης ενίσχυσης που ίσχυε τότε στα κράτη μέλη, πλην των νέων κρατών μελών, από το 2012 και μετά, λαμβανομένης υπόψη της εφαρμογής του άρθρου 7 σε συνδυασμό με το άρθρο 10.

3. Η Κύπρος μπορεί να συμπληρώνει την άμεση ενίσχυση που καταβάλλεται σε γεωργούς δυνάμει κάθε άμεσης ενίσχυσης για τα καθεστώτα στήριξης που αναφέρονται στο Παράρτημα I έως το συνολικό ύψος της στήριξης την οποία ο γεωργός θα είχε δικαίωμα να λάβει στην Κύπρο το 2001.

Οι κυπριακές αρχές μεριμνούν ώστε, στην Κύπρο, η συνολική άμεση στήριξη που χορηγείται στον γεωργό μετά την προσχώρηση δυνάμει της σχετικής άμεσης ενίσχυσης, συμπεριλαμβανόμενων όλων των συμπληρωματικών εθνικών άμεσων ενισχύσεων, να μην υπερβαίνει, σε καμία περίπτωση, το ύψος της άμεσης στήριξης την οποία ο γεωργός θα είχε δικαίωμα να λάβει δυνάμει της άμεσης ενίσχυσης κατά το οικείο έτος στα κράτη μέλη, πλην των νέων κρατών μελών.

Τα προς χορήγηση συνολικά ποσά συμπληρωματικής εθνικής ενίσχυσης είναι τα αναφερόμενα στο Παράρτημα XVI.

Η συμπληρωματική εθνική ενίσχυση που μπορεί να χορηγείται υπόκειται σε τυχόν προσαρμογές που είναι δυνατό να καταστούν αναγκαίες λόγω εξελίξεων στην ΚΓΠ.

Για την Κύπρο δεν εφαρμόζονται οι παράγραφοι 2 και 5.

4. Σε περίπτωση που νέο κράτος μέλος αποφασίσει να εφαρμόσει το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης, το νέο αυτό κράτος μέλος δύναται να χορηγήσει συμπληρωματική εθνική ενίσχυση υπό τους όρους που αναφέρονται στις παραγράφους 7 και 10.

5. Το συνολικό ποσό της συμπληρωματικής εθνικής ενίσχυσης που χορηγήθηκε για το εν λόγω έτος κατά την εφαρμογή του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης μπορεί να περιορίζεται σε συγκεκριμένη συνολική χρηματοδότηση ανά (υπο) τομέα, εφόσον η συγκεκριμένη συνολική χρηματοδότηση ανά (υπο) τομέα αφορά μόνον:

- α) τις άμεσες ενισχύσεις που συνδυάζονται με το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, ή/και
- β) για το 2009, μία ή περισσότερες άμεσες ενισχύσεις οι οποίες εξαιρούνται ή ενδέχεται να εξαιρούνται από το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με το άρθρο 70 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 ή ενδέχεται να υπόκεινται σε μερική εφαρμογή όπως αναφέρεται στο άρθρο 64 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού.
- γ) Από το 2010 και μετά, μία ή περισσότερες από τις άμεσες ενισχύσεις οι οποίες ενδέχεται να υπόκεινται σε μερική εφαρμογή

όπως αναφέρεται στο άρθρο 51 παράγραφος 2 και το άρθρο 68 του παρόντος κανονισμού.

Η χρηματοδότηση αυτή ισούται προς τη διαφορά μεταξύ:

- α) του συνολικού ποσού στήριξης ανά (υπο) τομέα που προκύπτει από την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 2, πρώτο εδάφιο στοιχεία α) ή β), ανάλογα με την περίπτωση, και
 - β) του συνολικού ποσού άμεσης ενίσχυσης που θα ήταν διαθέσιμο στο ενδιαφερόμενο νέο κράτος μέλος για τον ίδιο (υπο)τομέα κατά το συγκεκριμένο έτος δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης.
6. Το νέο κράτος μέλος μπορεί να αποφασίζει, με αντικειμενικά κριτήρια και έπειτα από άδεια της Επιτροπής, σχετικά με τα προς χορήγηση ποσά συμπληρωματικής εθνικής ενίσχυσης.
7. Η άδεια της Επιτροπής:
- α) όταν εφαρμόζεται το σημείο (β) του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2, προσδιορίζει τα σχετικά ομοειδή προς την ΚΓΠ εθνικά καθεστώτα άμεσης ενίσχυσης,
 - β) καθορίζει το ύψος έως το οποίο επιτρέπεται η καταβολή συμπληρωματικής εθνικής ενίσχυσης, το ποσοστό της συμπληρωματικής εθνικής ενίσχυσης και, ανάλογα με την περίπτωση, τους όρους για τη χορήγησή της,
 - γ) χορηγείται με την επιφύλαξη τυχόν αναπροσαρμογών οι οποίες είναι δυνατό να καταστούν αναγκαίες λόγω εξελίξεων στην ΚΓΠ.
8. Δεν χορηγούνται συμπληρωματικές εθνικές ενισχύσεις ή ενίσχυση για γεωργικές δραστηριότητες για τις οποίες δεν προβλέπονται άμεσες ενισχύσεις στα κράτη μέλη, πλην των νέων κρατών μελών.

Άρθρο 133

Κρατική ενίσχυση στην Κύπρο

Επιπλέον των συμπληρωματικών εθνικών άμεσων ενισχύσεων, η Κύπρος μπορεί να χορηγεί μεταβατική και φθίνουσα εθνική ενίσχυση έως το τέλος του 2012. Η κρατική αυτή ενίσχυση χορηγείται υπό μορφή ανάλογη προς τις κοινοτικές ενισχύσεις, όπως οι αποσυνδεδεμένες ενισχύσεις.

Λαμβανομένων υπόψη της φύσης και του ποσού της εθνικής στήριξης που χορηγήθηκε το έτος 2001, η Κύπρος μπορεί να χορηγεί κρατική ενίσχυση στους (υπο) τομείς που αναφέρονται στο Παράρτημα XVII και έως τα ποσά που καθορίζονται στο εν λόγω Παράρτημα.

Η προς χορήγηση κρατική ενίσχυση υπόκειται σε τυχόν αναπροσαρμογές οι οποίες είναι δυνατό να καταστούν αναγκαίες λόγω εξελίξεων στην ΚΓΠ. Σε περίπτωση που αποδειχθεί αναγκαίο να γίνουν τέτοιες αναπροσαρμογές, το ποσό της ενίσχυσης ή οι όροι για τη χορήγησή της τροποποιούνται με απόφαση της Επιτροπής.

Η Κύπρος υποβάλλει στην Επιτροπή ετήσια έκθεση για την εφαρμογή των μέτρων κρατικής ενίσχυσης, στην οποία αναφέρονται οι μορφές ενίσχυσης και τα ποσά ανά (υπο)τομέα.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Άρθρο 134

Δημοσιονομική μεταφορά για την αναδιάρθρωση στις περιοχές βαμβακοπαραγωγής

Ποσό 22 εκατομμυρίων EUR διατίθεται, ανά ημερολογιακό έτος, ως πρόσθετη κοινοτική στήριξη για μέτρα υπέρ των περιοχών βαμβακοπαραγωγής, βάσει του προγραμματισμού αγροτικής ανάπτυξης που χρηματοδοτείται δυνάμει του ΕΓΤΑΑ.

Άρθρο 135

Δημοσιονομική μεταφορά για την αναδιάρθρωση στις περιοχές καπνοπαραγωγής

Από το οικονομικό έτος 2011 και μετά, ποσό 484 εκατομμυρίων EUR διατίθεται ως συμπληρωματική κοινοτική στήριξη, για την εφαρμογή μέτρων υπέρ των περιοχών καπνοπαραγωγής, στο πλαίσιο του προγραμματισμού αγροτικής ανάπτυξης που χρηματοδοτείται δυνάμει του ΕΓΤΑΑ, για τα κράτη μέλη στα οποία οι καπνοπαραγωγοί έλαβαν ενίσχυση σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για την κοινή οργάνωση αγοράς του ακατέργαστου καπνού⁽¹⁾ κατά τα έτη 2000, 2001 και 2002.

Άρθρο 136

Μεταφορές στο ΕΓΤΑΑ

Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν έως την 1η Αυγούστου 2009 ότι ποσό υπολογιζόμενο σύμφωνα με το άρθρο 69 παράγραφος 7 θα είναι διαθέσιμο από το δημοσιονομικό έτος 2011 για κοινοτική στήριξη στο πλαίσιο του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης και της χρηματοδότησης δυνάμει του ΕΓΤΑΑ, αντί της εφαρμογής του άρθρου 69 παράγραφος 6 στοιχείο α).

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Διατάξεις εφαρμογής

Άρθρο 137

Επιβεβαίωση των δικαιωμάτων ενίσχυσης

1. Τα δικαιώματα ενίσχυσης που χορηγήθηκαν σε γεωργούς πριν από την 1η Ιανουαρίου 2009 θεωρούνται νόμιμα και κανονικά από την 1η Ιανουαρίου 2010.
2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται στα δικαιώματα ενίσχυσης που χορηγήθηκαν σε γεωργούς βάσει πραγματικά ανακριβών αιτήσεων, εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες το σφάλμα δεν μπορούσε ευλόγως να ανιχνευθεί από το γεωργό.

⁽¹⁾ ΕΕ L 215, 30.7.1992, σ. 7.

3. Η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου δεν θίγει την αρμοδιότητα της Επιτροπής να λαμβάνει τις αποφάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 31 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 όσον αφορά τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν για τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν σχετικά με οιοδήποτε ημερολογιακό έτος έως και το 2009.

Άρθρο 138

Εφαρμογή στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες

Οι τίτλοι III και IV δεν εφαρμόζονται στα Γαλλικά Υπερπόντια Διαμερίσματα, στις Αζόρες και τη Μαδέρα και στις Κανάριες Νήσους.

Άρθρο 139

Κρατικές ενισχύσεις

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 180 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 και το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1184/2006 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 2006, περί εφαρμογής ορισμένων κανόνων ανταγωνισμού στην παραγωγή και την εμπορία γεωργικών προϊόντων⁽²⁾, τα άρθρα 87, 88 και 89 της Συνθήκης δεν εφαρμόζονται στις ενισχύσεις που καταβάλλονται από τα κράτη μέλη δυνάμει των άρθρων 41, 57, 64, 68, 69, 70, 71, 82 παράγραφος 2, 86, 98 παράγραφος 4, 111 παράγραφος 5, 120, 129 παράγραφος 3, 131, 132 και 133 του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 140

Διαβίβαση πληροφοριών στην Επιτροπή

Τα κράτη μέλη πληροφορούν την Επιτροπή λεπτομερώς για τα μέτρα που λαμβάνουν προκειμένου να εφαρμόσουν τον παρόντα κανονισμό, και ιδίως τα μέτρα που αφορούν τα άρθρα 6, 12, 28, 41, 45, 46, 47, 48, 51, 57, 58, 68, 69, 70, 71, 72 και 131.

Άρθρο 141

Επιτροπή Διαχείρισης Άμεσων Ενισχύσεων

1. Η Επιτροπή επικουρείται από Επιτροπή Διαχείρισης Άμεσων Ενισχύσεων.
2. Στις περιπτώσεις που γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ είναι ένας μήνας.

Άρθρο 142

Κανόνες εφαρμογής

Με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2, θεσπίζονται λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Οι κανόνες αυτοί περιλαμβάνουν ιδίως:

- α) λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τη δημιουργία συστήματος παροχής συμβουλών στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις,

⁽²⁾ ΕΕ L 214, 4.8.2006, σ. 7.

- β) λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τα κριτήρια για την κατανομή των ποσών που διατίθενται από την εφαρμογή της διαφοροποίησης,
- γ) λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τη χορήγηση των ενισχύσεων που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό, συμπεριλαμβανομένων των όρων επιλεξιμότητας, των ημερομηνιών υποβολής αίτησης και πληρωμής και των διατάξεων ελέγχου, καθώς και σχετικά με τον έλεγχο και τον καθορισμό των δικαιωμάτων ενίσχυσης, συμπεριλαμβανομένων των απαιτούμενων ανταλλαγών δεδομένων με τα κράτη μέλη, και για τον καθορισμό των υπερβάσεων των βασικών εκτάσεων ή των μέγιστων εγγυημένων εκτάσεων, καθώς και λεπτομερείς κανόνες για τον καθορισμό της περιόδου υποχρεωτικής κατοχής, την ανάκληση και την ανακατανομή αχρησιμοποίητων δικαιωμάτων προμηδοτήσης που καθορίζονται δυνάμει του τίτλου IV κεφάλαιο 1 τμήματα 10 και 11,
- δ) όσον αφορά το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, λεπτομερείς κανόνες σχετικά κυρίως με τη δημιουργία του εθνικού αποθέματος, τη μεταβίβαση δικαιωμάτων ενισχύσεων, τον ορισμό των μόνιμων καλλιεργειών, των μόνιμων βοσκοτόπων και των λειμώνων, τις επιλογές που προβλέπονται στον τίτλο III κεφάλαια 2 και 3 και την ένταξη των συνδεδεμένων ενισχύσεων που προβλέπονται στον τίτλο III κεφάλαιο 4,
- ε) λεπτομερείς κανόνες σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων του τίτλου V,
- στ) λεπτομερείς κανόνες σχετικά με την ένταξη των οπωροκηπευτικών, των πατατών κατανάλωσης και των φυτωρίων στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας εφαρμογής κατά το πρώτο έτος υλοποίησης, καθώς και σχετικά με τις ενισχύσεις που αναφέρονται στα τμήματα 8 και 9 του κεφαλαίου 1 του τίτλου IV,
- ζ) λεπτομερείς κανόνες σχετικά με την ένταξη της στήριξης για τον οίνο στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας εφαρμογής κατά το πρώτο έτος υλοποίησης, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 479/08,
- η) όσον αφορά την κάνναβη, λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τα ειδικά μέτρα ελέγχου και τις μεθόδους προσδιορισμού των επιπέδων τετραυδροκανναβινόλης,
- θ) τις τροποποιήσεις του Παραρτήματος I που κρίνονται αναγκαίες, λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων που καθορίζονται στο άρθρο 1,
- ι) τις τροποποιήσεις των Παραρτημάτων V και IX που κρίνονται αναγκαίες, λαμβανομένης υπόψη ιδίως της νέας κοινοτικής νομοθεσίας,
- ια) τα βασικά χαρακτηριστικά του συστήματος αναγνώρισης των αγροτεμαχίων και τον προσδιορισμό τους,
- ιβ) τις τροποποιήσεις που ενδέχεται να επέλθουν στην αίτηση ενίσχυσης και στην εξαίρεση από την απαίτηση υποβολής αίτησης ενίσχυσης,
- ιγ) τους κανόνες για τις ελάχιστες πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στις αιτήσεις ενίσχυσης,
- ιδ) τους κανόνες για τους διοικητικούς και τους επιτόπιους ελέγχους και τους ελέγχους με τηλεανίχνευση,
- ιε) τους κανόνες για την εφαρμογή των μειώσεων και αποκλεισμών από ενισχύσεις σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 4 και 22, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων μη εφαρμογής μειώσεων και αποκλεισμών,
- ιστ) τις τροποποιήσεις του Παραρτήματος VI που κρίνονται αναγκαίες, λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων που καθορίζονται στο άρθρο 26,

- ιζ) τις κοινοποιήσεις μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής,
- ιη) τα μέτρα τα οποία είναι αναγκαία και δεόντως αιτιολογημένα για την επίλυση, σε επείγουσες περιπτώσεις, πρακτικών και συγκεκριμένων προβλημάτων, ιδίως εκείνων που αφορούν την εφαρμογή του τίτλου II κεφάλαιο 4 και του τίτλου III κεφάλαια 2 και 3· τα μέτρα αυτά είναι δυνατό να παρεκκλίνουν από ορισμένα μέρη του παρόντος κανονισμού, αλλά μόνον στο βαθμό και για την περίοδο που είναι απολύτως απαραίτητο,
- ιθ) για το βαμβάκι, λεπτομερείς κανόνες σχετικά με:
- (i) τον υπολογισμό της μείωσης της ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 90 παράγραφος 4,
- (ii) τις εγκεκριμένες διεπαγγελματικές οργανώσεις και ιδίως τη χρηματοδότησή τους και ένα σύστημα ελέγχου και κυρώσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Μεταβατικές και τελικές διατάξεις

Άρθρο 143

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Το άρθρο 12 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η Επιτροπή καθορίζει τα ποσά τα οποία, κατ' εφαρμογή του άρθρου 9, του άρθρου 10 παράγραφος 4 και των άρθρων 134, 135 και 136 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου της 19ης Ιανουαρίου 2009 σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς (*), του άρθρου 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 378/2007 του Συμβουλίου της 27ης Μαρτίου 2007, σχετικά με τον καθορισμό των κανόνων της προαιρετικής διαφοροποίησης των άμεσων ενισχύσεων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (**), και του άρθρου 23 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008 του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2008, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς (***), διατίθενται στο ΕΓΤΑΑ.

(*) ΕΕ L 30, 31.1.2009, σ. 16.

(**) ΕΕ L 95, 5.4.2007, σ. 1.

(***) ΕΕ L 148, 6.6.2008, σ. 1.»

2. Το άρθρο 18 παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Τα εθνικά ανώτατα όρια που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009, διορθωμένα κατά τις αναπροσαρμογές του άρθρου 11 παράγραφος 1 του ίδιου κανονισμού, θεωρούνται δημοσιονομικά ανώτατα όρια σε EUR.»

Άρθρο 144

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 247/2006

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 247/2006 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Το άρθρο 23 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η Κοινότητα χρηματοδοτεί τα μέτρα που προβλέπονται στους τίτλους II και III του παρόντος κανονισμού έως τα ακόλουθα ετήσια ανώτατα όρια:

εκατομμ. EUR

	Οικονομικό έτος 2007	Οικονομικό έτος 2008	Οικονομικό έτος 2009	Οικονομικό έτος 2010	Οικονομικό έτος 2011 και επόμενα
Γαλλικά Υπερπόντια Διαμερίσματα	126,6	262,6	269,4	273,0	278,41
Αζόρες και Μαδέρα	77,9	86,98	87,08	87,18	106,21
Κανάριοι Νήσοι	127,3	268,4	268,4	268,4	268,42»

2. Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 24β

1. Το αργότερο την 1η Αυγούστου 2009, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή το σχέδιο τροποποιήσεων στο γενικό πρόγραμμα τους ώστε να αντικατοπτρίζονται οι αλλαγές που επήλθαν στο άρθρο 23 παράγραφος 2 δια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου της 19ης Ιανουαρίου 2009 σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς (*).

2. Η Επιτροπή αξιολογεί τις προτεινόμενες τροποποιήσεις και αποφασίζει για την έγκρισή τους το αργότερο εντός τεσσάρων μηνών από την υποβολή τους με τη διαδικασία του άρθρου 26 παράγραφος 2. Οι τροποποιήσεις εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2010.

(*) ΕΕ L 30, 31.1.2009, σ. 16».

Άρθρο 145

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 378/2007

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 378/2007 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Το άρθρο 1 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Οι μειώσεις βάσει της προαιρετικής διαφοροποίησης πραγματοποιούνται στην ίδια βάση υπολογισμού με εκείνη που εφαρμόζεται για τη διαφοροποίηση δυνάμει του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου της 19ης Ιανουαρίου 2009 σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς (*).

(*) ΕΕ L 30, 31.1.2009, σ. 16».

β) Προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«5. Το ποσοστό διαφοροποίησης που εφαρμόζεται στον γεωργό κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 μείον 5 ποσοστιαίες μονάδες αφαιρείται από το ποσοστό προαιρετικής διαφοροποίησης που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου. Τόσο το προς αφαίρεση ποσοστό όσο και το τελικό ποσοστό προαιρετικής διαφοροποίησης είναι ίσα ή μεγαλύτερα του 0.»

2. Στο άρθρο 3 παράγραφος 1, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) κατά παρέκκλιση από το άρθρο 1 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού, να εφαρμόσει τις μειώσεις δυνάμει της διαφοροποίησης βάσει του υπολογισμού που εφαρμόζεται στη διαφοροποίηση σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009, χωρίς να λάβει υπόψη το εξαιρούμενο ποσό ύψους 5 000 EUR που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου, ή/και».

Άρθρο 146

Καταργούμενες διατάξεις

1. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 καταργείται.

Ωστόσο, τα άρθρα 20 παράγραφος 2, 64 παράγραφος 2, 66, 67, 68, 68α, 68β, 69, το άρθρο 70 παράγραφος 1 στοιχείο β) και παράγραφος 2 και τα κεφάλαια 1 (σκληρό σιτάρι), 5 (ενεργειακές καλλιέργειες), 7 (πριμοδότηση για τα γαλακτοκομικά προϊόντα), 10 (στρεμματική ενίσχυση αροτραίων καλλιεργειών), 10β (ενίσχυση για τους ελαιώνες), 10γ (ενίσχυση για την παραγωγή καπνού) και 10δ (στρεμματικές ενισχύσεις για τον λυκίσκο) του τίτλου IV του εν λόγω κανονισμού εξακολουθούν να εφαρμόζονται το 2009.

2. Κάθε παραπομπή στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, που περιέχεται στον παρόντα κανονισμό νοείται ως παραπομπή στον κανονισμό όπως ίσχυε πριν καταργηθεί.

Κάθε παραπομπή στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, που περιέχεται σε άλλες πράξεις, νοείται ως παραπομπή στον παρόντα κανονισμό και διαβάζεται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που παρατίθεται στο Παράρτημα XVIII.

Άρθρο 147

Μεταβατικές διατάξεις

Με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2, η Επιτροπή μπορεί να θεσπίζει τα μέτρα που απαιτούνται για τη διευκόλυνση της μετάβασης από τις ρυθμίσεις που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 σε εκείνες που θεσπίζονται από τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 148

Μεταβατικές ρυθμίσεις για τα νέα κράτη μέλη

Εφόσον στα νέα κράτη μέλη απαιτούνται μεταβατικά μέτρα για να διευκολυνθεί η μετάβαση από το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης και στα άλλα καθεστώτα ενισχύσεων που αναφέρονται στους τίτλους III και IV, τα εν λόγω μέτρα θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2.

Άρθρο 149

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2009.

Ωστόσο:

α) το άρθρο 138 εφαρμόζεται από 1ης Ιανουαρίου 2010,

β) οι προδιαγραφές για τη δημιουργία και/ή διατήρηση οικοτόπων, η συμμόρφωση με τις διαδικασίες αδειοδότησης σε περίπτωση χρήσης ύδατος για άρδευση και ο καθορισμός των χαρακτηριστικών τοπίου, όπως προβλέπεται στο Παράρτημα III, ισχύουν από 1ης Ιανουαρίου 2010,

γ) η προδιαγραφή για τη δημιουργία ζωνών ανάσχεσης κατά μήκος υδατορρευμάτων όπως προβλέπεται στο Παράρτημα III, ισχύει από 1ης Ιανουαρίου 2010 το νωρίτερο και από 31ης Ιανουαρίου 2012 το αργότερο.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 19 Ιανουαρίου 2009.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. GANDALOVIČ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Κατάλογος των καθεστώτων στήριξης

Τομέας	Νομική βάση	Παρατηρήσεις
Ενιαία ενίσχυση	Τίτλος III του παρόντος κανονισμού	Αποσυνδεδεμένη ενίσχυση
Καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης	Τίτλος V κεφάλαιο 2 του παρόντος κανονισμού	Αποσυνδεδεμένη ενίσχυση η οποία αντικαθιστά όλες τις άμεσες ενισχύσεις που περιλαμβάνονται στο παρόν Παράρτημα, εκτός από τις χωριστές ενισχύσεις
Σιτάρι σκληρό	Τίτλος IV κεφάλαιο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (*)	Στρεμματική ενίσχυση
Πρωτεϊνούχες καλλιέργειες	Τίτλος IV κεφάλαιο 1 τμήμα 3 του παρόντος κανονισμού	Στρεμματική ενίσχυση
Ρύζι	Τίτλος IV κεφάλαιο 1 του παρόντος κανονισμού	Στρεμματική ενίσχυση
Καρποί με κέλυφος	Τίτλος IV κεφάλαιο 1 τμήμα 4 του παρόντος κανονισμού	Στρεμματική ενίσχυση
Ενεργειακές καλλιέργειες	Τίτλος IV κεφάλαιο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (*)	Στρεμματική ενίσχυση
Πατάτες αμυλοποιίας	Τίτλος IV κεφάλαιο 1 τμήμα 2 του παρόντος κανονισμού	Ενίσχυση για τους παραγωγούς
Σπόροι προς σπορά	Τίτλος IV κεφάλαιο 1 τμήμα 5 του παρόντος κανονισμού	Στρεμματική ενίσχυση
Αροτραίες καλλιέργειες	Τίτλος IV κεφάλαιο 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (*)	Στρεμματική ενίσχυση
Κρέας αιγοπροβάτων	Τίτλος IV κεφάλαιο 1 τμήμα 10 του παρόντος κανονισμού	Πριμοδότηση για προβατίνες και αίγες
Βόειο και μοσχαρίσιο κρέας	Τίτλος IV κεφάλαιο 1 τμήμα 11 του παρόντος κανονισμού	Ειδική πριμοδότηση, πριμοδότηση για θηλάζουσες αγελάδες (συμπεριλαμβανομένης της πριμοδότησης που καταβάλλεται για τις δαμαλίδες και συμπεριλαμβανομένης της συμπληρωματικής εθνικής πριμοδότησης για θηλάζουσες αγελάδες όταν συγχρηματοδοτείται), και πριμοδότηση σφαγής
Συγκεκριμένοι τύποι γεωργικών εκμεταλλεύσεων και παραγωγή ποιότητας	Άρθρο 69 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (*)	
Ειδική στήριξη	Τίτλος III κεφάλαιο 5 του παρόντος κανονισμού	
Ελαιώνες	Τίτλος IV κεφάλαιο 10β του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (*)	Στρεμματική ενίσχυση
Μεταξοκόλληκες	Άρθρο 111 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007	Ενίσχυση για ενθάρρυνση της εκτροφής
Καπνός	Τίτλος IV κεφάλαιο 10γ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (*)	Ενίσχυση παραγωγής
Λυκίσκος	Τίτλος IV κεφάλαιο 10δ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (*)	Στρεμματική ενίσχυση
Ζαχαρότευτλα, ζαχαροκάλαμο και κichώριο, χρησιμοποιούμενα για την παραγωγή ζάχαρης ή σιροπιού ινουλίνης	Άρθρο 126 του παρόντος κανονισμού	Αποσυνδεδεμένες ενισχύσεις

Τομέας	Νομική βάση	Παρατηρήσεις
Ζαχαρότευτλα και ζαχαροκάλαμο, χρησιμοποιούμενα για την παραγωγή ζάχαρης	Τίτλος IV κεφάλαιο 1 τμήμα 7 του παρόντος κανονισμού	Ενίσχυση παραγωγής
Οπωροκηπευτικά που παραδίδονται για μεταποίηση	Τίτλος IV κεφάλαιο 1 τμήμα 8 του παρόντος κανονισμού	Μεταβατικές ενισχύσεις για τα οπωροκηπευτικά
Φράουλες και σμέουρα που παραδίδονται για μεταποίηση	Τίτλος IV κεφάλαιο 1 τμήμα 9 του παρόντος κανονισμού	Μεταβατική ενίσχυση για τα κόκκινα φρούτα
Οπωροκηπευτικά	Άρθρο 127 του παρόντος κανονισμού	Χωριστή ενίσχυση για τα οπωροκηπευτικά
Posei	Τίτλος III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 247/2006	Άμεσες ενισχύσεις βάσει μέτρων που θεσπίζονται στο πλαίσιο των προγραμμάτων
Νησιά Αιγαίου	Κεφάλαιο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1405/2006	Άμεσες ενισχύσεις βάσει μέτρων που θεσπίζονται στο πλαίσιο των προγραμμάτων
Βαμβάκι	Τίτλος IV κεφάλαιο 1 τμήμα 6 του παρόντος κανονισμού	Στρεμματική ενίσχυση

(*) Μόνο για το 2009.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης που αναφέρονται στα άρθρα 4 και 5

Σημείο Α.

Περιβάλλον

1.	Οδηγία 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1979 περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών (ΕΕ L 103 της 25.4.1979, σ. 1)	Άρθρο 3 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 στοιχείο β), άρθρο 4 παράγραφοι 1, 2 και 4, άρθρο 5 στοιχεία α), β) και δ)
2.	Οδηγία 80/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 1979 περί προστασίας των υπογείων υδάτων από τη ρύπανση που προέρχεται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες (ΕΕ L 20 της 26.1.1980, σ. 43)	Άρθρα 4 και 5
3.	Οδηγία 86/278/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Ιουνίου 1986 σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και ιδίως του εδάφους κατά τη χρησιμοποίηση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία (ΕΕ L 181 της 4.7.1986, σ. 6)	Άρθρο 3
4.	Οδηγία 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1991 για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης (ΕΕ L 375 της 31.12.1991, σ. 1)	Άρθρα 4 και 5
5.	Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1992 για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7)	Άρθρο 6 και άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο α)

Δημόσια υγεία και υγεία των ζώων

Αναγνώριση και καταγραφή των ζώων

6.	Οδηγία 2008/71/ΕΚ της 15ης Ιουλίου 2008 για την αναγνώριση και την καταγραφή των χοίρων (ΕΕ L 213 της 8.8.2008, σ. 31)	Άρθρα 3, 4 και 5
7.	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1760/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουλίου 2000 για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών και την επισήμανση του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το βόειο κρέας (ΕΕ L 204 της 11.8.2000, σ. 1)	Άρθρα 4 και 7
8.	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 21/2004 του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2003 για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των αιγοπροβάτων (ΕΕ L 5 της 9.1.2004, σ. 8).	Άρθρα 3, 4 και 5

Σημείο Β.

Δημόσια υγεία, υγεία των ζώων και των φυτών

9.	Οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1991 σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ L 230 της 19.8.1991, σ. 1)	Άρθρο 3
10.	Οδηγία 96/22/ΕΚ του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 1996 για την απαγόρευση της χρησιμοποίησης ορισμένων ουσιών με ορμονική ή θυρεοστατική δράση και των β-ανταγωνιστικών ουσιών στη ζωική παραγωγή για κερδοσκοπικούς λόγους (ΕΕ L 125 της 23.5.1996, σ. 3)	Άρθρο 3 στοιχεία α), β), δ) και ε), και άρθρα 4, 5 και 7
11.	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 2002 για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1)	Άρθρα 14, 15, 17 παράγραφος 1 (1), 18, 19 και 20
12.	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2001 για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών (ΕΕ L 147 της 31.5.2001, σ. 1)	Άρθρα 7, 11, 12, 13 και 15

Κοινοποίηση ασθενειών

13.	Οδηγία 85/511/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Νοεμβρίου 1985 για τη θέσπιση κοινοτικών μέτρων για την καταπολέμηση του αφθώδους πυρετού (ΕΕ L 315, 26.11.1985, σ. 11)	Άρθρο 3
14.	Οδηγία 92/119/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 1992 για τη θέσπιση γενικών κοινοτικών μέτρων καταπολέμησης ορισμένων ασθενειών των ζώων καθώς και ειδικών μέτρων για τη φυσαλιδώδη νόσο των χοίρων (ΕΕ L 62 της 15.3.1993, σ. 69)	Άρθρο 3
15.	Οδηγία 2000/75/ΕΚ του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 2000 για τη θέσπιση ειδικών διατάξεων σχετικών με μέτρα καταπολέμησης και εξάλειψης του καταρροϊκού πυρετού του προβάτου (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 74)	Άρθρο 3

Σημείο Γ.

Καλή μεταχείριση των ζώων

16.	Οδηγία 91/629/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 1991 για τη θέσπιση στοιχειωδών κανόνων για την προστασία των μόσχων (ΕΕ L 340 της 11.12.1991, σ. 28)	Άρθρα 3 και 4
17.	Οδηγία 91/630/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 1991 για τους στοιχειώδεις κανόνες για την προστασία των χοίρων (ΕΕ L 340 της 11.12.1991, σ. 33)	Άρθρο 3 και άρθρο 4 παράγραφος 1
18.	Οδηγία 98/58/ΕΚ του Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 1998 σχετικά με την προστασία των ζώων στα εκτροφεία (ΕΕ L 221 της 8.8.1998, σ. 23)	Άρθρο 4

(¹) Όπως εφαρμόζεται ιδίως με:

- τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2377/90 άρθρα 2, 4, 5
- τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 852/2004: άρθρο 4 παράγραφος 1 και Παράρτημα Ι μέρος Α (II 4 (ζ, η, ι), 5 (στ, η), 6· III 8 (α, β, δ, ε), 9 (α, γ))
- τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 853/2004: άρθρο 3 παράγραφος 1 και Παράρτημα III τμήμα ΙΧ κεφάλαιο 1 (I-1 β, γ, δ, ε· I-2 α (i, ii, iii), β (i, ii), γ· I-3· I-4· I-5· II-A 1, 2, 3, 4· II-B 1 (α, δ), 2, 4 (α, β)), Παράρτημα III τμήμα Χ κεφάλαιο 1 (1).
- τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 183/2005: άρθρο 5 παράγραφος 1 και Παράρτημα Ι μέρος Α, (I-4 ε, ζ· II-2 α, β, ε), άρθρο 5 παράγραφος 5 και Παράρτημα III (1, 2) άρθρο 5 παράγραφος 6
- και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 396/2005: άρθρο 18.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση που αναφέρεται στο άρθρο 6

Τομέας	Υποχρεωτικά πρότυπα	Προαιρετικά πρότυπα
Διάβρωση του εδάφους:	— Ελάχιστη εδαφοκάλυψη	— Διατήρηση αναβαθμίδων
Προστασία του εδάφους μέσω καταλλήλων μέτρων	— Ελάχιστη διαχείριση γαιών αντικατοπτρίζουσα ειδικές για το χώρο συνθήκες	
Οργανική ύλη του εδάφους: Διατήρηση των επιπέδων της οργανικής ύλης του εδάφους μέσω καταλλήλων μεθόδων	— Διαχείριση υπολειμμάτων καλλιεργειών	— Πρότυπα για αμειψισπορές
Δομή του εδάφους: Διατήρηση της δομής του εδάφους μέσω καταλλήλων μέτρων		— Κατάλληλη χρήση γεωργικών μηχανών
Στοιχειώδες επίπεδο συντήρησης: Εξασφάλιση στοιχειώδους επιπέδου συντήρησης και αποφυγή της υποβάθμισης των ενδιαιτημάτων	— Διατήρηση χαρακτηριστικών του τοπίου, συμπεριλαμβανομένων, ανάλογα με την περίπτωση, των φυτικών φρακτών, λιμνών, τάφρων, σειρών δένδρων, ομαδικών ή μεμονωμένων, και περιθωρίου αγροτεμαχίων	— Ελάχιστα όρια πυκνότητας ζωικού πληθυσμού ή/και κατάλληλα καθεστώτα — Δημιουργία και/ή διατήρηση οικοτόπων
	— Αποφυγή της επέκτασης ανεπιθύμητης βλάστησης στη γεωργική γη	— Απαγόρευση της εκρίζωσης ελαιοδένδρων
	— Προστασία των μόνιμων βοσκοτόπων	— Διατήρηση των ελαιώνων και των αμπελώνων σε καλή βλαστική κατάσταση
Προστασία και διαχείριση των υδάτων: Προστασία των υδάτων από τη ρύπανση και τις επιφανειακές απορροές, και διαχείριση της χρήσης των υδάτων	— Δημιουργία ζωνών ανάσχεσης κατά μήκος υδατορρευμάτων ⁽¹⁾ — Τήρηση των διαδικασιών έγκρισης για τη χρήση των υδάτων για άρδευση, εφόσον προβλέπεται	

(¹) Σημείωση: Τόσο εντός όσο και εκτός των ευάλωτων στη νιτρούπανση περιοχών που καθορίζονται με το άρθρο 3 παρ. 2 της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ, οι ζώνες ανάσχεσης για την καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση πρέπει να τηρούν τουλάχιστον τα πρότυπα που σχετίζονται με τους όρους για την εφαρμογή λιπασμάτων σε εκτάσεις κοντά σε υδατορεύματα, που αναφέρονται στο σημείο Α4 του Παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ που πρέπει να εφαρμοσθούν σύμφωνα με τα προγράμματα δράσης των κρατών μελών που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Ημερολογιακό έτος	2009	2010	2011	2012
				εκατομμ. EUR
Βέλγιο	583,2	575,4	570,8	569,0
Τσεχική Δημοκρατία				825,9
Δανία	987,4	977,3	968,9	964,3
Γερμανία	5 524,8	5 445,2	5 399,7	5 372,2
Εσθονία				92,0
Ιρλανδία	1 283,1	1 272,4	1 263,8	1 255,5
Ελλάδα	2 561,4	2 365,1	2 358,9	2 343,8
Ισπανία	5 018,3	5 015,5	4 998,3	5 010,3
Γαλλία	8 064,4	7 943,7	7 876,2	7 846,8
Ιταλία	4 345,9	4 147,9	4 121,0	4 117,9
Κύπρος				49,1
Λετονία				133,9
Λιθουανία				346,7
Λουξεμβούργο	35,6	35,2	35,1	34,7
Ουγγαρία				1 204,5
Μάλτα				5,1
Κάτω Χώρες	836,9	829,1	822,5	830,6
Αυστρία	727,6	722,4	718,8	715,5
Πολωνία				2 787,1
Πορτογαλία	557,7	545,0	545,0	545,0
Σλοβενία				131,5
Σλοβακία				357,9
Φινλανδία	550,0	544,5	541,4	539,2
Σουηδία	733,1	726,5	721,1	717,5
Ηνωμένο Βασίλειο	3 373,1	3 345,6	3 339,6	3 336,1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Κατάλογος των σιτηρών που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 3

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή
Σιτηρά	
1001 10 00	Σιτάρι σκληρό
1001 90	Σιτάρι και σμιγάδι εκτός από το σκληρό σιτάρι
1002 00 00	Σίκαλη
1003 00	Κριθάρι
1004 00 00	Βρώμη
1005	Καλαμπόκι
1007 00	Σόργο σε κόκκους
1008	Φαγόπυρο το εδώδιμο (μαύρο σιτάρι), κεχρί και κεχρί το μακρό, άλλα δημητριακά
0709 90 60	Γλυκό καλαμπόκι

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Συμβατά καθεστώτα στήριξης που αναφέρονται στο άρθρο 26

Τομέας	Νομική βάση
Μειονεκτικές περιοχές και περιοχές που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς περιορισμούς	Άρθρο 13 στοιχείο α), άρθρο 14 παράγραφος 1 και άρθρο 14 παράγραφος 2 δύο πρώτες περιπτώσεις, άρθρα 15, 17 έως 20, άρθρο 51 παράγραφος 3 και άρθρο 55 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999
Μέτρα που στοχεύουν στην αειφόρο χρήση της γεωργικής γης μέσω:	
ενισχύσεων για φυσικά μειονεκτήματα στους γεωργούς ορεινών περιοχών	Άρθρο 36 στοιχείο α) σημείο i) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005
ενισχύσεων στους γεωργούς περιοχών με μειονεκτήματα, εκτός των ορεινών περιοχών	Άρθρο 36 στοιχείο α) σημείο ii) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005
ενισχύσεων Natura 2000 και ενισχύσεων που συνδέονται με την οδηγία 2000/60/ΕΚ	Άρθρο 36 στοιχείο α) σημείο iii) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005
γεωργοπεριβαλλοντικών ενισχύσεων	Άρθρο 36 στοιχείο α) σημείο iv) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005
Μέτρα που στοχεύουν στην αειφόρο χρήση δασικής γης μέσω:	
της πρώτης δάσωσης γεωργικών εκτάσεων	Άρθρο 36 στοιχείο β) σημείο i) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005
ενισχύσεων Natura 2000	Άρθρο 36 στοιχείο β) σημείο iv) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005
δασοπεριβαλλοντικών ενισχύσεων	Άρθρο 36 στοιχείο β) σημείο v) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005
Οίνος	Άρθρο 117 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

Εφαρμοστέοι συντελεστές δυνάμει του άρθρου 28 παράγραφος 1

Κράτος μέλος	Όριο σε EUR (άρθρο 28 παράγραφος 1 στοιχείο α))	Όριο εκταρίων (άρθρο 28 παράγραφος 1 στοιχείο β))
Βέλγιο	400	2
Βουλγαρία	200	0,5
Τσεχική Δημοκρατία	200	5
Δανία	300	5
Γερμανία	300	4
Εσθονία	100	3
Ιρλανδία	200	3
Ελλάδα	400	0,4
Ισπανία	300	2
Γαλλία	300	4
Ιταλία	400	0,5
Κύπρος	300	0,3
Λετονία	100	1
Λιθουανία	100	1
Λουξεμβούργο	300	4
Ουγγαρία	200	0,3
Μάλτα	500	0,1
Κάτω Χώρες	500	2
Αυστρία	200	2
Πολωνία	200	0,5
Πορτογαλία	200	0,3
Ρουμανία	200	0,3
Σλοβενία	300	0,3
Σλοβακία	200	2
Φινλανδία	200	3
Σουηδία	200	4
Ηνωμένο Βασίλειο	200	5

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

Εθνικά ανώτατα όρια που προβλέπονται στο άρθρο 40

Πίνακας 1

(EUR 1 000)

Κράτος μέλος	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 και επόμενα έτη
Βέλγιο	614 179	611 805	611 805	614 855	614 855	614 855	614 855	614 855
Δανία	1 030 478	1 030 478	1 030 478	1 049 002	1 049 002	1 049 002	1 049 002	1 049 002
Γερμανία	5 770 254	5 771 977	5 771 977	5 852 908	5 852 908	5 852 908	5 852 908	5 852 908
Ελλάδα	2 380 713	2 211 683	2 214 683	2 232 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533
Ισπανία	4 858 043	5 091 044	5 108 650	5 282 193	5 139 444	5 139 444	5 139 444	5 139 444
Γαλλία	8 407 555	8 420 822	8 420 822	8 521 236	8 521 236	8 521 236	8 521 236	8 521 236
Ιρλανδία	1 342 268	1 340 521	1 340 521	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Ιταλία	4 143 175	4 207 177	4 227 177	4 370 024	4 370 024	4 370 024	4 370 024	4 370 024
Λουξεμβούργο	37 518	37 536	37 646	37 671	37 084	37 084	37 084	37 084
Κάτω Χώρες	853 090	853 090	853 090	897 751	897 751	897 751	897 751	897 751
Αυστρία	745 561	745 235	745 235	751 606	751 606	751 606	751 606	751 606
Πορτογαλία	608 751	589 499	589 499	605 962	605 962	605 962	605 962	605 962
Φινλανδία	566 801	565 520	565 520	570 548	570 548	570 548	570 548	570 548
Σουηδία	763 082	763 082	763 082	770 906	770 906	770 906	770 906	770 906
Ηνωμένο Βασίλειο	3 985 895	3 975 916	3 975 973	3 988 042	3 987 922	3 987 922	3 987 922	3 987 922

Πίνακας 2 (*)

Βουλγαρία	287 399	336 041	416 372	499 327	580 087	660 848	741 606	814 295
Τσεχική Δημοκρατία	559 622	654 241	739 941	832 144	909 313	909 313	909 313	909 313
Εσθονία	60 500	71 603	81 703	92 042	101 165	101 165	101 165	101 165
Κύπρος	31 670	38 928	43 749	49 146	53 499	53 499	53 499	53 499
Λετονία	90 016	105 368	119 268	133 978	146 479	146 479	146 479	146 479
Λιθουανία	230 560	271 029	307 729	346 958	380 109	380 109	380 109	380 109
Ουγγαρία	807 366	947 114	1 073 824	1 205 037	1 318 975	1 318 975	1 318 975	1 318 975
Μάλτα	3 752	4 231	4 726	5 137	5 102	5 102	5 102	5 102
Πολωνία	1 877 107	2 192 294	2 477 294	2 788 247	3 044 518	3 044 518	3 044 518	3 044 518
Ρουμανία	623 399	729 863	907 473	1 086 608	1 264 472	1 442 335	1 620 201	1 780 406
Σλοβενία	87 942	103 389	117 406	131 537	144 236	144 236	144 236	144 236
Σλοβακία	240 014	280 364	316 964	355 242	388 176	388 176	388 176	388 176

(*) Τα ανώτατα όρια υπολογίζονται βάσει του χρονοδιαγράμματος αυξήσεων που προβλέπεται στο άρθρο 121.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΧ

Δικαιώματα ενίσχυσης που αναφέρονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο iii)**A. Οπωροκηπευτικά, πατάτες κατανάλωσης και φυτώρια**

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «οπωροκηπευτικά» νοούνται τα προϊόντα που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία θ) και ι) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007, ως δε «πατάτες κατανάλωσης» νοούνται οι πατάτες του κωδικού ΣΟ 0701 εκτός από εκείνες που προορίζονται για την παρασκευή αμύλου πατάτας για τις οποίες χορηγείται ενίσχυση δυνάμει του άρθρου 77 του παρόντος κανονισμού.

Οι γεωργοί λαμβάνουν δικαίωμα ενίσχυσης ανά εκτάριο που υπολογίζεται με τη διαίρεση του ποσού αναφοράς που αναφέρεται στο σημείο 2 δια του αριθμού εκταρίων που υπολογίζεται σύμφωνα με το σημείο 3.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν το ποσό που πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στο ποσό αναφοράς κάθε γεωργού με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια, όπως:

- α) το ποσό που έλαβε ο γεωργός, άμεσα ή έμμεσα, για μέτρα στήριξης της αγοράς όσον αφορά τα οπωροκηπευτικά, τις πατάτες κατανάλωσης και τα φυτώρια,
 β) την έκταση που χρησιμοποιείται για την παραγωγή οπωροκηπευτικών, πατάτες κατανάλωσης και φυτωρίων,
 γ) την παραγόμενη ποσότητα οπωροκηπευτικών, πατάτες κατανάλωσης και φυτωρίων,

όσον αφορά μια αντιπροσωπευτική περίοδο, η οποία μπορεί να διαφέρει ανά προϊόν, για μία ή περισσότερες περιόδους εμπορίας, αρχίζοντας από την περίοδο εμπορίας που λήγει το 2001 και, στην περίπτωση των νέων κρατών μελών, από την περίοδο εμπορίας που λήγει το 2004, έως την περίοδο εμπορίας που λήγει το 2007.

Η εφαρμογή των κριτηρίων που προβλέπονται στο παρόν σημείο μπορεί να διαφέρει ανάλογα με τα οπωροκηπευτικά, τις πατάτες κατανάλωσης και τα φυτώρια, αν αιτιολογείται δεόντως και με αντικειμενικό τρόπο. Με τον ίδιο τρόπο, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να μην καθορίζουν τα ποσά που πρέπει να περιλαμβάνονται στο ποσό αναφοράς και τα σχετικά εκτάρια δυνάμει του παρόντος σημείου πριν από το τέλος μεταβατικής τριετούς περιόδου που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2010.

3. Τα κράτη μέλη υπολογίζουν τα σχετικά εκτάρια με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια, όπως οι εκτάσεις που αναφέρονται στο σημείο β) του πρώτου υποσημείου του σημείου 2.
4. Ο γεωργός του οποίου η παραγωγή κατά τη διάρκεια της αντιπροσωπευτικής περιόδου που αναφέρεται στο σημείο 2 επηρεάστηκε δυσμενώς από περίπτωση ανωτέρας βίας ή εξαιρετικές περιστάσεις που σημειώθηκαν πριν ή κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, δικαιούται να ζητά να υπολογισθεί το ποσό αναφοράς που αναφέρεται στο σημείο 2 με βάση το ή τα ημερολογιακά έτη κατά την αντιπροσωπευτική περίοδο που δεν επηρεάστηκε από την περίπτωση ανωτέρας βίας ή από τις εξαιρετικές περιστάσεις.
5. Εάν ολόκληρη η περίοδος αναφοράς επηρεάστηκε από την περίπτωση ανωτέρας βίας ή από εξαιρετικές περιστάσεις, το οικείο κράτος μέλος υπολογίζει το ποσό αναφοράς με βάση την πλησιέστερη περίοδο εμπορίας πριν από την αντιπροσωπευτική περίοδο που επιλέγεται σύμφωνα με το σημείο 3. Στην περίπτωση αυτήν, το σημείο 1 ισχύει τηρουμένων των αναλογιών.
6. Η περίπτωση ανωτέρας βίας ή οι εξαιρετικές περιστάσεις, συνοδευόμενες από τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία σύμφωνα με τις απαιτήσεις της αρμόδιας αρχής, κοινοποιούνται εγγράφως από τους ενδιαφερόμενους γεωργούς στην αρχή εντός προθεσμίας που καθορίζει το κάθε κράτος μέλος.

B. Οίνος (εκρίζωση)

Στους γεωργούς οι οποίοι συμμετέχουν στο καθεστώς εκρίζωσης που θεσπίζεται στον τίτλο V κεφάλαιο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008 χορηγούνται, κατά το έτος που έπεται της εκρίζωσης, δικαιώματα ενίσχυσης ίσα προς τον αριθμό εκταρίων για τα οποία έλαβαν πριμοδότηση εκρίζωσης.

Η μοναδιαία αξία των εν λόγω δικαιωμάτων ενίσχυσης ισούται προς τον περιφερειακό μέσο όρο της αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης της αντίστοιχης περιοχής. Ωστόσο, η μοναδιαία αξία δεν υπερβαίνει σε καμία περίπτωση τα 350 EUR/εκτάριο.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο υποσημείο, όταν τα εκτάρια για τα οποία ένας γεωργός έχει λάβει την πριμοδότηση εκρίζωσης είχαν προηγουμένως ληφθεί υπόψη για τη χορήγηση δικαιωμάτων ενίσχυσης, η αξία των δικαιωμάτων ενίσχυσης που κατέχει ο συγκεκριμένος γεωργός προσαυξάνεται κατά το ποσό που προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό του αριθμού των εκριζωθέντων εκταρίων που αναφέρονται στο πρώτο υποσημείο επί τη μοναδιαία αξία που αναφέρεται στη δεύτερη περίοδο.

Γ. Οίνος (μεταφορά από προγράμματα στήριξης)

Σε περίπτωση που τα κράτη μέλη επιλέγουν να χορηγήσουν στήριξη σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008, καθορίζουν ένα ποσό αναφοράς για κάθε γεωργό καθώς και τα επιλέξιμα εκτάρια:

- α) με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια,

- β) για αντιπροσωπευτική περίοδο μίας ή περισσότερων αμπελουργικών περιόδων, με αφετηρία την αμπελουργική περίοδο 2005/2006· ωστόσο, τα κριτήρια αναφοράς που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό του ποσού αναφοράς και των επιλέξιμων εκταρίων δεν βασίζονται σε περίοδο αναφοράς η οποία περιλαμβάνει αμπελουργικές περιόδους μεταγενέστερες της αμπελουργικής περιόδου 2007/2008, σε περίπτωση που η μεταφορά σε προγράμματα στήριξης αφορά την αποζημίωση γεωργών οι οποίοι έχουν λάβει προηγούμενως στήριξη για την απόσταξη πόσιμης αλκοόλης ή οι οποίοι υπήρξαν οι οικονομικοί δικαιούχοι της στήριξης για τη χρήση συμπυκνωμένου γλεύκους σταφυλιών για τον εμπλουτισμό του οίνου δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008,
- γ) χωρίς υπέρβαση του συνολικού διαθέσιμου ποσού για το παρόν μέτρο που αναφέρεται στο άρθρο 6 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008.
- Οι γεωργοί λαμβάνουν δικαίωμα ενίσχυσης ανά εκτάριο το οποίο υπολογίζεται με τη διαίρεση του προαναφερθέντος ποσού αναφοράς δια του αριθμού των επιλέξιμων εκταρίων.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Χ

Συνιστώσες των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 54

1. Η συνιστώσα των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρεται στο άρθρο 54 παράγραφος 1 και αντιστοιχεί στις ντομάτες είναι η εξής:

Κράτος μέλος	Ποσό (εκατομμ. EUR ανά ημερολογιακό έτος)
Βουλγαρία	5,394
Τσεχική Δημοκρατία	0,414
Ελλάδα	35,733
Ισπανία	56,233
Γαλλία	8,033
Ιταλία	183,967
Κύπρος	0,274
Μάλτα	0,932
Ουγγαρία	4,512
Ρουμανία	1,738
Πολωνία	6,715
Πορτογαλία	33,333
Σλοβακία	1,018

2. Η συνιστώσα των εθνικών ανώτατων ορίων που αναφέρεται στο άρθρο 54 παράγραφος 2 και αντιστοιχεί στις καλλιέργειες σποροκηπευτικών, πλην των ετήσιων καλλιεργειών, είναι η εξής:

Κράτος μέλος	Ποσό (εκατομμ. EUR ανά ημερολογιακό έτος)
Βουλγαρία	0,851
Τσεχική Δημοκρατία	0,063
Ελλάδα	153,833
Ισπανία	110,633
Γαλλία	44,033
Ιταλία	131,700
Κύπρος	το 2009: 4,856 το 2010: 4,919 το 2011: 4,982 το 2012: 5,045
Ουγγαρία	0,244
Ρουμανία	0,025
Πορτογαλία	2,900
Σλοβακία	0,007

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XI

Ένταξη του καθεστώτος συνδεδεμένης στήριξης στο καθεστώς ενιαίας στήριξης όπως προβλέπεται στο άρθρο 63

1.

- (α) Από το 2010, η ειδική πριμοδότηση ποιότητας για το σκληρό σιτάρι που προβλέπεται στον τίτλο IV κεφάλαιο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003,
- (β) από το 2012 το αργότερο, η πριμοδότηση πρωτεϊνούχων καλλιεργειών που προβλέπεται στον τίτλο IV κεφάλαιο 1 τμήμα 3 του παρόντος κανονισμού,
- (γ) από το 2012 το αργότερο, η ειδική ενίσχυση για το ρύζι που προβλέπεται στον τίτλο IV κεφάλαιο 1 τμήμα 1 του παρόντος κανονισμού,
- (δ) από το 2012 το αργότερο, οι στρεμματικές ενισχύσεις για καρπούς με κέλυφος που προβλέπονται στον τίτλο IV κεφάλαιο 1 τμήμα 4 του παρόντος κανονισμού,
- (ε) από το 2012 το αργότερο, η ενίσχυση παραγωγής για τους καλλιεργητές γεωμήλων αμυλοποιίας που προβλέπεται στον τίτλο IV κεφάλαιο 1 τμήμα 2 του παρόντος κανονισμού.

2.

- (α) από το 2012, η ενίσχυση για τη μεταποίηση αποξηραμένων χορτονομών που προβλέπεται στο μέρος II τίτλος 1 κεφάλαιο 4 τμήμα I υποτμήμα 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007,
- (β) από το 2012, η ενίσχυση για τη μεταποίηση λίνου και κάνναβης που καλλιεργείται για παραγωγή ινών που προβλέπεται στο μέρος II τίτλος 1 κεφάλαιο 4 τμήμα 1 υποτμήμα II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007,
- (γ) από το 2012, η πριμοδότηση αμύλου πατάτας που προβλέπεται στον τίτλο IV κεφάλαιο 1 τμήμα 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007,
- (δ) από το 2012, η μεταβατική ενίσχυση για τα κόκκινα φρούτα που θεσπίζεται στον τίτλο IV κεφάλαιο 1 τμήμα 9 του παρόντος κανονισμού.

3.

Από το 2010, σε περίπτωση που το κράτος μέλος χορήγησε:

- (α) στρεμματική ενίσχυση αροτραίων καλλιεργειών που προβλέπεται στον τίτλο IV κεφάλαιο 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003,
- (β) ενίσχυση για τους ελαιώνες που προβλέπεται στον τίτλο IV κεφάλαιο 10β του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003,
- (γ) στρεμματική ενίσχυση για το λυκίσκο που προβλέπεται στον τίτλο IV κεφάλαιο 10δ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003.

Από το 2012 το αργότερο, σε περίπτωση που το κράτος μέλος χορήγησε:

- (α) ενίσχυση στον τομέα των σπόρων προς σπορά που προβλέπεται στον τίτλο IV κεφάλαιο 1 τμήμα 5 του παρόντος κανονισμού,
- (β) πριμοδότηση για το βόειο και μοσχαρίσιο κρέας, εκτός από την πριμοδότηση για τις θηλάζουσες αγελάδες που προβλέπεται στο άρθρο 53 του παρόντος κανονισμού.

4.

Από το 2010, σε περίπτωση που κατ' εφαρμογήν του άρθρου 51 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού τα κράτη μέλη δεν χορηγούν πλέον ή όπου αποφασίζουν να χορηγήσουν σε χαμηλότερο επίπεδο τις κατωτέρω ενισχύσεις:

- (α) οι ενισχύσεις για αιγοπρόβατα που αναφέρονται στο άρθρο 67 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003,
- (β) οι ενισχύσεις για το βόειο και μοσχαρίσιο κρέας που αναφέρονται στο άρθρο 68 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, ή στο άρθρο 53 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, σε περίπτωση που εφαρμόζεται το άρθρο 51 παράγραφος 1 δεύτερη υποπαράγραφος του παρόντος κανονισμού,
- (γ) οι μεταβατικές ενισχύσεις για οπωροκηπευτικά που αναφέρονται στο άρθρο 68β του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΙΙ

Ένταξη της συνδεδεμένης στήριξης στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης όπως προβλέπεται στο άρθρο 64

Αποξηραμένες χορτονομές (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1234/2007)

(χιλιάδες EUR)

Κράτος μέλος	2012	2013	2014	2015	2016 και επόμενα έτη
Δανία	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779
Γερμανία	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475
Ιρλανδία	132	132	132	132	132
Ελλάδα	1 238	1 238	1 238	1 238	1 238
Ισπανία	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725
Γαλλία	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752
Ιταλία	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605
Κάτω Χώρες	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202
Αυστρία	64	64	64	64	64
Πορτογαλία	69	69	69	69	69
Φινλανδία	10	10	10	10	10
Σουηδία	180	180	180	180	180
Ηνωμένο Βασίλειο	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478
Τσεχική Δημοκρατία	922	922	922	922	922
Λιθουανία	21	21	21	21	21
Ουγγαρία	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421
Πολωνία	147	147	147	147	147
Σλοβακία	91	91	91	91	91

Πριμοδότηση για την ποιότητα του σκληρού σιταριού

(χιλιάδες EUR)

Κράτος μέλος	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 και επόμενα έτη
Ελλάδα	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301
Ισπανία	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372
Γαλλία	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320
Ιταλία	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457
Αυστρία	280	280	280	280	280	280	280
Πορτογαλία	80	80	80	80	80	80	80
Βουλγαρία	349	436	523	610	698	785	872
Κύπρος	173	198	223	247	247	247	247
Ουγγαρία	70	80	90	100	100	100	100

Πριμοδότηση πρωτεϊνούχων καλλιεργειών

(χιλιάδες EUR)

Κράτος μέλος	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 και επόμενα έτη
Βέλγιο	84	84	84	84	84	84	84
Δανία	843	843	843	843	843	843	843
Γερμανία	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231
Ιρλανδία	216	216	216	216	216	216	216
Ελλάδα	242	242	242	242	242	242	242
Ισπανία	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905
Γαλλία	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635
Ιταλία	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009
Λουξεμβούργο	21	21	21	21	21	21	21
Κάτω Χώρες	67	67	67	67	67	67	67
Αυστρία	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051
Πορτογαλία	214	214	214	214	214	214	214
Φινλανδία	303	303	303	303	303	303	303
Σουηδία	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147
Ηνωμένο Βασίλειο	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500
Βουλγαρία	160	201	241	281	321	361	401
Τσεχική Δημοκρατία	1 858	2 123	2 389	2 654	2 654	2 654	2 654
Εσθονία	169	194	218	242	242	242	242
Κύπρος	17	19	22	24	24	24	24
Λετονία	109	124	140	155	155	155	155
Λιθουανία	1 486	1 698	1 911	2 123	2 123	2 123	2 123
Ουγγαρία	1 369	1 565	1 760	1 956	1 956	1 956	1 956
Πολωνία	1 723	1 970	2 216	2 462	2 462	2 462	2 462
Ρουμανία	911	1 139	1 367	1 595	1 822	2 050	2 278
Σλοβενία	63	72	81	90	90	90	90
Σλοβακία	1 003	1 146	1 290	1 433	1 433	1 433	1 433

Ειδικές ενισχύσεις καλλιέργειας για το ρύζι

(χιλιάδες EUR)

Κράτος μέλος	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 και επόμενα έτη
Ελλάδα	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407
Ισπανία	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993
Γαλλία	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844
Ιταλία	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473
Πορτογαλία	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193
Βουλγαρία	575	719	863	1007	1 151	1 294	1 438
Ουγγαρία	524	599	674	749	749	749	749
Ρουμανία	25	32	38	44	50	57	63

Στρεμματικές ενισχύσεις για τους καρπούς με κέλυφος

(χιλιάδες EUR)

Κράτος μέλος	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 και επόμενα έτη
Βέλγιο	12	12	12	12	12	12	12
Γερμανία	181	181	181	181	181	181	181
Ελλάδα	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963
Ισπανία	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610
Γαλλία	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089
Ιταλία	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710
Λουξεμβούργο	12	12	12	12	12	12	12
Κάτω Χώρες	12	12	12	12	12	12	12
Αυστρία	12	12	12	12	12	12	12
Πορτογαλία	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987
Ηνωμένο Βασίλειο	12	12	12	12	12	12	12
Βουλγαρία	579	724	868	1 013	1 158	1 302	1 447
Κύπρος	431	493	554	616	616	616	616
Ουγγαρία	245	280	315	350	350	350	350
Πολωνία	355	406	456	507	507	507	507
Ρουμανία	79	99	119	139	159	179	199
Σλοβενία	25	29	33	36	36	36	36
Σλοβακία	262	299	337	374	374	374	374

Λίνος και κάνναβη για την παραγωγή ινών (κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1234/2007)

(χιλιάδες EUR)

Κράτος μέλος	2012	2013	2014	2015	2016 και επόμενα έτη
Βέλγιο	2 954	2 954	2 954	2 954	2 954
Δανία	3	3	3	3	3
Γερμανία	244	244	244	244	244
Ισπανία	138	138	138	138	138
Γαλλία	13 592	13 592	13 592	13 592	13 592
Ιταλία	50	50	50	50	50
Κάτω Χώρες	1 111	1 111	1 111	1 111	1 111
Αυστρία	20	20	20	20	20
Φινλανδία	5	5	5	5	5
Ηνωμένο Βασίλειο	83	83	83	83	83
Τσεχική Δημοκρατία	534	534	534	534	534
Λετονία	104	104	104	104	104
Λιθουανία	360	360	360	360	360
Ουγγαρία	42	42	42	42	42
Πολωνία	114	114	114	114	114

Πριμοδότηση αμύλου πατάτας (άρθρο 95α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007)

(χιλιάδες EUR)

Κράτος μέλος	2012	2013	2014	2015	2016 και επόμενα έτη
Δανία	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743
Γερμανία	16 279	16 279	16 279	16 279	16 279
Ισπανία	43	43	43	43	43
Γαλλία	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904
Κάτω Χώρες	9 614	9 614	9 614	9 614	9 614
Αυστρία	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061
Φινλανδία	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183
Σουηδία	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381
Τσεχική Δημοκρατία	749	749	749	749	749
Εσθονία	6	6	6	6	6
Λετονία	129	129	129	129	129
Λιθουανία	27	27	27	27	27
Πολωνία	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226
Σλοβακία	16	16	16	16	16

Ενισχύσεις για παραγωγούς αμύλου γεωμήλων

(χιλιάδες EUR)

Κράτος μέλος	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 και επόμενα έτη
Δανία	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156
Γερμανία	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521
Ισπανία	129	129	129	129	129	129	129
Γαλλία	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598
Κάτω Χώρες	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655
Αυστρία	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163
Φινλανδία	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527
Σουηδία	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116
Τσεχική Δημοκρατία	1 563	1 786	2 009	2 232	2 232	2 232	2 232
Εσθονία	12	13	15	17	17	17	17
Λετονία	268	307	345	383	383	383	383
Λιθουανία	56	64	72	80	80	80	80
Πολωνία	6 731	7 692	8 654	9 615	9 615	9 615	9 615
Σλοβακία	34	39	44	48	48	48	48

Ενισχύσεις για ελαιώνες

(χιλιάδες EUR)

Κράτος μέλος	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 και επόμενα έτη
Ισπανία	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140
Κύπρος	2 051	2 344	2 637	2 930	2 930	2 930	2 930

Ενίσχυση για τα κόκκινα φρούτα

(χιλιάδες EUR)

Κράτος μέλος	2012	2013	2014	2015	2016 και επόμενα έτη
Βουλγαρία	552	552	552	552	552
Λετονία	92	92	92	92	92
Λιθουανία	138	138	138	138	138
Ουγγαρία	391	391	391	391	391
Πολωνία	11 040	11 040	11 040	11 040	11 040

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XIII

Κατάλογος ποικιλιών σπόρων προς σπορά που αναφέρονται στο άρθρο 87

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή	Ύψος της ενίσχυσης (EUR/100 χλγρ)
	1. Δημητριακά	
1001 90 10	<i>Triticum spelta</i> L.	14,37
1006 10 10	<i>Oryza sativa</i> L. (1)	
	— ποικιλίες μακρόσπερμες με κόκκους το μήκος των οποίων είναι μεγαλύτερο από 6,0 χιλιοστά και των οποίων η σχέση μήκους/πλάτους είναι μεγαλύτερη ή ίση με 3	17,27
	— άλλες ποικιλίες με κόκκους το μήκος των οποίων είναι μεγαλύτερο, μικρότερο ή ίσο με 6,0 χιλιοστά και των οποίων η σχέση μήκους/πλάτους είναι μικρότερη από 3	14,85
	2. Ελαιούχοι σπόροι	
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (κλωστικός λίνος)	28,38
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (λίνος ελαιούχων σπόρων)	22,46
ex 1207 99 10	<i>Cannabis sativa</i> L. (2) (ποικιλίες η περιεκτικότητα των οποίων σε τετραϋδροκανναβινόλη δεν υπερβαίνει το 0,2 %)	20,53
	3. Αγρωστώδη	
ex 1209 29 10	<i>Agrostis canina</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis stolonifera</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis capillaris</i> L.	75,95
ex 1209 29 80	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv. ex J.S. και K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	<i>Dactylis glomerata</i> L.	52,77
ex 1209 23 80	<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	<i>Festuca ovina</i> L.	43,59
1209 23 11	<i>Festuca pratensis</i> Huds.	43,59
1209 23 15	<i>Festuca rubra</i> L.	36,83
ex 1209 29 80	<i>Festulolium</i>	32,36
1209 25 10	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	21,13
1209 25 90	<i>Lolium perenne</i> L.	30,99
ex 1209 29 80	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth	21,13
ex 1209 29 80	<i>Phleum Bertolinii</i> (DC)	50,96
1209 26 00	<i>Phleum pratense</i> L.	83,56
ex 1209 29 80	<i>Poa nemoralis</i> L.	38,88
1209 24 00	<i>Poa pratensis</i> L.	38,52
ex 1209 29 10	<i>Poa palustris</i> και <i>Poa trivialis</i> L.	38,88
	4. Όσπρια	
ex 1209 29 80	<i>Hedysarum coronarium</i> L.	36,47
ex 1209 29 80	<i>Medicago lupulina</i> L.	31,88
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (οικότυποι)	22,10
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (ποικιλίες)	36,59
ex 1209 29 80	<i>Onobrichis viciifolia</i> Scop.	20,04
ex 0713 10 10	<i>Pisum sativum</i> L. (partim) (κτηνοτροφικά μπιζέλια)	0
ex 1209 22 80	<i>Trifolium alexandrinum</i> L.	45,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium hybridum</i> L.	45,89
ex 1209 22 80	<i>Trifolium incarnatum</i> L.	45,76
1209 22 10	<i>Trifolium pratense</i> L.	53,49

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή	Ύψος της ενίσχυσης (EUR/100 χλγρ)
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L.	75,11
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L. var. <i>giganteum</i>	70,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium resupinatum</i> L.	45,76
ex 0713 50 10	<i>Vicia faba</i> L. (partim) (κτηνοτροφικά μπιζέλια)	0
ex 1209 29 10	<i>Vicia sativa</i> L.	30,67
ex 1209 29 10	<i>Vicia villosa</i> Roth.	24,03

(¹) Η καταμέτρηση των κόκκων πραγματοποιείται σε λευκασμένο ρύζι, σύμφωνα με την ακόλουθη μέθοδο:

- α) λήψη αντιπροσωπευτικού δείγματος της παρτίδας,
- β) διαλογή του δείγματος, ώστε η καταμέτρηση να επιχειρηθεί μόνο σε ολόκληρους κόκκους, συμπεριλαμβανομένων των κόκκων με ατελή ωρίμαση,
- γ) πραγματοποίηση δύο καταμετρήσεων, η καθεμία σε 100 κόκκους, και υπολογισμός του μέσου όρου,
- δ) προσδιορισμός του αποτελέσματος σε χιλιοστά και στρογγυλοποίηση σε ένα δεκαδικό ψηφίο.

(²) Η περιεκτικότητα μιας ποικιλίας σε τετραϋδροκανναβινόλη (THC) καθορίζεται με ανάλυση δείγματος που ανάγεται σε σταθερό βάρος. Το βάρος της THC σε σχέση με το βάρος του δείγματος δεν πρέπει — για τη χορήγηση ενίσχυσης — να είναι μεγαλύτερο του 0,2 %. Το εν λόγω δείγμα αποτελείται από το ανώτερο ένα τρίτο αντιπροσωπευτικού αριθμού φυτών που έχουν συλλεγεί τυχαία στο τέλος της περιόδου ανθήσεως και έχουν απαλλαγεί από τους μίσχους και τους σπόρους

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XIV

Ανώτατα όρια ενίσχυσης για τους σπόρους στα νέα κράτη μέλη που μνημονεύονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3

(σε εκατομμ. EUR)

Ημερολογιακό έτος	Βουλγαρία	Τσεχική Δημοκρατία	Εσθονία	Κύπρος	Λετονία	Λιθουανία	Ουγγαρία	Μάλτα	Πολωνία	Ρουμανία	Σλοβενία	Σλοβακία
2009	0,15	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,26	0,17	0,07
2010	0,17	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,30	0,19	0,08
2011	0,22	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,38	0,22	0,09
2012	0,26	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,45	0,25	0,11
2013	0,30	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,53	0,28	0,12
2014	0,34	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,60	0,28	0,12
2015	0,39	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,68	0,28	0,12
2016	0,43	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,75	0,28	0,12
επόμενα έτη	0,43	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,75	0,28	0,12

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XV

Ανώτατα όρια για τον υπολογισμό του ποσού της ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 95 (ζάχαρη)

(1 000 EUR)

Κράτος μέλος	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 και επόμενα έτη
Βέλγιο	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752
Βουλγαρία (*)	154	176	220	264	308	352	396	440
Τσεχική Δημοκρατία	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245
Δανία	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478
Γερμανία	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254
Ελλάδα	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384
Ισπανία	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203
Γαλλία	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259
Ιρλανδία	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441
Ιταλία	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994
Λετονία	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616
Λιθουανία	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260
Ουγγαρία	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010
Κάτω Χώρες	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504
Αυστρία	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955
Πολωνία	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392
Πορτογαλία	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452
Ρουμανία*	3 536	4 041	5 051	6 062	7 072	8 082	9 093	10 103
Σλοβενία	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740
Σλοβακία	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289
Φινλανδία	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520
Σουηδία	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082
Ηνωμένο Βασίλειο	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376

(*) Ανώτατα όρια υπολογιζόμενα βάσει του χρονοδιαγράμματος αυξήσεων που προβλέπεται στο άρθρο 121.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XVI

Πίνακας 1

Κύπρος: Συμπληρωματικές εθνικές άμεσες ενισχύσεις σε περίπτωση εφαρμογής των κανονικών καθεστώτων άμεσων ενισχύσεων

(EUR)

Πρόγραμμα αυξήσεων	60 %	70 %	80 %	90 %
Τομέας	2009	2010	2011	2012
Αροτραίες καλλιέργειες (εκτός του σκληρού σιταριού)	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Σιτάρι σκληρό	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Όσπρια	16 362	12 272	8 181	4 091
Γάλα και γαλακτοκομικά	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Βοοειδή	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Αιγοπρόβατα	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Ελαιόλαδο	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Καπνός	417 340	313 005	208 670	104 335
Μπανάνες	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Σταφίδες	0	0	0	0
Αμύγδαλα	0	0	0	0
Σύνολο	1 842 0634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Συμπληρωματικές εθνικές άμεσες ενισχύσεις στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης:

Το συνολικό ποσό συμπληρωματικών εθνικών άμεσων ενισχύσεων που επιτρέπεται να χορηγείται δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης ισούται προς το άθροισμα των τομεακών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στον παρόντα πίνακα σχετικά με τους τομείς που καλύπτει το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης στο βαθμό που η ενίσχυση στους τομείς αυτούς είναι αποσυνδεδεμένη.

Πίνακας 2

Κύπρος: Συμπληρωματικές εθνικές άμεσες ενισχύσεις σε περίπτωση εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης για τις άμεσες ενισχύσεις

(χιλιάδες EUR)

Τομέας	2009	2010	2011	2012
Αροτραίες καλλιέργειες (εκτός του σκληρού σιταριού)	0	0	0	0
Σιτάρι σκληρό	1 795 543	1 572 955	1 350 367	1 127 779
Όσπρια	0	0	0	0
Γάλα και γαλακτοκομικά	3 456 448	3 438 488	3 420 448	3 402 448
Βοοειδή	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Αιγοπρόβατα	10 724 282	10 670 282	10 616 282	10 562 282
Ελαιόλαδο	5 547 000	5 115 000	4 683 000	4 251 000
Σταφίδες	156 332	149 600	142 868	136 136
Μπανάνες	4 323 820	4 312 300	4 300 780	4 289 260
Καπνός	1 038 575	1 035 875	1 033 175	1 030 475
Σύνολο	31 650 945	30 903 405	30 155 865	29 408 325

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XVII

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

(EUR)

Τομέας	2009	2010	2011	2012
Σιτηρά (εκτός του σκληρού σιταριού)	2 263 018	1 131 509	565 755	282 877
Γάλα και γαλακτοκομικά	562 189	281 094	140 547	70 274
Βοοειδή	64 887	0	0	0
Αιγοπρόβατα	1 027 917	513 958	256 979	128 490
Τομέας χοιρινού κρέατος	2 732 606	1 366 303	683 152	341 576
Πουλερικά και αυγά	1 142 374	571 187	285 594	142 797
Οίνος	4 307 990	2 153 995	1 076 998	538 499
Ελαιόλαδο	2 088 857	1 044 429	522 215	261 107
Επιτραπέζια σταφύλια	1 058 897	529 448	264 724	132 362
Επεξεργασμένες ντομάτες	117 458	58 729	29 365	14 682
Μπανάνες	127 286	63 643	31 822	15 911
Καρποί φυλλοβόλων και καρποί πυρηνοκάρπων	2 774 230	1 387 115	693 558	346 779
Σύνολο	18 267 707	9 101 410	4 552 716	2 277 365

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XVIII

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2	Άρθρο 2
Άρθρο 3	Άρθρο 4
Άρθρο 4	Άρθρο 5
Άρθρο 5	Άρθρο 6
Άρθρο 6	Άρθρο 23
Άρθρο 7	Άρθρο 24
Άρθρο 8	—
Άρθρο 9	Άρθρο 25
Άρθρο 10 παράγραφος 1	Άρθρο 7
Άρθρο 10 παράγραφος 2	Άρθρο 9 παράγραφος 1
Άρθρο 10 παράγραφος 3	Άρθρο 9 παράγραφος 2
Άρθρο 10 παράγραφος 4	Άρθρο 9 παράγραφος 3
—	Άρθρο 9 παράγραφος 4
Άρθρο 11	Άρθρο 11 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 12	—
—	Άρθρο 8
Άρθρο 12α παράγραφος 1	Άρθρο 10
Άρθρο 12α παράγραφος 2	Άρθρο 11 παράγραφος 3
Άρθρο 13	Άρθρο 12
Άρθρο 14	Άρθρο 12
Άρθρο 15	Άρθρο 13
Άρθρο 16	Άρθρο 12
Άρθρο 17	Άρθρο 14
Άρθρο 18	Άρθρο 15
Άρθρο 19	Άρθρο 16
Άρθρο 20	Άρθρο 17
Άρθρο 21	Άρθρο 18
Άρθρο 22	Άρθρο 19
Άρθρο 23	Άρθρο 20
Άρθρο 24	Άρθρο 21
Άρθρο 25	Άρθρο 22
Άρθρο 26	Άρθρο 26

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 27	Άρθρο 27
—	Άρθρο 28
Άρθρο 28	Άρθρο 29
Άρθρο 29	Άρθρο 30
Άρθρο 30	Άρθρο 32
Άρθρο 31	—
Άρθρο 32	Άρθρο 3
Άρθρο 33	Άρθρο 33
Άρθρο 34	—
Άρθρο 35	Άρθρο 37
Άρθρο 36	—
Άρθρο 37	Παράρτημα ΙΧ
Άρθρο 38	—
Άρθρο 39	—
Άρθρο 40 παράγραφοι 1,2 και 3	Παράρτημα ΙΧ, σημείο Α παράγραφοι 4, 5 και 6
Άρθρο 40 παράγραφος 4	Άρθρο 31
Άρθρο 40 παράγραφος 5	—
Άρθρο 41	Άρθρο 40
Άρθρο 42	Άρθρο 41
Άρθρο 43	Παράρτημα ΙΧ
Άρθρο 44 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 34
Άρθρο 44 παράγραφοι 3 και 4	Άρθρο 35
Άρθρο 45	Άρθρο 42
Άρθρο 46	Άρθρο 43
Άρθρο 47	—
Άρθρο 48	—
Άρθρο 49	Άρθρο 44
Άρθρο 50	—
Άρθρο 51 πρώτο εδάφιο	—
Άρθρο 51 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 38
Άρθρο 52	Άρθρο 39
Άρθρο 53	—
Άρθρο 54	—
Άρθρο 55	—
Άρθρο 56	—

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 57	—
—	Άρθρο 45
Άρθρο 58	Άρθρο 46
Άρθρο 59	Άρθρο 47
Άρθρο 60	—
Άρθρο 61	Άρθρο 49
Άρθρο 62	—
Άρθρο 63 παράγραφος 1	Άρθρο 51 παράγραφος 1
Άρθρο 63 παράγραφος 2	—
Άρθρο 63 παράγραφος 3	Άρθρο 48
Άρθρο 63 παράγραφος 4	Άρθρο 50 παράγραφος 2
Άρθρο 64	Άρθρο 51
Άρθρο 65	—
Άρθρο 66	—
Άρθρο 67	Άρθρο 52
Άρθρο 68	Άρθρο 53
Άρθρο 68α	—
Άρθρο 68β	Άρθρο 54
Άρθρο 69	—
Άρθρο 70	—
Άρθρο 71	—
Άρθρο 71α	Άρθρο 55
Άρθρο 71β	Άρθρο 56
Άρθρο 71γ	—
Άρθρο 71δ	Άρθρο 57
Άρθρο 71ε	Άρθρο 58
Άρθρο 71στ	Άρθρο 59
Άρθρο 71ζ	—
Άρθρο 71η	Άρθρο 61
Άρθρο 71θ	—
Άρθρο 71ι	—
Άρθρο 71ια	Άρθρο 62
Άρθρο 71ιβ	—

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 71γ	Άρθρο 60
—	Άρθρο 63
—	Άρθρο 64
—	Άρθρο 65
—	Άρθρο 66
—	Άρθρο 68
—	Άρθρο 70
—	Άρθρο 69
Άρθρο 72	—
Άρθρο 73	—
Άρθρο 74	—
Άρθρο 75	—
Άρθρο 76	Άρθρο 79
Άρθρο 77	Άρθρο 80
Άρθρο 78	Άρθρο 81
Άρθρο 79	Άρθρο 73
Άρθρο 80	Άρθρο 74
Άρθρο 81	Άρθρο 75
Άρθρο 82	Άρθρο 76
Άρθρο 83	Άρθρο 82
Άρθρο 84	Άρθρο 83
Άρθρο 85	Άρθρο 84
Άρθρο 86, παράγραφοι 1, 2 και 4	Άρθρο 85, παράγραφοι 1, 2 και 3
Άρθρο 86, παράγραφος 3	—
Άρθρο 87	Άρθρο 120
Άρθρο 88	—
Άρθρο 89	—
Άρθρο 90	—
Άρθρο 91	—
Άρθρο 92	—
Άρθρο 93	Άρθρο 77
Άρθρο 94	Άρθρο 78
Άρθρο 95	—
Άρθρο 96	—

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 97	—
Άρθρο 98	—
Άρθρο 99	Άρθρο 87
Άρθρο 100	—
Άρθρο 101	—
Άρθρο 102	—
Άρθρο 103	—
Άρθρο 104	—
Άρθρο 105	—
Άρθρο 106	—
Άρθρο 107	—
Άρθρο 108	—
Άρθρο 109	—
Άρθρο 110	—
Άρθρο 110α	Άρθρο 88
Άρθρο 110β	Άρθρο 89
Άρθρο 110γ	Άρθρο 90
Άρθρο 110δ	Άρθρο 91
Άρθρο 110ε	Άρθρο 92
Άρθρο 110στ	—
Άρθρο 110ζ	—
Άρθρο 110η	—
Άρθρο 110θ	—
Άρθρο 110ι	—
Άρθρο 110ια	—
Άρθρο 110ιβ	—
Άρθρο 110ιγ	—
Άρθρο 110ιδ	—
Άρθρο 110ιε	—
Άρθρο 110ιστ	—
Άρθρο 110ιζ	Άρθρο 93
Άρθρο 110ιη	Άρθρο 94
Άρθρο 110ιθ	Άρθρο 95
Άρθρο 110ικ	Άρθρο 96

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 110κα	Άρθρο 97
Άρθρο 110κβ	Άρθρο 98
Άρθρο 111	Άρθρο 99
Άρθρο 112	Άρθρο 100
Άρθρο 113	Άρθρο 101
Άρθρο 114	Άρθρο 102
Άρθρο 115	Άρθρο 103
Άρθρο 116	Άρθρο 104
Άρθρο 117	Άρθρο 105
Άρθρο 118	Άρθρο 106
Άρθρο 119	—
Άρθρο 120	Άρθρο 107
Άρθρο 121	Άρθρο 108
Άρθρο 122	Άρθρο 109
Άρθρο 123	Άρθρο 110
Άρθρο 124	—
Άρθρο 125	Άρθρο 111
Άρθρο 126	Άρθρο 112
Άρθρο 127	Άρθρο 113
Άρθρο 128	Άρθρο 114
Άρθρο 129	Άρθρο 115
Άρθρο 130	Άρθρο 116
Άρθρο 131	—
Άρθρο 132	—
Άρθρο 133	—
Άρθρο 134	—
Άρθρο 135	—
Άρθρο 136	—
Άρθρο 136α	—
Άρθρο 137	—
Άρθρο 138	Άρθρο 117
Άρθρο 139	Άρθρο 118
Άρθρο 140	Άρθρο 119

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 141	—
Άρθρο 142	—
Άρθρο 143	—
Άρθρο 143α	Άρθρο 121
Άρθρο 143β παράγραφοι 1, 2, 9 και 10	Άρθρο 122
Άρθρο 143β παράγραφοι 3 και 7	Άρθρο 123
Άρθρο 143β παράγραφοι 4, 5 και 6	Άρθρο 124
Άρθρο 143β παράγραφος 13	Άρθρο 125
Άρθρο 143βα παράγραφοι 1 έως 3	Άρθρο 126
Άρθρο 143βα παράγραφος 3α	—
Άρθρο 143βα παράγραφοι 4 έως 6	Άρθρο 130
Άρθρο 143ββ παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 127
Άρθρο 143ββ παράγραφος 3	—
Άρθρο 143ββ παράγραφοι 4 έως 6	Άρθρο 130
Άρθρο 143βγ παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 128
—	Άρθρο 129
Άρθρο 143βγ παράγραφοι 3 και 4	Άρθρο 130 παράγραφοι 1 και 2
—	Άρθρο 131
Άρθρο 143γ παράγραφοι 1 έως 8	Άρθρο 132
Άρθρο 143γ παράγραφος 9	Άρθρο 133
Άρθρο 143γ παράγραφος 10	—
Άρθρο 143δ	Άρθρο 134
Άρθρο 143ε	Άρθρο 135
—	Άρθρο 136
—	Άρθρο 137
—	Άρθρο 138
—	Άρθρο 139
Άρθρο 144	Άρθρο 141
Άρθρο 145	Άρθρο 142
Άρθρο 146	Άρθρο 140
Άρθρο 147	—
Άρθρο 148	—
Άρθρο 149	—
Άρθρο 150	—

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 151	—
Άρθρο 152	—
—	Άρθρο 143
—	Άρθρο 144
—	Άρθρο 145
Άρθρο 153	Άρθρο 146
Άρθρο 154	—
Άρθρο 154α	Άρθρο 148
Άρθρο 155	Άρθρο 147
Άρθρο 155α	—
Άρθρο 156	Άρθρο 149